

DET NORSKE ARBEIDERPARTI

Beretning

for perioden 01.07.2000 - 30.06.2002

utarbeidet av partikontoret

Innholdsfortegnelse

INNLEDNING	6
LANDSMØTET 2000	6
SENTRALSTYRET	11
FASTE UTVALG	19
FORUM OG RÅD	20
ARBEIDS- OG REFERANSEGRUPPER.....	20
ARBEIDERPARTIETS DIALOGFORUM	22
LANDSSTYRET	24
ÆRESMEDLEMMER	29
KVINNEPOLITISK STYRE	29
KONTROLLKOMITEEN	29
SAMARBEIDSKOMITEEN MELLOM LO OG DNA	30
PARTIETS REPRESENTASJON I STYRER OG KOMITEER M.M.	30
PARTIKONTORET	30
FYLKESSEKRETÆRER	31
ÅRSMØTER I FYLKESPARTIENE	32
SEKRETÆRKONFERANSER	32
KOMPETANSEUTVIKLING	33
MEDLEMSUTVIKLINGEN	34
PROGRAMARBEIDET	35
INFORMASJONSVIRKSOMHETEN	35
INFORMASJONS- OG KOMMUNIKASJONSARBEIDET	35
INTERNETT.....	36
VALGKAMPEN 2001	37
EVALUERING AV VALGKAMPEN	38
FAGLIG/POLITISK VALGKAMP	38
FAGLIG/POLITISK ARBEID	38
FAGLIG/POLITISKE KONFERANSER.....	38
FROKOSTMØTER	39
1.MAI 2001 og 2002.....	39
KOMMUNALPOLITISK ARBEID	39
KOMMUNALPOLITISK UTVALG	39
KOMMUNENES SENTRALFORBUND (KS)	40
LANDSTINGET	40
FYLKESSTYRENE.....	40
ORDFØRERKONFERANSER	41
SAMARBEIDET MED NORSK KOMMUNEFORBUND (NKF)	41
OG EL & IT FORBUNDET	41
SAMEPOLITISK ARBEID	41
ARBEIDERPARTIETS SAMETINGSGRUPPE	43
SAMETINGSGRUPPAS STYRE	43
GRUPPAS REPRESENTASJON	44
ØVRIG REPRESENTASJON I BERETNINGSPERIODEN	45
GRUPPEMØTER	46
SAMETINGSSAMLINGER	46
VIKTIGE SAKER BEHANDLET I PLENUM I BERETNINGSPERIODEN.....	46
KONTAKT MOT PARTIORGANISASJONEN	48
UTFORDRINGER.....	48
INTERNASJONALT ARBEID	48

INTERNASJONAL RESSURSGRUPPE.....	48
NORDISK SAMARBEID	49
EUROPEISK SAMARBEID	49
DEN SOSIALISTISKE INTERNASJONALE.....	49
ØVRIG INTERNASJONALT ARBEID	50
KVINNEBEVEGELSEN.....	50
LANDSKVINNEKONFERANSEN 2000.....	50
KVINNEPOLITISK STYRE	51
SEKRETARIAT	51
KVINNEPOLITISK STYRETS MØTER OG ARBEID.....	52
ANDRE ARRANGEMENTER	52
LEDERMØTER.....	52
ARBEIDSGRUPPER.....	53
ORGANISASJONS- OG STUDIEARBEIDET	54
INFORMASJONS- OG KOMMUNIKASJONSARBEID	54
POLITISK ARBEID I KVINNEBEVEGELSEN	55
KVINNER I EN NY VERDEN	55
FRIHET, LIKHET OG SOLIDARITET – FRA VISJON TIL VIRKELIGHET	55
ANDRE FORSLAG ETTER LANDSKVINNEKONFERANSEN 2000	55
STORTINGSVALGKAMPEN 2001.....	56
INTERNASJONALT ARBEID I KVINNEBEVEGELSEN.....	56
NORDISK SAMARBEID	56
EUROPEISK SAMARBEID	57
SOSIALISTINTERNASJONALENS KVINNER.....	57
INTERNASJONALE PROSJEKTER	57
RACHEL GREPP-HEIMEN	57
DNAs STORTINGSGRUPPE.....	58
STORTINGSGRUPPAS STYRE	58
TILLITSVALGTE I STORTINGET OG AVDELINGENE	58
SEKRETARIATET	59
STORTINGSGRUPPAS VIRKSOMHET	60
ØKONOMI OG FINANSPOLITIKKEN	60
STATSBUDSJETTET FOR 2001	60
REVIDERT BUDSJETT 2001	61
NYE RETNINGSLINJER FOR BUDSJETT- OG PENGEPOLITIKKEN	61
STATSBUDSJETTET FOR 2002	61
REVIDERT BUDSJETT 2002	62
ENERGI- OG MILJØPOLITIKKEN	63
NÆRINGSPOLITIKKEN	64
JUSTISPOLITIKKEN	66
UTDANNINGSPOLITIKKEN.....	67
FAMILIE-, KULTUR- OG ADMINISTRASJONSPOLITIKKEN	68
HELSEPOLITIKKEN	71
SOSIALPOLITIKKEN.....	72
KOMMUNEPOLITIKKEN.....	74
SAMFERDSEL.....	77
UTENRIKSPOLITIKKEN	79
FORSVAR OG SIKKERHET	80
KONTROLL- OG KONSTITUSJONSKOMITEEN	82
 REGJERINGENS VIRKSOMHET	 82
REGJERINGENS SAMMENSETNING.....	82

REGJERINGENS ARBEID	83
STERKERE VELFERD, STERKERE ØKONOMI	84
BEDRE HELSEVESEN	84
BEDRE SKOLE.....	84
BILLIGERE BARNEHAGER.....	84
RETTFERDIG FORDELING OG SOSIAL TRYGGHET	85
TA HELE LANDET OG FOLKET I BRUK.....	85
SIKKERHETSRÅDET	86
DNA's LOTTERIVIRKSOMHET	86
ARBEIDERNE'S UNGDOMSFYLKING (AUF)	87
MILJØ.....	87
INTERNASJONAL SOLIDARITET OG TOLERANSE	87
DELTAKELSE OG RETTIGHETER	88
ORGANISASJON	88
KURS OG KONFERANSER	88
PRAKSIS	89
VALGKAMP	89
UTØYA.....	89
HISTORIE PROSJEKTET	90
SENTRALSTYRET I PERIODEN	90
FAST ANSATTE PÅ AUF SENTRALT I PERIODEN	91

INNLEDNING

Landsmøtet 2000 ble avholdt i Kongressenteret, Folkets Hus, Oslo i dagene torsdag 9. – søndag 12. november .

Hovedsakene på landsmøtet var behandlingen av partiets nye prinsipp- og arbeidsprogram, innskutte forslag, den politiske situasjon, nye vedtekter for partiet og utviklingen i partiorganisasjon.

Landsmøtet gjenvalgte Thorbjørn Jagland som leder, Jens Stoltenberg og Hill-Marta Solberg som nestledere og Solveig Torsvik som partisekretær.

Partiets arbeid for øvrig var i stor grad preget av forberedelser og gjennomføring av stortingsvalgkampen 2001. Valgdeltagelsen ved stortingsvalget var lavere enn ved valget i 1997, med 75,5 % mot 78,3 % i 1997. Av disse var 20 % forhåndsstemmer, en økning på 1,1% fra 1997.

Arbeiderpartiet fikk 612.623 stemmer av i alt 2.521.820 godkjente stemmer, noe som utgjorde 24,3% og var en tilbakegang på 10,7 % sammenlignet med resultatet ved stortingsvalget i 1997. Tilbakegangen resulterte bl.a. i at Arbeiderpartiets antall stortingsrepresentanter ble redusert fra 65 til 43 representanter.

Regjeringen Stoltenberg gikk 19. oktober 2001 av etter høstens dårlige stortingsvalg.

LANDSMØTET 2000

Det norske Arbeiderpartis 58. ordinære landsmøte ble holdt i Kongressenteret, Folkets Hus, Oslo, i dagene 9. – 12. november.

Landsmøtet skal i følge lovene bestå av 300 representanter med fulle rettigheter valgt av fylkespartiene etter bestemte regler. Landsstyret og Kvinnepolitisk styre deltar med tale- og forslagsrett, men ikke stemmerett. Stotingsgruppa og Sametingsgruppa velger en representant for hver 10. representant de har i henholdsvis Stortinget og Sametinget. Disse deltar med tale- og forslagsrett. De politiske rådgiverne ved partikontoret har rett til å være med i forhandlingene på samme vilkår.

Det var sendt inn fullmakter for 300 representanter og ved åpningen var det møtt fram 295 representanter hvorav 16 vararepresentanter. To av representantene ankom landsmøtet i løpet av møtets første dag.

Alle fylkespartiene hadde oppfylt kvoteringsbestemmelsene. Det var valgt 146 kvinner og 154 menn som landsmøtere representanter. Den prosentvise fordelingen utgjør 48,6 % kvinner og 51,4 % menn.

Landsmøtet ble holdt for åpne dører med adgang for media, samt for partimedlemmer mot framvisning av spesielt adgangstegn.

Det var innbudt en rekke gjester fra våre søsterpartier i Europa og følgende var tilstede:

Robert Leingruber	Østerrike - SPÖ
Alfred Gusenbauer	Østerrike - SPÖ
Lene Jensen	Danmark - Socialdemokratiet
Lembit Luts	Estland - Mõõdukad
Antti Kallimoaki	Finland - SPD
Maurice Brand	Frankrike - PS
Franz Thönnies	Tyskland - SPD
Gareth Thomas	Storbritannia – The Labour Party
Eva Adam	Ungarn - MSzP

Juris Bojars	Latvia - LSDSP
Lars Stjernkvist	Sverige - SAP
Anders Sundström	Sverige - SAP
Berith Andersson	Sverige - SAP
Runa Dahlström	Sverige - SAP
Zoran Dijndjic	Jugoslavia - DP
Sonja Lokar	CEE Network for Gender Issues
Maqo Lakrori	Albania - SPA
Güngör Günkân	Nord-Kypros - CLP
Dragisa Burazan	Montenegro - SDPM
Bernard Tuytens	PES
Peter Palshøj	SAMAK
Pavel Popovic	Former Republic of Yugoslavia
Natacha Milojevic	Former Republic of Yugoslavia
Nabil Kahder Saada	Palestina - FATEH
Yahiaoui Lamine	Vest-Sahara - Polisario
Goran Vesic	Jugoslavia - DP
George Kaitforis	

I tillegg møtte en rekke innbudte fra innenlandske organisasjoner tilknyttet arbeiderbevegelsen samt en del personlig innbudte.

Følgende 300 representanter deltok med fulle rettigheter:

Østfold

001	Arne Øren	002	Sverre Hervik
003	Sue Kristiansen	004	Rolf-Thore Hildebrandt
005	Elisabeth Hatlem	006	Jan Terje Kristiansen
007	Ann-Cathrin Becken	008	Jan Freddy Hagen
009	Wenche Svendsen Øvrevåge	010	Svein Høiden
011	Turid Førreisdahl	012	Fred Willy Iversen
013	Grethe Haugen	014	Svein Olav Agnalt
015	Torill Bergene	016	Inger Christin Torp

Akershus

017	Ragnar Kristoffersen	018	Siri Hov Eggen
019	Øyvind Bakke	020	Kari Hauge
021	Jan T. Gundersen	022	Tone Aaslestad Hansen
023	Sverre Englund	024	Kari Seljelid
025	Kjell Berglund	026	Hans Marius Johnsen
027	Lillian Hansen	028	Jens Høibø
029	Hilde Thorkildsen	030	Jan Kjærstad
031	Karin Bergstrøm	032	Roar Solbakken
033	Gunvor Eldegard	034	Jens Petter Hagen
035	Gerd Grøtness	036	Terje Strøm
037	Rune Holter	038	Tom Ludvigsen
039	Jan Tore Strandås	040	Ida Cathrine Ruud
041	Tone Ystanes		

Oslo

042	Nina Bachke	043	Trond Jensrud
044	Andreas Halse	045	Karin Yrvin
046	Sven Hugo Johansson	047	Marit Nybakk
048	Kleiv Fiskvik	049	Tom Pape
050	Thorbjørn Berntsen	051	Mari Sanden
052	Stephen Anene	053	Ingrid Eide

054	Shahbaz Tariq	055	Saera T. Khan
056	Bjørn Holm	057	Helga Strømme
058	Per Klausen	059	Nina T. Grønvold
060	Olav Tønsberg	061	Tove Heggen Larsen
062	Frode Jacobsen	063	Rina Marian Hansen
064	Sverre Bøhler	065	Tone T. Dahl
066	Kjell Erik Øie	067	Tone Viken Sumstad
068	Kristian Kristiansen	069	Ulrika von Sydow

Hedmark

070	Bente Elin Lilleøkseth	071	Bernt Olav Neskvern
072	Hans Kolstad	073	Siri Austeng
074	Bjørn Lodve Wikstrøm	075	Annette Trettebergstuen
076	Ola Johnsgaard Moen	077	Olav Lund
078	Per Gunnar Sveen	079	Helene Sponberg
080	Herdís Bragelien	081	Reidar Åsgård
082	Gunn Rudshavn	083	Inge Kroken
084	Anne Karin Torp Adolfsen	085	Øivind Strand
086	Annebjørg Soleim	087	Hans D. Bakke
088	Solveig Fredriksen Aasen	089	Åge Kristoffersen
090	Berit Spigseth	091	Anne Else Nordsveen

Oppland

092	Arne Kåre Os	093	Hanne Grethe Kleiven
094	Paal Mangerud	095	Astrid Kvarme
096	Olaug Ekroll Mølmshaug	097	Trond Veskje
098	Diann Wallin	099	Ove Skaret
100	Rigmor Aasrud Jahren	101	Ragnar Nordgreen
102	Berit Aasen	103	Gunnar Tore Stenseng
104	Synnøve B Klemetrud	105	Rune Øygard
106	Liv Solveig Alfstad	107	Bente J. Aamodt
108	Randi Kampesveen	109	Olav Magne Thyri
110	Stein Knutsen	111	Ole Hageløkken
112	Ida K Solheim		

Buskerud

113	Steinar Karlsen	114	Lin Merete Carlsen
115	Anne Ålien Berg	116	Trond Olufsen
117	Roar Nordheim Larsen	118	Gerd Johnsen
119	Torgeir Michaelsen	120	Ragnhild Røed
121	Terje Bråthen	122	Aud Watnebryn
123	Lise Christoffersen	124	Anne Sandum
125	Anders Jagland	126	Randi Olsen
127	Jan Halvard Brekko		

Vestfold

128	Kjetil Holm Klavenes	129	Inger Lise Fevang Jensen
130	Svein Fjæstad	131	Jan Kaworek
132	Harald Haug Andersen	133	Thorunn Stablum
134	Tom Espedalen	135	Nils Henning Hontvedt
136	Gerd Monsen	137	Tove M. Lima
138	Ruth Martinsen	139	Morten Istre

Telemark

140	Øystein Beyer	141	Jan Grini
142	Lise Wiik	143	Finn Tallakstad
144	Anne M. Blaker	145	Mette Ofstad
146	Hans Sundsvalen	147	Arne Storhaug

148 Kjell A. Solberg
150 Hilde Alice Vågslid
152 Camilla Haakonsen

Aust-Agder

153 Laila Øygarden
155 Wenche F. Strømsland
157 Inger Theresie Nytræ
159 Randi Gunsteinsen

Vest-Agder

160 Tor Ståle Stålesen
162 Mette Gundersen
164 Lillian Flønes
166 John Stensland

Rogaland

168 Einar Jone Handeland
170 Tom Tvedt
172 Odd Kristian Reme
174 Rein Osmundsen
176 Bjarne Austrheim
178 Leif E. Jørgensen
180 Magnus Andreassen

Hordaland

182 Gisle Handeland
184 Oddbjørn Nesje
186 Per Rune Henriksen
188 Anne-Grete Strøm-Erichsen
190 Hilde M. Lydvo
192 Aksel Kloster
194 Trond Tystad
196 Terje Ohnstad
198 Magne Rommetveit
200 Ivar Steinsland
202 Magnus Johannessen
204 Are Tomasgard

Sogn og Fjordane

206 Knut O. Aarethun
208 Kolbjørn Kastet
210 Åshild Kjelsnes
212 Gunnvor A. Sunde
214 Kolbjørn Dyrli
216 Norill Solheim

Møre og Romsdal

217 Ivar Betten
219 Kåre Brøste
221 Trygve Holm
223 Bitten Linge
225 Marit Syrstad Stavne
227 Gudny Fagerhol

Sør-Trøndelag

229 Per Kristian Skjærvik
231 Ellbjørg Skinderhaug
233 Helge Halvorsen

149 Kari Kile
151 Turid Opedal

154 Theis Salvesen
156 Syvert Fossdal
158 Tellef Inge Mørland

161 Stian Hamre
163 Tom Rune Thorvaldsen
165 Eva Fuglestveit
167 Trine N. Klungland

169 Edel Furuløkken Birkeland
171 Mette Stangeland
173 Else Johanne Langøen
175 Laila Thorsen
177 Helga Rullestad
179 Inghild Vanglo
181 Bjørg Ravnøy

183 Aud May Hundvin
185 Vigdis Ravnøy
187 Helge Vågen
189 Olav Mongstad
191 Sigurd Grytten
193 Svanhild Ericsson
195 Magrete Ådland
197 Turid Visnes
199 Jette L. Hansen
201 Ingerid Nordaug
203 Veslemøy Gullachsen
205 Siri Kaland

207 Liv S. Jacobsen
209 Jostein Fredheim
211 Osvald Turlid
213 Aud Kari Steinsland
215 Nils P. Støyva

218 Geir Inge B. Brekke
220 Hege Merethe Gagnat
222 Reidar A. Jørgensen
224 Aud Solveig P. Malmedal
226 Ole Johan Vidhammer
228 Kristine Austad Lunde

230 Jostein Tårnes
232 Sigmund Jessten
234 Ellinor Sørums Øgaard

235	Olav Huseby	236	Gunn Anita Paulsen
237	Rolf Almåsbygg	238	Martin Moholt
239	Jan Nielsen	240	Tore Paulsen Værnes
241	Rita Ottervik	242	Rune Olsø
243	Aase Sætran Hovland	244	Jorun Tronhus
245	Hanne Moe Bjørnset	246	Aina Holst
247	Geir Wage	248	Rolf Aas
249	Gunn Karin Gjøl	250	Gunn Inger Løvseth

Nord-Trøndelag

251	Merethe Storødegård	252	Arild Grande
253	Hildur Fallmyr	254	Liv Thun
255	Alf Daniel Moen	256	Gerd J. Kristoffersen
257	Snorre Ness	258	Kåre Leira
259	Greta Reitan	260	Sigrun Risholt Nielsen
261	Svein Brækken		

Nordland

262	Geir Knutson	263	Gunn Lyngvær
264	Sonja A. Steen	265	Aase Falch
266	Guri Ingebrigtsen	267	Lillian Hansen
268	Ørjan Robertsen	269	Berit Pettersen
270	Arnt Zimmermann	271	Trine F. Eriksen
272	Jann Pettersen	273	Elly Wolden
274	Per Ohnstad	275	Mildrid Søbstad
276	Arnt Frode Jensen	277	Trine Brænden Olsen
278	Lisbeth Berg Hansen	279	Rune Pettersen
280	Nils Christian Steinbygg	281	Hilde Majala

Troms

282	Eli Skog	283	Martin Henriksen
284	Walborg Fossan	285	Paul Dahlø
286	Liv Helland Olsen	287	Eilif O. Larsen
288	Synnøve Søndergaard	289	Magnar Nilsen
290	Gunn Tove Olsen	291	Torbjørn Evanger

Finnmark

292	Evy-Ann Midttun	293	Hanne Nilssen
294	Bernt-Aksel Jensen	295	Steinar Pedersen
296	Ingalill Olsen	297	Pål Haaheim Henriksen
298	Hauk Johnsen	299	Eva Nielsen

Svalbard

300	Bjørn Fjukstad
-----	----------------

Landsmøtet åpnet med et kulturelt program med gruppa ”Baba Yaga” med Annbjørg Lien, feler, Bjørn Ole Rasch, tangenter, Roger Tallroth, gitarer, Rune Arnesen, perkusjon og Hans Fredrik Jacobsen, fløyter, framførte forskjellige melodier.

Deretter holdt Thorbjørn Jagland minnetale over partifeller som var gått bort siden forrige landsmøte.

Lederen av det demokratiske partiet i Jugoslavia, Zoran Djindjic, hilste landsmøtet på vegne av de internasjonale gjestene. Tidligere leder Reiulf Steen hilste landsmøtet på vegne av de innenlandske gjestene.

Landsmøtet vedtok enstemmig følgende saksliste:

- Åpning.
- Konstituering.

- o Godkjenning av fullmaktene.
- o Godkjenning av innkallingen.
- o Godkjenning av sakslista.
- o Godkjenning av arbeidsordningen.
- o Valg av ordstyrere, sekretærer og komiteer.
- Innstilling om Beretningen.
- Innberetning fra Revisjonsnemnda.
- Innkomne forslag.
- Lovendringer.
- Den politiske situasjonen.
- Program for neste stortingsperiode.
- Arbeidet i organisasjonen.
- Redaksjonskomiteenes innstillinger.
- Valg.
- Avslutning

Det ble oppnevnt to redaksjonskomiteer som behandlet programmet og andre saker. Landsmøtet vedtok følgende uttalelser:

- Internasjonal politikk
- Et løft for verden barn
- Kamp mot rasisme
- Investeringer i kunnskap og næring
- Olje- og gasspolitikken
- Gode kommunikasjoner i hele landet
- Bedre forbruker-rettigheter
- Mediesamfunnet

I overensstemmelse med partiets lover valgte landsmøtet medlemmer til Sentralstyret, Kvinnepolitisk styre og Revisjonsnemnda.

Det er i tillegg til møteprotokollen også utarbeidet en fullstendig referatprotokoll som inneholder innledningene, debattene, uttalelsene og alle vedtak som ble gjort på møtet.

SENTRALSTYRET

SENTRALSTYRETS SAMMENSETNING:

Landsmøtet 2000 valgte følgende som medlemmer av Sentralstyret:

Thorbjørn Jagland – leder, Hill-Marta Solberg – nestleder, Jens Stoltenberg – nestleder, Solveig Torsvik – sekretær, Yngve Hågensen, Grethe G. Fossum, Mildrid Finnehaug, Aud Viken, Tore Hagebakken, Grete Knudsen, Bjørnar Olsen, Trond Giske, Anne Rygh Pedersen, Kjell Bjørndalen, Bjørgulv Froyn, Martin Arvid Kolberg, Odd Kr. Reme og Rolf Erling Andersen.

I tillegg deltar leder av Kvinnepolitisk styre, Karita Bekkemellem Orheim og AUFs leder, Eva Kristin Hansen i Sentralstyrets møter med fulle rettigheter.

I sentralstyrets møte 10. desember 2001 meddelte Solveig Torsvik at hun trakk seg fra vervet som partisekretær. Møtet konstituerte sentralstyremedlem Martin Arvid Kolberg til ny partisekretær.

VIRKSOMHETEN

Sentralstyret har i perioden 01.07.2000 – 30.06.2002 holdt 36 møter, behandlet 298 saker og vedtatt følgende uttalelser:

I møte 21.08.2000:

Tydeligere stat og sterkere kommuner

Arbeiderpartiet vil fornye demokratiet. Vi vil endre våre demokratiske institusjoner, og forsterke mulighetene for folkelig politisk styring med utviklingen nasjonalt og internasjonalt.

Demokrati forutsetter debatt, kritikk og mulighet for folk, organisasjoner og grupper til å nå fram og ha innflytelse både i små og store saker. Muligheten må være der både i nærmiljøet, i regioner, nasjonalt og i det internasjonale storsamfunnet. Demokratiske folkelige nettverk på tvers av landegrensene er en nødvendig basis for internasjonalt samarbeid.

Demokrati forutsetter videre at de folket velger som sine representanter er i stand til å styre og løse oppgaver lokalt, regionalt, nasjonalt og gjennom overnasjonalitet og internasjonalt samarbeid. Oppgaver må plasseres der man har mulighet til å løse dem og der man gir folk mest innflytelse.

Når globaliseringen svekker muligheten til effektiv styring på nasjonalt nivå, må den gjenopprettes på mellomstatlig- og overnasjonalt nivå. Politikk blir i økende grad et spørsmål om på hvilket nivå beslutninger skal tas. Det er verken mulig eller ønskelig å stoppe globaliseringen av økonomi, politikk og kultur, men behovet for å forme denne utviklingen blir stadig tydeligere.

Det er på den ene siden nødvendig for nasjonalstatene å søke sammen for å håndtere utfordringer som går på tvers av landegrensene. På den andre siden er det nødvendig med en gjennomgripende reform av ansvars- og oppgavefordeling i den offentlige forvaltning. Her må det legges til rette både for en tydeligere og bedre organisert stat, og mer desentralisering av oppgaver til kommunene.

Mer forpliktende internasjonalt samarbeid vil sammen med reformer i de nasjonale styringssystemene, gi større mulighet til styring av samfunnsutviklingen.

Reformer i den offentlige forvaltning

I tråd med denne tankegangen er det nødvendig med en gjennomgripende reform av ansvars- og oppgavefordelingen i den offentlige forvaltningen.

Arbeiderpartiet legger følgende til grunn:

- Staten må omorganiseres. Vi ønsker ikke en større stat, men en bedre organisert og tydeligere stat.
- Det må bli mindre detaljregulering av kommunene. Flere oppgaver må desentraliseres til kommunen.
- Kommunene må settes økonomisk i stand til å bli det mest sentrale leddet i velferdssystemet vårt. Det er også nødvendig å stimulere til frivillige kommunesammenslåinger slik at vi får sterkere kommuner som er i stand til å ta på seg flere oppgaver.
- Eierskapet til sykehusene må overføres til staten for å sikre en mer helhetlig planlegging og klarere ansvarsforhold i sykehusvesenet. Sykehusene må omdannes til statsforetak. I forbindelse med denne reformen må staten sanere gjeld som fylkeskommunene har opparbeidet i forbindelse med sykehusdriften.

Det er fortsatt behov for et politisk styrt regionalt nivå til å løse felles oppgaver. Men det kan ikke være som nå når oppgaver desentraliseres til kommuner og overføres til staten.

Arbeiderpartiet vil ha en opprydding i et uklart system som over tid har utviklet seg til at vi i virkeligheten har fem nivåer med former for offentlig forvaltning: Staten, helseregionene, fylkeskommunene,

interkommunalt samarbeid og kommunene. I noen kommuner har man i tillegg bydelsutvalg. Slik kan det ikke fortsette. Det svekker både velferden og demokratiet.

Arbeiderpartiet vil derfor ha en reform som rydder opp i dette. Staten og kommunene må være de sentrale delene av velferdssystemet, men en del oppgaver trenger regionale løsninger. Dette tredje leddet skal løse oppgaver som kommunene ikke kan løse hver for seg, og det må være gjenstand for politisk styring. Hvorvidt dette skal være interkommunalt samarbeid eller en betydelig slanket fylkeskommune er et praktisk spørsmål som man må svare på ved å gå grundig inn i hvordan oppgavene best kan løses.

Dissens fra Britt Hildeng, Grete Fossum, Solbjørg Lervik, Jan Davidsen, Aud Viken og Susanne B. Grannes: De fire avsnittene ovenfor erstattes med:

Oppgavefordelingsutvalget har levert sin innstilling. Utgangspunktet for alle forslagene er at oppgavefordelingen og organiseringen av forvaltningsnivåene bør gjennomgå vesentlige endringer. Innstillingen vil danne grunnlaget for det videre arbeidet med disse problemstillingene.

Arbeiderpartiets utgangspunkt for dette arbeidet er å sikre:

- ***hensiktsmessig oppgavefordeling forvaltningsnivåene i mellom***
- ***at viktige oppgaver sikres gjennom folkevalgt styring og kontroll***

Arbeiderpartiet legger til grunn at effektiv oppgavefordelig og demokratisk forvaltning av ressursene i Norge best kan ivaretas gjennom tre folkevalgte forvaltningsnivåer; kommuner, fylker/regioner og stat. Arbeiderpartiet mener at fravær av et mellomnivå i forvaltningsstrukturen vil føre til sterkere sentralisering, mer byråkrati og svekking av demokratiet.

Det må derfor innledes en reformprosess som også inkluderer fylkesmannen og andre statlige organer regionalt. Reformprosessen må avsluttes før kommunevalget i 2003. Det avgjørende i denne prosessen er ikke hvem som løser oppgavene, men at de løses nærmest mulig brukeren, at systemet blir effektivt med minst mulig byråkrati og at det preges av klare ansvarforhold.

I møte 21.08.2000

Mer penger til helse - omorganisering av sykehusene

Arbeiderpartiet mener at de utfordringer og muligheter sykehussektoren nå står overfor, best kan ivaretas ved at staten tar ansvaret for både eierskap og finansiering av sykehusene, heter det i programteksten sentralstyrets flertall har vedtatt om omorganisering av sykehusene. Arbeiderpartiet vil i årene som kommer øke bevilgningene til helse kraftig, men vi vil også forandre og reformere både i forhold til drift, finansiering og organisering av sykehusene.

Den medisinske og teknologiske utviklingen går raskt. Det må derfor tas et nasjonalt grep for å sikre at alle får del i de nye tilbudene. Helsetilbudet i landet vårt er på et høyt nivå. Flere får behandling og operasjoner enn noen gang før. Stadig flere sykdommer kan behandles og kureres. Hver eneste dag gjør tusenvis av ansatte en kjempejobb i sykehus og på legekantor. Men det er problemer også. Alt for mange som trenger behandling, må vente for lenge før de får det. Sykehusene har større utgifter enn inntekter. Helsevesenet drives ikke like godt over alt. Disse problemene vil bli større hvis det ikke blir en mer helhetlig styring. Å løse problemene i helsevesenet er derfor ikke bare et pengespørsmål. Det er også et stort organisasjonsspørsmål. Arbeiderpartiet vil i årene som kommer øke bevilgningene til helse kraftig, men vi vil også forandre og reformere både i forhold til drift, finansiering og organisering av sykehusene.

Vårt sykehusvesen er et offentlig ansvar og sykehusene skal i det alt vesentlige være eiet og styrt av det offentlige. De skal sikre at alle som trenger det, får gode og likeverdige tilbud om behandling når de trenger det. Verken lommebok eller bosted skal avgjøre hvilke tilbud som gis, eller kvaliteten på dem. Våre sykehus skal ha en faglig medisinsk standard på linje med det beste i verden. De skal i hovedsak være

basert på norsk kapasitet og kompetanse, men i et utstrakt samarbeid med andre land. Folks behov for gode tilbud og rask behandling skal være det avgjørende for all utbygging og drift av sykehus.

I tillegg til å dekke befolkningens behov for behandling, utgjør sykehusene noen av landets største og viktigste kunnskapsbedrifter. De er nøkkelorganisasjoner for forskning, utvikling og utdanning innen de mest framtidsrettede og lovende områder som medisin og bioteknologi. De tilbyr krevende og spennende arbeidsoppgaver til en rekke forskjellige yrkesgrupper og de utgjør en viktig forutsetning for trygghet og velferd i alle deler av landet.

Kvaliteten i vårt helsevesen krever et mer omfattende samspill mellom sykehusene, og mellom sykehus og primærhelsetjeneste. Primærhelsetjenesten er selve ryggraden i helsevesenet. Det er påkrevd med en kraftig styrking av denne. Arbeiderpartiet vil derfor sørge for en effektiv gjennomføring av fastlegereformen. Den vil gi alle innbyggerne rett til å velge en bestemt lege. Alle vil vite hvilken lege de skal kontakte, og legen vil kjenne pasientene godt og følge dem over tid, også i forholdet til spesialister og sykehus. Slik vil vi gi hver enkelt økt trygghet for hjelp når de trenger det. Styrkingen av primærhelsetjenesten krever også at vi øker tilgangen på leger og øvrig helsepersonell til kommunene, og forsterker arbeidet med å rekruttere til stillinger som er vanskelige å få besatt.

Arbeiderpartiet ser det som en viktig oppgave å sørge for at forholdene legges til rette for bedre samordning, organisasjon og ledelse i sykehussektoren. Det er ikke akseptabelt at uklare organisasjonsforhold skaper usikkerhet om hvem som har ansvar for hva innenfor det offentlige. Det svekker folks tillit til den offentlige helsetjenesten og skaper grobunn for uheldige alternative løsninger. Sykehusene må organiseres og styres slik at samfunnets samlede ressurser til behandling av syke, både arbeidskraft, kunnskap, utstyr og penger, blir tatt i bruk på beste måte. Det samme må gjelde vår utdanningskapasitet og våre forskningsresultater. Store utbyggingsprosjekter må samordnes på nasjonalt plan og arbeidsfordelingen mellom sykehusene må bli bedre. Dette vil gi bedre utnyttelse av ressursene og mer helse for hver krone. Det vil samtidig styrke grunnlaget for de mindre, lokale sykehus og dermed gi bedre akuttberedskap. Gjennom ny informasjonsteknologi skal sykehusene bindes sammen og knyttes opp mot primærhelsetjenesten i et nasjonalt helsenett. Hver enkelt vil med et slik system få et helsekort som gjør at informasjon om den enkeltes helse er tilgjengelig på alle sykehus.

Arbeiderpartiet mener at de utfordringer og muligheter sykehussektoren nå står overfor, best kan ivaretas ved at staten tar ansvaret for både eierskap og finansiering av sykehusene. Et slik samlet statlig ansvar må bygge på den hovedstruktur som er utviklet innen de etablerte helseregioner, og som har vært basert på fylkeskommunalt eierskap og statlig finansiering. De største sykehusene, eller regionalt samordnede sykehus, bør være selvstendige juridiske og økonomiske enheter som kan styres etter samme modell som statsforetak. De bør ha styrer som ivaretar behovene for tilknytning til de regioner som de i hovedsak skal betjene. Lokalt folkevalgte må derfor være godt representert i styrene. Innenfor de fastlagte overordnede mål og rammer skal de enkelte sykehus ha et selvstendig ansvar for organisasjon og økonomi. Ved en slik omorganisering må sykehusene ikke ha med seg gammel gjeld som kan hindre oppgaveløsningen.

Regional og nasjonal samordning skal sikre opprettholdelse av en desentralisert struktur, samtidig som mulighetene til utveksling av kapasitet og kunnskap i tjenestetilbud og behandling blir effektivt utnyttet. Derved blir det mulig å utjevne de nåværende forskjeller og gi gode og likeverdige tilbud til hele befolkningen.

Innenfor en slik modell vil det statlige ansvar for sykehussektoren være enhetlig og ubegrenset. Omdanning til aksjeselskap er uforenlig med en slik modell. De enkelte sykehus eller styrer skal ikke ha adgang til å beslutte salg eller nedleggelse. Større utbygginger eller viktige endringer i arbeidsfordelingen mellom sykehus skal forelegges Stortinget. Overordnede prioriteringer for de enkelte sykehus skal forelegges de lokale folkevalgte organer, som derved har et ansvar for å sørge for at brukerne har god mulighet til å påvirke utformingen av sykehusstilbudet.

Dissens fra: Britt Hildeng, Solbjørg Lervik, Jan Davidsen, Susann B Grannes, Grete Fossum og Aud Viken ønsker å bytte ut de 3 avsnittene ovenfor med følgende tekst:

Opplevelse av ikke å få behandling når en trenger det svekker folks tillit til det offentlige helsevesen. Sykehusene må organiseres slik at de samlede ressurser både arbeidskraft, kompetanse og penger, utnyttes best mulig. Arbeidsdelingen sykehusene imellom må bli bedre og uhensiktsmessige profesjonsgrenser må løses opp. Det er nødvendig å overføre ressurser fra administrasjon til tjenesteyting. Arbeiderpartiet mener at disse hensynene i fremtiden best kan ivaretas ved at ledelsen ved sykehusene må bli tildelt mer ansvar og større ansvar innenfor rammen av dagens eierstruktur.

Sykehusene må i større grad fristilles og organiseres i selvstendige enheter med egne budsjetter og med fullt ansvar for den kapital (bygg og utstyr) som sykehusene bruker i sin oppgave løsning. Dette krever at kostnadene ved å bruke kapital må fremkomme i sykehusenes driftsbudsjett. En slik ordning vil inspirere til bedre bruk av sykehusenes bygg og utstyr. Folkevalgte, regionale styringsorganer bør utforme oppdragene til sykehusene i nært samarbeid med staten gjennom nasjonale helseplaner.

Folkevalgte organer må ha ansvar for overordnede prioriteringer og for funksjonsfordelingen sykehusene i mellom. Primær og sekundær tjenestene må sees i sammenheng. Helseregionene må organiseres slik at de får ansvar og myndighet til å foreta slike avveininger og til å iverksette regionens helseplaner.

Arbeiderpartiet er mot omdanningen av offentlige sykehus til aksjeselskaper. Organisasjonsformen for offentlige sykehus må sikres mot konkurs, og muligheter for utsalg av hele eller deler av virksomheten.

En egen opptrappingsplan for innsatsen i psykiatrien skal gjennomføres i perioden 1999-2006. Dette innebærer en sterk økning i bevilgningene både til driftsutgifter og investeringer. I kommunene skal behandlingstilbudet bli bedre, og det skal etableres flere tilpassede botilbud for psykiatriske pasienter i nærmiljøet. Arbeiderpartiet vil særlig satse på et bedre tilbud til barn og unge gjennom styrking av helsestasjoner, skolehelsetjenesten og psykososiale tjenester. Dette skal følges av flere døgn- og dagplasser og flere fagpersoner i poliklinisk virksomhet. Døgntilbudet i voksenpsykiatrien skal styrkes. Vi legger opp til økt poliklinisk behandling og bedre kvalitet. Antallet dagopphold ved de distriktpsikiatriske sentrene skal også økes.

Arbeiderpartiet vil styrke samarbeidet med selvhjelpsgrupper og pårørende sine organisasjoner på dette området, blant annet gjennom støtte til deres arbeid.

Spiseforstyrrelser og spiseproblemer rammer mange barn, unge og voksne. Behandlingstilbudet er for dårlig, og det forebyggende arbeidet er for lite systematisk. Voksne som har med barn og unge å gjøre må få mer kunnskap om tidlige symptomer og tegn. Også i helsevesenet må kunnskapen styrkes i alle ledd. Arbeiderpartiet vil få dette til gjennom etablering av faglige nettverk i primærhelsetjenesten, og ved at enkelte sykehus skal tilby høyspesialisert behandling.

I årene som kommer vil mulighetene for behandling vokse, og flere eldre i befolkningen vil trenge pleie og omsorg. Samtidig blir det færre unge som går ut i arbeidslivet. Færre unge skal sørge for flere eldre. Arbeiderpartiet vil møte dette ved å utnytte arbeidskraften bedre gjennom mer fornuftig organisering og fordeling av arbeidet. Videre vil vi stryke arbeidsmiljøet og mulighetene for etter- og tilleggsutdanning. Bedre tilrettelegging for desentralisert utdanning gir mulighet for flere. Det kan få folk til å bli i de aktuelle yrkene, og få noen av de som står utenfor arbeidsmarkedet inn i yrkene. Vi vil gjøre det enklere for innvandrere og flyktninger med helsefaglig utdanning fra land utenfor EØS-området å arbeide innen sitt yrke – for eksempel ved hjelp av tilleggskurs.

Mange av faktorene som påvirker vår fysiske og psykiske helse - som livsstil, familiesituasjon, sosialt nettverk, arbeidsmiljø, levekår, rusmidler, mobbing, vold og forurensingsproblemer – tilhører andre samfunnsarenaer enn helsevesenet. Derfor må vi legge økt vekt på helsekonsekvenser når politiske beslutninger på ulike felter fattes. Forebyggende helsearbeid skal prioriteres høyere. Slikt arbeid kan bidra til at den enkeltes spares for skader og sykdom. Det viktigste forebyggende arbeidet er knyttet til sosial utjamning og bedring av levekår. Men i tillegg er det viktig å bruke muligheten til informasjon og

holdningsskapende arbeid i barnehager og skoler. Her må det særlig fokuseres på kostholdsvaner og mosjon. Tobakk utvikler seg til å bli den viktigste enkeltårsak til for tidlig død og sykdom, i årene framover. Arbeiderpartiet vil satse på nye forebyggende tiltak, særlig rettet mot ungdom. Vi vil støtte utviklingen av en internasjonal konvensjon for tobakksforebyggende arbeid, under ledelse av Verdens Helseorganisasjon.

I møte 15.04.2002:

Israel må avslutte okkupasjonen

Det norske Arbeiderparti mener at situasjonen i Midtøsten har blitt uholdbar og at det umiddelbart må bli slutt på voldshandlingene. Det norske Arbeiderparti fordømmer den israelske gjenokkupasjonen av de palestinske områdene og vil uttrykke støtte til det palestinske folket og dets valgte leder Yassir Arafat.

Vi støtter derfor FNs, USAs, EUs og Russlands felles henstilling til Israel om umiddelbart å stanse de militære aksjonene i de palestinske områdene. Bruk av militærmakt kan aldri løse denne konflikten. Israel har det største ansvaret fordi det er Israel som okkuperer ulovlig andre menneskers land. Det blir ikke fred før okkupasjonen tar slutt. Israel må stoppe sine militære operasjoner, trekke seg tilbake fra de palestinske områder og å begynne å etterleve internasjonale humanitære prinsipper og fundamentale menneskerettigheter. Massiv bruk av militærmakt mot en overveldende sivil befolkning, utenomrettslige henrettelser, kollektive avstraffelser, bosettinger i okkuperte områder og angrep på humanitære hjelpeorganisasjoner er klare brudd med grunnleggende folkerettslige prinsipper. Vi ber samtidig de palestinske myndigheter om å gjøre alt som står i deres makt for å stanse angrep som går ut over uskyldige sivile. Vi kan aldri godta at sivilbefolkningen blir målskive i en konflikt. Norge må kreve at Israel umiddelbart slipper inne hjelpemannskap og forsyninger i alle de okkuperte områder. Norge bør også ta initiativ til en internasjonal granskingskommisjon som skal granske det israelske militærets fremferd i Jenin og andre steder, samt aksjonene mot sivilbefolkninger i Israel.

Vi ønsker samtidig å bygge bro til framtida gjennom engasjement og innspill til veien videre.

Veien videre

To nye elementer gir nye muligheter for å komme ut av uføret. For det første har FNs Sikkerhetsråd for første gang slått fast at løsningen innebærer to stater som lever side om side. For det andre signaliserte det arabiske toppmøtet i Beirut at araberlandene har endret kurs og er rede til å normalisere forholdet til Israel hvis Israel avslutter okkupasjonen og anerkjenner en palestinsk stat.

Slik situasjonen er nå, er en gradvis utvikling mot en politisk løsning en blindvei. Utgangspunktet må tvert om være et sluttoppgjør som omfatter alle de viktigste spørsmålene. Samtidig som det inngås en våpenhvile må partene starte forhandlinger om ett sluttoppgjør.

De store trekkene i et sluttoppgjør har lenge vært klare: En palestinsk stat, side om side med Israel; grenser som gir Vestbredden og Gaza til Palestina, men som også innebærer mulighet for bytte av landområder; hovedsteder i det vestlige Jerusalem (Israel) og i de østlige delene (Palestina); og en løsning for flyktningene. Det internasjonale samfunn må ta det økonomiske ansvar for dette. Norge må gå foran og opprette et fond for de palestinske flyktningene, som kan stilles til rådighet for FN når en fredsavtale er inngått.

Det er åpenbart at partene ikke er i stand til å arbeide seg ut av uføret selv. Et kraftfullt internasjonal initiativ er nødvendig. USA, EU og Russland bør gå i spissen for en felles holdning til sluttstatus-spørsmålene som arabiske land kan slutte seg til og Sikkerhetsrådet stille seg bak. FN må autorisere et styrkenærvær som kan fungere som en buffer mellom partene, slik Kofi Annan har foreslått.

Det er bare en slik styrke som kan gi Israel sikkerhet og palestinerne den trygghet de trenger for å bygge opp et palestinsk statsapparat. Samtidig må internasjonale eksperter og rådgivere inn for å gi støtte til det palestinske lederskapet til å bygge demokratiske samfunnsinstitusjoner som er en palestinsk stat verdig. Det

er bare når en slik stat er et faktum at man kan nedkjempe fredens fiender effektivt. Det er bare en palestinsk stat som kan gi Israel anerkjennelse og den israelske befolkningen håp om sikkerhet.

Det internasjonale samfunn må stille store økonomiske ressurser til rådighet for å gjenoppbygge det palestinske samfunnet. På kort sikt er det stort behov for humanitær hjelp og støtte til gjenoppbygging. På lengre sikt må det legges et økonomisk fundament for vekst, ikke bare i Palestina, men også i landene rundt.

Det internasjonale samfunn må få de arabiske landene til å støtte den palestinske staten, oppgi støtten til Arafats fiender, og normalisere forholdet til Israel. Det er særlig viktig at Saudi-Arabia gir støtte til en konstruktiv løsning for de hellige stedene i Jerusalem. De palestinske flyktningene må få rettferdighet nå, ikke om mange år. Det må bygges et fond for å gi dem kompensasjon for lidelser og tap de er påført.

To elementer vil vise seg å bli avgjørende for å vinne oppslutning om en slik løsning. Det ene er at den israelske fredsbevegelsen klarer å bygge seg opp igjen. Uten partier som klarer å definere et politisk alternativ til okkupasjon og vold vil det bli vanskelig å vinne befolkningen for en fredsløsning. Den andre er en styrking av demokratiske prosesser på palestinsk side. Den palestinske ledelsen må ha legitimitet og oppslutning i folket gjennom valg, i et system basert på flere partier og med sentral kontroll over våpen og fysisk makt.

Fredsbevegelsen på begge sider må styrkes. Dette er i ferd med å skje gjennom den Fredskoalisjonen som er dannet og som Norge har støttet. Jo bedre man kan vise til løsninger, jo lettere vil det være for folk å fatte håp. På kort sikt vil nok befolkningene trekke seg tilbake til seg selv, men på lengre sikt vil begge få behov for å bygge en ny plattform for sameksistens. Vi ber den norske regjeringen fortsette å støtte opp om dette arbeidet. Arbeiderpartiet vil invitere Fredskoalisjonen til å møtes i Oslo.

Norge må arbeide for sanksjoner under FNs sikkerhetsråd hvis rådets nylig vedtatte resolusjoner ikke følges opp. Når det gjelder eventuelle sanksjoner er det nødvendig at Norge koordinerer seg med EU.

Arbeiderpartiet vil at:

- Israel straks trekker seg tilbake fra de palestinske områdene
- De palestinske selvmordsaksjonene stopper
- Våpenhvile inngås og at forhandlinger om et sluttoppgjør samtidig starter. Vi støtter ideen om en internasjonal fredskonferanse.
- Norge støtter FNs generalsekretær Kofi Annans forslag om å utplassere en internasjonal militærstyrke
- Norge må signalisere at vi straks en våpenhvile er inngått vil bevilge penger til å gjenoppbygge de palestinske myndighetene og gå inn med stor humanitær bistand
- Det oppretter et folkefond for palestinske flyktninger der den norske stat går inn med et betydelig beløp og at folk inviteres til å bidra.
- Arbeiderpartiet vil invitere fredskoalisjonen til å møtes i Oslo.
- Arbeiderpartiet vil oppfordre partiorganisasjonen over hele landet til å delta aktivt i solidaritetsaksjoner, og vil ta initiativ til et koordinert solidaritetsarbeid gjennom PES og SI.
- Så snart situasjonen tillater det vil Arbeiderpartiet invitere fylkespartiene til å delta på en solidaritets- og studiereise til området.

I møte 14.01.2002:

Redegjørelse fra sentralstyret i Arbeiderpartiet

Sentralstyret har i planleggingen av arbeidet framover tatt utgangspunkt i besvarelsene fra partiorganisasjonen på det rådslaget som ble sendt ut etter valget, der det ble spurt om hva partimedlemmene mener er årsaken til det dårlige valgresultatet. Hovedinntrykket er at partiorganisasjonen er opptatt av de politiske spørsmålene. Bare et fåtall har pekt på som et problem hvordan siste landsmøte

valgte å løse lederspørsmålet i partiet. Dette går fram av en redegjørelse fra sentralstyret i Arbeiderpartiet 14. januar 2002.

Sentralstyret vil organisere arbeidet med de politiske og organisasjonsmessige utfordringene på følgende måte:

Jens Stoltenberg skal lede en bredt sammensatt programkomité som skal utarbeide program foran kommunevalget neste år, og partiets neste stortingsvalgprogram. Fram mot kommunevalget skal det arbeides særlig med bekjempelsen av fattigdommen, boligpolitikken og distrikts- og næringspolitikken samt pensjonsspørsmål.

Thorbjørn Jagland skal lede et dialogforum som skal arbeidet med partiets identitet, idémessige forankring, organisasjonsmessige praksis og forholdet til LO og lønnstakerorganisasjonene. Forumet skal også drøfte partiets internasjonale forpliktelse og således forberede diskusjonen om global styring og forholdet til Europa.

Thorbjørn Jagland og Jens Stoltenberg har orientert Sentralstyret om at de stiller seg til disposisjon for partiet slik at man kan samle partifolk om å gjenreise Arbeiderpartiets politiske og organisatoriske styrke. Valgkomiteen som skal oppnevnes i mars vil få endelig beskjed og komme med anbefaling til partiets landsmøte om hvem som skal sitte i partiets ledelse.

FASTE UTVALG

På sitt møte 8. – 9. januar 2001 gikk Sentralstyret gjennom hvilke utvalg og råd som skulle oppnevnes. Det var enighet om at Samepolitisk råd som var vedtektsfestet, skulle fortsette. Eldrepolitisk utvalg skulle fortsette, kommunalpolitisk utvalg fortsetter med formen vurderes, fagøkonomisk råd skulle reoppnevnes og internasjonal ressursgruppe skulle fortsette.

KOMMUNALPOLITISK UTVALG

Sentralstyret oppnevnte i møte 27.05.02:

Kommunalpolitisk utvalg:

1.	Rolf Erling Andersen	- Sentralstyret - leder
2.	Karl Eirik Schjøtt-Pedersen	- Leder Fraksjonen
3.	Halvdan Skard	- Leder KS
4.	Jan Davidsen	- Norsk Kommuneforbund
5.	Ann Marit Sæbønes	- Oslo
6.	Anne-Grete Strøm-Erichsen	- Byrådsleder i Bergen
7.	Elisabeth A. Nilsen	- Ordfører i Porsgrunn
8.	Alf E. Jakobsen	- Ordfører i Hammerfest
9.	Siri Austeng	- Fylkesordfører i Hedmark

Karl Erik Høegh - Partikontoret - sekretær

Fraksjonen i kommunalkomiteen tiltrer utvalget

Mandat for Kommunalpolitisk utvalg:

Kommunalpolitisk utvalg skal arbeide på oppdrag fra Sentralstyret og gi råd om de kommunal- og fylkeskommunale spørsmål. Utvalget skal følge arbeidet i kommunesektoren og gis særlig ansvar for å bidra til at Arbeiderpartiet har en markert og offensiv politikk i fylkes- og kommunepolitikken. Utvalget skal i samarbeid med partikontoret og Sentralstyret forberede behandlingen av oppgavefordeling og den framtidige regionale og fylkeskommunale virksomheten på landsmøtet. Utvalget skal delta i planleggingen av kommune- og fylkestingsvalget 2003.

ELDREUTVALG

Sentralstyret reoppnevnte i møte 19. februar 2001:

Per Kleppe – leder, Oslo, Berthold Grünfeld, Oslo, Magny Hansen, Hordaland, Tove Haug, Oslo, Peter F. Hjort, Akershus, Sara Johannessen, Nordland, Anna von der Lippe, Oslo, Gunnar A. Nilsen, Oslo, Ingunn Norderval, Oslo, Kari P. Pape, Oslo, Bjørn Rudaa, Oslo, Bjørn Skau, Vestfold, Gunhild Hagestad, Aust-Agder, Karin Stoltenberg, Oslo, Bjørn Sørensen, Oslo og Else Øyen, Hordaland.

Sekretær: Ove Karolin Larsen, DnA

INTERNASJONAL RESSURSGRUPPE

Sverre Lodgaard - leder, Oslo, Haakon Blankenborg, Oppland, Tonje Westby, Akershus, Halle Jørn Hanssen, Oslo, Anniken Huitfelt, Akershus, Odd Kr. Reme, Rogaland.

Sekretær: Kathrine Raadim, DnA.

Utenriksfraksjonen på Stortinget inviteres til enkelte møter i gruppen.

FORUM OG RÅD

SAMEPOLITISK RÅD

Sentralstyret oppnevnte samepolitisk råd i møte 03.05.00 etter innstilling fra DnA 2. ordinære samepolitiske konferanse:

(For perioden 2000 – 2002)

Bård Arve Berg – leder, valgkrets 8 midt-Troms, Harald Norvang, valgkrets 13 Sør-Norge, Helga Pedersen, valgkrets 3 Deatnu/Tana, Eilif Oddmund Larsen, valgkrets 7 Nord-Troms, Tove-Lill Labahå, valgkrets 1 Varanger, Tom Kappfjell, valgkrets 12 Sørsameområdet,

Berit Oskal Eira, valgkrets 9 Sør-Troms. Sekretær: Svein Bjørn Aasnes, Partikontoret.

Tiltredende:

Leder i Sametingsgruppa, Egil Olli, Karasjok, stortingsrepresentant Odd Eriksen, samepolitisk talsmann, kommunalfraksjonen, Stortingsgruppa og statssekretær Steinar Pedersen, Kommunal- og regionaldepartementet.

Sentralstyret oppnevnte samepolitisk råd i møte 27.05.02 etter innstilling fra DnAs 3. ordinære samepolitisk konferanse:

(For perioden 2002 – 2004)

Helga Pedersen – leder, valgkrets 2 Deatnu/Tana, Harald Norvang, valgkrets 13 Sør-Norge, Tove-Lill Labahå, valgkrets 1 Varanger, Tom Kappfjell, valgkrets 12 Sørsameområdet, Per Ivar Henriksen, valgkrets 6 Alta/Kvalsund, Walborg Fossan, valgkrets 8 Midt-Troms og Henrik Eriksen, valgkrets 9 Sør-Troms.

Sekretær: Svein Bjørn Aasnes, Partikontoret.

Tiltredende:

Leder i Sametingsgruppa, Egil Olli, Karasjok og Karl Eirik Schjøtt-Pedersen, samepolitisk talsmann, kommunalfraksjonen, Stortingsgruppa.

ARBEIDS- OG REFERANSEGRUPPER

Utvalg som skal se på partiets økonomi:

Sentralstyret vedtok 22. januar 2001 å sette ned et utvalg for å følge opp de mange forslagene som gikk på finansieringen av partiene og fordelingen mellom de ulike organisasjonsledd.

Følgende utvalg ble nedsatt; Dag Terje Andersen, leder, Karl Erik Høegh, sekretær, Marit Wikholm, Akershus Arbeiderparti/sekretærforeningen, Liv Stokkenes Jacobsen, Eid Arbeiderparti og Stig Klomsten, Sør-Trøndelag Arbeiderparti

Utvalgets mandat:

Vurdere partiets totale økonomi, dvs fra det ytterste til det innerste ledd, samt se på fordelingen på de ulike støtteordninger m.m. som foreligger til finansiering av partiet.

Videre bør utvalget se på mulighetene for å styrke partiets økonomi, og foreslå eventuelle endringer i fordelingen og disposisjonsretten til de ulike tilskudd.

Arbeidet bør fra utvalgets side være klart til Sentralstyrets samling i juni.

AD-HOC GRUPPE FOR HANDLINGSPLAN MOT RUSMISBRUK

I møte 17. april 2001 nedsatte sentralstyret en Ad-hoc gruppe som skal lage forslag til handlingsplan mot rusmisbruk.

Sosialdepartementet er nå i gang med å følge opp vedtaket i partiprogrammet om at: ”Arbeiderpartiet vil utarbeide en statlig handlingsplan for arbeidet mot rusmisbruk. Handlingsplanen skal strekke seg over flere år og innebære en betydelig forsterking av den samlede innsatsen på dette feltet”.

På dette punktet er det et stort engasjement i mange deler av partiet, og mange har også vært engasjert i dette på fritida eller på jobb. En måte å kanalisere noe av dette inn i arbeidet som nå pågår på området er å lage ei ad-hoc gruppe med oppgave å komme med innspill/forslag til en ”Handlingsplan mot rusmisbruk”.

Ad-hoc gruppa bør ha slutført sitt arbeide 20. juni i år.

Odd Kr. Reme – leder, Einar Olav Skogholt, Eva Jupskås, Trond Henriksen, Tove Bøygard, Ulf Jansen, Kristina Aas Fure, Hildur Fallmyr, Knut Storberget.

Sekretær: Ingrid Sagranden - DnA

GRUPPE FOR SOSIAL RETTFERDIGHET

Bjarne Håkon Hansen – leder, Nord-Trøndelag, Lise Christoffersen, Buskerud, Erling Segelstad, Hedmark, Hilde Torkildsen, Akershus, Kari Teigen, Buskerud, Kåre Hagen, Oslo, Saera Kahn, Oslo, Thor Brekkeflat, Hordaland, Guri Ingebrigtsen, Nordland, Ann Marit Sæbønes, Oslo og Laila Thorsen, Rogaland.

Sekretær: Nina Tangnæs Grønvold, Oslo.

I møte 28.01.2002 nedsatte sentralstyret programkomite for kommunevalget 2003 og dialogforum:

PROGRAMKOMITÉ FOR KOMMUNEVALGET I 2003

I. Det legges opp til at landsmøtet i november skal vedta Arbeiderpartiets plattform for kommunevalget i 2003.

II. Denne plattformen vil bygge på det gjeldende partiprogrammet, og særlig utvikle politikken når det gjelder bekjempelse av fattigdom, boligpolitikk, miljøpolitikk og distrikts- og næringspolitikk, samt et bedre og mer rettferdig pensjonssystem.

III. For at det skal bli tilstrekkelig tid til drøftinger i partiorganisasjonen, skal forslaget til plattform for 2003-valgkampen sendes ut medio mai måned. Vi vil invitere partiorganisasjonen til å drøfte dokumentet med frist for tilbakemeldinger innen en måned før landsmøtet.

IV. Sentralstyret oppnevnte følgende personer til å delta i programkomiteen for kommunevalget i 2003:

1. Jens Stoltenberg, nestleder i Arbeiderpartiet (leder i komiteen)
2. Hill-Marta Solberg, nestleder i Arbeiderpartiet
3. Eva Kristin Hansen, leder i AUF

4. Astri Aas-Hansen, nestleder kvinnepolitisk styre
5. Gerd-Liv Valla, LO-leder
6. Jan Davidsen, leder i NKF
7. Anniken Huitfeldt, forsker, Akershus
8. Elisabeth Nilsen, ordfører Prorsgrunn, Telemark
9. Åse Lill Kimestad, avdelingsleder, Mandal, Vest-Agder
10. Alf Hildrum, konsernsjef, Akershus
11. Haakon Blankenborg, stortingsrepresentant, Oppland
12. Kåre Leira, konserntillitsvalgt Norske Skog, Nord-Trøndelag
13. Hermann Kristoffersen, ordfører Tromsø, Troms
14. Hanne Nilssen, Hammerfest, Finnmark
15. Kåre Hagen, forsker, Oslo
16. Lise Christoffersen, ordfører Drammen, Buskerud
17. Nadeem Butt, leder Antirasistisk Senter, Oslo
18. Arvid Nyberg, pensjonist, Tørberget, Hedmark
19. Espen Villanger, student, Fjell, Hordaland
20. Aina Holst, student, Trondheim, Sør Trøndelag
21. Liv Christiansen, Fellesforbundet, Oslo
22. Stein Regård, LO, Oslo
23. Dag Terje Andersen, skogsarbeider, Svarstad, Vestfold

Komiteen vil innhente innspill fra grupper, forum og råd som tidligere er nedsatt av Sentralstyret:

- DnAs eldrepolitiske forum
- Arbeidsgruppa for sosialpolitiske spørsmål
- Boligpolitisk gruppe
- Utenrikspolitisk ressursgruppe
- Samepolitisk Råd

ARBEIDERPARTIETS DIALOGFORUM

Når velferdssamfunnet har nådd dagens nivå, trenger vi en bedre og mer omfattende visjon om det gode samfunn, det vil si hvordan neste fase i samfunnsbyggingen vår skal være. Denne visjonen må klargjøre hvor vi vil hen og skape inspirasjon og tro på det meningsfylte i å drive politisk arbeid.

I. Utgangspunktet for sosialdemokratiets samfunnsvisjon for det 21. århundre må være en forståelse for hvilke nasjonale og internasjonale krefter som former samfunnet. Velferden i Norge og alle andre land er avhengig av at vi får etablert bedre globale styringsredskaper og at disse henger sammen med de nasjonale og regionale løsninger.

II. Visjonen må vise hva slags allianser og krefter vi må stå sammen med, og hvordan vårt parti må omstille seg, blant annet ved å komme videre i utformingen av det faglig-politiske samarbeidet.

III. Sentralstyret oppretter derfor et dialogforum som skal arbeide med partiets idemessige forankring, identitet, organisasjonsmessige praksis og forholdet til LO og lønnstaker-organisasjonene. Forumet skal også drøfte partiets internasjonale forpliktelse og således forberede diskusjonen om global styring og forholdet til Europa.

IV. Dette er et omfattende arbeid som vi må være innstilt på må gå i flere faser. Landsmøtet i november må få muligheten til å drøfte grunnlaget for dette arbeidet, og vi vil sende ut et debattgrunnlag før sommeren. Frist for tilbakemeldinger blir én måned før Landsmøtet.

V. Ved oppnevning av Arbeiderpartiets dialogforum la sentralstyret vekt på:

- å få med organisasjonene i arbeiderbevegelsen
- å ha med sosialdemokrater fra hele landet og alle aldersgrupper
- å ivareta en jevn fordeling mellom kvinner og menn
- å reflektere den politiske debatten i arbeiderbevegelsen, også om internasjonale spørsmål.

Sammensetning av forumet:

Partiets leder og partisekretær, nestlederne i Landsorganisasjonen (LO), nestleder og generalsekretær i Arbeidernes Ungdomsfylking (AUF), ledelsen i Norsk Folkehjelp, representant fra Arbeidernes Opplysningsforbund (AOF) og representant fra Framfylkingen.

Ut over dette har sentralstyret vi invitert følgende personer som medlemmer av forumet:

1. Einar Førde, pensjonist, Oslo
2. Hilde Vågslid, butikkmedarbeider, Dalen, Telemark
3. Trond Giske, stortingsrepresentant, Sør-Trøndelag
4. Roger Hansen, ordfører Gamvik, Mehamn, Finnmark
5. Anne Breiby, selvstendig næringsdrivende, Ålesund, Møre og Romsdal
6. Tove Karoline Knutsen, kulturarbeider, Tromsø, Troms
7. Karima Abd-Daif, student/lærervikar, Oslo
8. Knut Storberget, stortingsrepresentant, Hedmark
9. Anne Lise Ryel, divisjonsdirektør, Oslo
10. Ivan Kristoffersen, pensjonist, Troms
11. Halle Jørn Hansen, selvstendig næringsdrivende, Akershus
12. Siv Førde, psykiatrisk sykepleier, Førde, Sogn og Fjordane
13. Jørund Ruud, gruppeleder, Stathelle, Telemark
14. Jens P. Heyerdahl d.y, Oslo
15. Erik Fosnes Hansen, forfatter, Oslo
16. Vigdis Ravnøy, LO-sekretær, Bergen, Hordaland
17. Ellen Horn, skuespiller, Oslo
18. Eirin Sund, politisk rådgiver, Ålgård, Rogaland
19. Ragnar Nordgreen, amanuensis, Lillehammer, Oppland
20. Lillian Hansen, bussjåfør, Sørvågen, Nordland
21. Per Åge Nilsen, gruppeleder, Froland, Aust Agder
22. Thorbjørn Berntsen, pensjonist, Oslo
23. Hildur Fallmyr, Ottersøy, Nord-Trøndelag
24. Helge Røed, konsulent, Lillesand, Aust-Agder
25. Ann-Cathrin Becken, Halden, Østfold
26. Ann Marit Sæbønes, gruppeleder, Oslo
27. Oddmund Søilen, seniorrådgiver, Nesttun, Hordaland
28. Sigurd Klomsæt, advokat, Oslo

LANDSSTYRET

Landsstyrets medlemmer blir registrert i form av en meddelelse fra det enkelte fylkesparti. Fylkespartienes representanter og vararepresentanter per 30.06.2002:

Fylke:	Medlemmer:	Varamedlemmer:
Østfold	Signe Øye Morten Olsen	Irene Johansen Jon Ivar Nygard
Akershus	Sverre Myrli Anniken Huitfeldt	Kjetil Leira Siri Hov Eggen
Oslo	Ann-Marit Sæbønes Jan Bøhler	Nina Bachke Sven Hugo Johansson
Hedmark	Reidar Åsgård Siv Tørudbakken	Tors Skancke Herdis Bragelien
Oppland	Espen Johnsen Gry Haugsbakken	Ragnar Nordgreen Hanne Grethe Bakken
Buskerud	Nina Mjøberg Hans-Christian Gabrielsen	Gerd Johnsen Kristian Krikerud
Vestfold	Sonja Mandt Bartholsen Bjørn Eriksen	Anne Rygh Pedersen Dag Terje Andersen
Telemark	Gunn Olsen Halfdan Haugan	Lise Wiik
Aust-Agder	Solveig Solbakken Tellef Inge Mørland	Randi Gunsteinsen Ole Torfinn Vestøl
Vest-Agder	Tom Rune Thorvaldsen Mette Gundersen	Gunnar Rostveit Tove Dragland
Rogaland	Tore Nordtun Eirin K. Sunday	Tom Tvedt Laila Thorsen
Hordaland	Ranveig Frøiland Per Rune Henriksen	Tove Brandvik Harald Schjelderup
Sogn og Fjordane	Tor Bremer Siv Førde	Knut A. Aarethun Gunnvor A. Sunde
Møre og Romsdal	Ottar Kaldhol Eva Karin Gråberg	Håvard J. Kongshaug Gudny Fagerhol
Sør-Trøndelag	Gunnar Krogstad Kathinka Louisa Meirik	Knut Sundet Anne Sophie Hunstad
Nord-Trøndelag	Jon Olav Alstad Sigrun Risholt Nielsen	Bård Langsåvold Kari Steen
Nordland	Odd Eriksen Sonja A. Steen	Eivind Undrum Jacobsen Britt Solvik
Troms	Paul Dahlø Synnøve Søndergaard	Arild Hausberg Anne Marit Bjørnflaten
Finnmark	Roger Hansen Linda Beate Randal	Bernt Aksel Jensen Hanne Nilssen

I tillegg deltok Karin Yrvin og Grethe Ernø Johansen med vararepresentantene Synnøve Konglevoll og Astri Aas-Hansen fra Kvinnepolitisk styre, Halvard Ingebrigtsen og Gry Larsen med vararepresentantene Bernt Torp og Siv Dagny Aasvik fra AUF med fulle rettigheter. Egil Olli fra Sametingsgruppa deltok med tale- og forslagsrett.

LANDSSTYRETS VIRKSOMHET

Landsstyret har i perioden avholdt 6 møter.

31.08 – 01.09.2000 FOLKETS HUS, OSLO

Møtet behandlet følgende saker:

- Forslag til nytt partiprogram
- Innkomne forslag til landsmøtet
- Regjeringens arbeid og den politiske situasjonen
- Forslag til nye vedtekter
- Forslag til arbeidsordning for landsmøtet 2000
- Forslag til Samepolitisk manifest
- Utnevning av æresmedlemmer

08.11.2000 FOLKETS HUS, OSLO

Møtet behandlet følgende saker:

- Regnskap og innberetninger for 1998
- Landsmøtet 2000
- Anke på eksklusjonsvedtak
- Utnevning av æresmedlemmer

05. – 06.03.2001 FOLKETS HUS, OSLO

Møtet behandlet følgende saker:

- Den politiske situasjonen
- Oppgavefordelingsutvalgets innstilling
- Redaksjonskomiteens innstilling

Møtet vedtok følgende uttalelse:

STORTINGSVALGET 2001 - Stor satsing på barn og ungdom

Arbeiderpartiet vil bygge fellesskap der vi tar ansvar for hverandre og deler med hverandre. Her går de klareste skillelinjene mellom oss og partiene på høyresiden. Vi vil ikke akseptere urettferdighet. På alle områder i samfunnet, i hjemmet, på skolen og i arbeidslivet, skal rasisme bekjempes. Arbeiderpartiet vil ha et Norge for alle.

På 90-tallet gjennomførte vi store reformer i skolen og satte i gang en omfattende utbygging av eldreomsorgen. Regjeringen har brukt det første året blant annet til å starte store forandringer for at sykehus, politi, forsvar og høyere utdanning skal fungere bedre. Dette arbeidet vil vi fortsette.

Arbeiderpartiet vil rydde opp i helsevesenet og sikre gode tilbud i alle deler av landet. Vi vil kutte ventelistene til sykehusbehandling. Vi vil sørge for bedre organisering slik at sykehuspasienter får god behandling og slipper å ligge på gangen.

Arbeiderpartiet vil ha et arbeidsliv for alle. Det skal være gode muligheter for å kombinere familie og jobb. Arbeiderpartiet vil garantere arbeidstakernes rettigheter i sykelønnsordningen. Eldre og arbeidstakere med redusert arbeidsevne skal ha mulighet til å kombinere arbeid og trygd. Folk må ha mulighet til jobb der de bor. I distriktene ligger det store og nye muligheter for verdiskaping og nye trygge arbeidsplasser - blant annet ved å ta i bruk nye teknologiske muligheter og utvikle havbruk, økologisk landbruk og foredling.

Arbeiderpartiet vil ta nye løft for barn og ungdom. Barnehager og skoler skal være gode tilbud som er tilgjengelige for alle. Derfor skal det bygges flere barnehager slik at vi har full dekning i 2003. Foreldrebetalingen skal bli lavere. Skolen skal ha høy kvalitet både når det gjelder innhold og bygninger. Elevene skal ha gode arbeidsvilkår derfor vil vi bidra til å ruste opp skolebygninger som forfaller. Kulturaktiviteter skal få større plass i skolen. Skolefritidsordningen skal være for alle og gradvis utvikles slik at også de eldste elevene på barnetrinnet gis et tilbud etter skoletid. Slik blir skolefritidsordningen en naturlig forlengelse av skoledagen der det gis tilbud om ulike fritidsaktiviteter og lekselesing. Ingen skal stenges ute på grunn av høy egenbetaling.

Grunnskolen skal være gratis og derfor fri for egenandeler. Ingen barn skal stenges ute fra aktiviteter fordi foreldrene ikke har råd til å betale. Ordinære aktiviteter som leirskoler og klasseturer, samt skolemateriell - skal betales av skolen. Vi vil fortsette arbeidet med å gjøre bøkene i videregående skole gratis.

Frivillige lag og organisasjoner skal gis bedre vilkår for barne- og ungdomsarbeid. Vi må i langt større grad imøtekomme og legge til rette også for ungdom som ikke deltar i lag og organisasjoner.

21.06.2001 FOLKETS HUS, OSLO

Møtet behandlet følgende saker:

- 81 dager igjen til valget
- Godkjenning av regnskap 2000
- Fastsettelse av tidspunkt for Landsmøtet og Landskvinnekonferansen i 2000

20. – 21.09.2001 RAINBOW HOTELL OSLOFJORD, SANDVIKA

Møtet behandlet følgende saker:

- Den politiske situasjonen
- Etter valget – arbeidet framover
- Den økonomiske situasjonen
- Redaksjonskomiteens innstilling

Møtet vedtok følgende uttalelse:

Valgresultatet

Valgresultatet er meget alvorlig for Arbeiderpartiet. Vi oppnådde kun 24,4 prosent oppslutning, noe som bare gir 43 representanter på Stortinget. Dette er det dårligste resultatet siden 1920-tallet, men Arbeiderpartiet er fortsatt Norges største parti.

Valget førte til at Ap, SV og Sp til sammen fikk 76 stortingsrepresentanter. Høyre, KrF og Venstre, som nå forhandler om et regjeringsgrunnlag, fikk til sammen 62 representanter. En eventuell Sentrum-Høyre-regjering må basere seg på Frp, som fikk 26 mandater.

Arbeiderpartiet vil arbeide for å bygge politiske allianser. Arbeiderpartiet beklager at KrF nå går til Høyre. I viktige saker som rettferdig fordeling, sosial utjevning, distriktpolitikk og bistand til verdens fattigste vil de beste løsningene ligge mellom sentrum, SV og Arbeiderpartiet.

Valgkampen

Arbeiderpartiet har mistet oppslutning blant velgerne over lang tid. Helt fra sommeren 2000 har Arbeiderpartiet ligget på mellom 22 og 27 prosent på meningsmålingene.

Vi har ikke greid å forklare hvorfor det fortsatt finnes skjevheter i velferd og fordeling - når Norge har mange hundre milliarder oljekroner "på bok". Å være i mindretallsregjering i en situasjon med et stort oljefond, som alle andre gir inntrykk av at de kan bruke mer av, blir ekstra krevende.

Mange enkeltsaker har i valgkampen blitt vanskelige for Arbeiderpartiet. Momsreformen, fornyelse av offentlig sektor og skattedebatten er eksempler på det. Likeledes diskusjonen om sosialhjelpssatser og vår

håndtering av sykelønssaken. Det ble reist tvil om hvorvidt Arbeiderpartiet fortsatt er partiet for de som er svakest stilt.

Sviktende tillit og lydhørhet

Det handler om hvordan Arbeiderpartiet oppfattes. Partiet, som i sin tid ble dannet for å tale vanlig folks sak, oppleves nå av de samme menneskene som lite "lydhøre og lyttende".

Nå må vi representere folk med forståelig og klart språk, med arbeidsformer som samråd, besøk på arbeidsplasser og husbesøk, og våre tillitsvalgte på alle plan må representere brede og ulike miljøer, erfaringer og aldersgrupper.

Store og viktige reformer

Alle de store og viktige reformene som Stoltenberg-regjeringen har fremmet, er godt forankret i partiets organer. På tross av dette slet vi i vår og sommer med intern og ekstern kritikk av reformene. Bakgrunnen for alle reformene i offentlig sektor er ønsket om å skape en bedre tilgjengelighet for brukerne, få bedre tjenester ut av midlene som settes inn og styrke det lokale sjølstyret. Både folk og offentlig ansatte har vært utålmodige etter å se positive resultater av alle omstillingene. Erttertiden vil vise at resultatene kommer.

Forslaget til statsbudsjettet for 2001 var det mest sosialdemokratiske på mange år. Det var en satsing på fellesskapsløsninger, på rettferdig fordeling og på trygghet for arbeid og personlig økonomi. Budsjettet var også et kraftig løft for bistand til verdens fattigste.

Veien videre

Nå må Arbeiderpartiet bruke tiden framover til å bygge opp igjen tilliten til vårt parti og til våre hovedsaker fundert på sosialdemokratiske verdier. Vi skal bygge videre på vårt partiprogram, på det beste i partiets organisasjonstradisjon og være opptatt av både å skape og å dele. Vi skal bli bedre og klarere på fattigdomsbekjempelse, rettferdig fordeling og miljø. Arbeiderpartiets politikk skal ta utgangspunkt i folks hverdag, enten det er i arbeidssituasjon, i familiesituasjon eller i vår fritid.

Vår arbeidsmåte må fornyes:

- Vi må forsterke, åpne opp og fornye partiorganisasjonen.
- Vi må finne nye måter å jobbe på.
- Vi må finne nye og bedre måter for formidling.
- Vi må finne nye samarbeidspartnere.
- Vi må diskutere det fagligpolitiske samarbeidet.
- Vi må ha sterkere fokus på våre hovedsaker.

Dette må være de sentrale element i den debatten Arbeiderpartiets organisasjon nå går inn i.

07. – 08.03.2002 RAINBOW HOTELL OSLOFJORD, SANDVIKA

Møtet behandlet følgende saker:

- Konstituering av partisekretær. Bekreftelse av Sentralstyrets vedtak
- Arbeiderpartiets situasjon og arbeidet fremover til Landsmøtet
- Organisatoriske utfordringer
- Innkalling til det 59. ordinære Landsmøte 8. – 10. november 2002
- Innkalling til den 36. ordinære Landskvinnekonferanse 21. og 22. september 2002
- Den politiske situasjonen og arbeidet i Stortinget
- Regnskap 2001 med beretninger
- Redaksjonskomiteens innstilling

Møtet bekreftet sentralstyret vedtak av 10. desember 2001 som konstituerte Martin Kolberg som partisekretær etter at Solveig Torsvik trakk seg som partisekretær.

Møtet vedtok følgende uttalelse:

En politikk for å skape og for å dele

Arbeiderpartiet er et parti for å skape og for å dele. Vi må utvikle og forsterke nærings- og distriktpolitikken. Staten skal være en aktiv medspiller for å utvikle næringslivet i hele landet. En regionalisering av Folketrygdfondet kan være et virkemiddel. Først når verdiene er skapt, kan vi dele dem. Både skatte- og avgiftssystemet og velferdsordningene må omfordele mellom mennesker og mellom generasjoner.

I høst fikk Norge en ny regjering. Den høyredominerte regjeringen fører på mange områder en politikk som skaper større forskjeller mellom folk. Skattepolitikken gir mest til de velstående. Distriktpolitikken er lagt om i negativ retning. Privatiseringen av offentlige virksomheter skyter fart. Arbeiderpartiet skal representere et alternativ til denne politikken. Arbeiderpartiet er et offensivt, radikalt og ansvarlig opposisjonsparti.

Arbeiderpartiet er et parti for sosial rettferdighet og trygghet. Gjennom hele vår historie har kampen for sosial rettferdighet vært en rettesnor. Utfordringene i arbeidslivet viser at retten til arbeid og en inntekt til å leve av fortsatt må stå sentralt. Arbeiderpartiet skal stå på de brede arbeidstakergruppers side. Skattesystemet skal være rettferdig, og reduserte skatter skal komme de med lave og midlere inntekter til gode. Avgiftene rammer flatt uten hensyn til inntekt. Vi vil derfor foreta en gjennomgang av avgiftspolitikken.

Arbeiderpartiet er et parti for fellesskap og mangfold. Høyresiden har alltid forsøkt å skape en motsetning mellom fellesskapsløsninger og enkeltmenneskets valgfrihet. Vi har alltid avvist denne argumentasjonen. Vi mener at gode fellesskapsløsninger gir det enkelte mennesket økt valgfrihet og bedre muligheter til å leve det livet de selv ønsker.

En solidarisk boligpolitikk

Boligprisene er steget mye de siste årene. Det er svært vanskelig for unge å kjøpe eller leie seg en bolig. Nå må det settes inn sterkere virkemidler for å øke boligbyggingen. Husbankens rolle må styrkes, og det må bygges flere utleieboliger og studentboliger.

Et inkluderende arbeidsliv

Vi ser tendenser til økende arbeidsledighet, og det er mange som støtes helt eller delvis ut av arbeidsmarkedet. Den sittende regjeringen kuttet i bevilgningene til Aetat og Trygdeetaten og på den måten svekket mulighetene til å få folk i jobb. Dette går Arbeiderpartiet i mot. Innsatsen for å hindre utstøting må igjen styrkes.

Flere pasienter skal få hjelp

Staten overtok sykehusene fra årsskiftet. Stortingsflertallet bestemte at de nye helseforetakene skal behandle flere pasienter i 2002 enn i 2001. Regjeringen er ikke villig til å følge opp dette. Arbeiderpartiet krever at Regjeringen snarest må sørge for at pasientbehandlingen kan gjennomføres som forutsatt i 2002.

Barnehageplass til alle og halvering av prisen

Arbeiderpartiet vil ha flere og billigere barnehager. Vi vil følge den offensive opptrappingsplanen som Stoltenberg-regjeringen la fram i forbindelse med budsjettet for 2002. Det betyr at vi skal oppnå full behovsdekning og en halvering av foreldrebetalingen.

En sterk kommunesektor

Det er i kommunene folk møter offentlige velferdsgoder som barnehager, skoler og eldreomsorg. Kommunene må ha skikkelige økonomiske rammer for å kunne gi folk de velferdstilbudene de har krav på.

En aktiv likestillingspolitikk

Ikke noe annet politisk parti har vært viktigere for den politiske delen av kvinnekampen enn Arbeiderpartiet. Arbeiderpartiet skal fortsatt være pådriveren for likestilling i samfunnet. Vi krever kjønnskvolter i bedriftsstyrene. Vi vil ha lik lønn for likt arbeid. Vi støtter kvinner fra minoritetsmiljøene i deres kamp mot diskriminering og for likestilling.

Den internasjonale situasjonen

Situasjonen i Midtøsten er dramatisk. Voldshandlingene på begge sider har økt i styrke og hyppighet. Situasjonen nærmer seg full krig. Israel har hovedansvaret for utviklingen siden landet ikke trekker seg tilbake fra okkuperte områder og ikke etterlever inngåtte avtaler. Partene må tilbake til forhandlingsbordet.

Kampen mot internasjonal terrorisme må føres på bred front. I tillegg til bruken av militære virkemidler i Afghanistan må samtidig årsakene til terrorisme og fanatisme bekjempes. Fattigdom og nød gir mennesker liten tro på framtida. Utvikling og optimisme må fremmes gjennom utviklingshjelp og rettferdig handel.

Arbeiderpartiet vil samtidig advare mot at USA går til militære angrep på Irak. Det vil ytterligere forverre situasjonen i Midtøsten. FNs krav om å slippe til våpeninspektørene må følges opp konsekvent.

ÆRESMEDLEMMER

Fram til Landsmøtet 2000 var det i følge partiets lover Landsstyret som utnevnte æresmedlemmer etter forslag fra partilag, kommunepartier og fylkespartier. Landsmøtet 2000 vedtok at dette skulle overføres til Sentralstyret. Det er blitt utnevnt i alt 25 æresmedlemmer i denne perioden mot 63 i forrige beretningsperiode.

KVINNEPOLITISK STYRE

Landsmøte valgte i overenstemmelse med partiets lover – følgende som medlemmer i Det sentrale kvinnepolitiske styre:

Karita Bekkemellem Orheim, leder, Astri Aas-Hansen, nestleder, Grethe Ernø Johansen, nestleder, Karin Yrvin, sekretær, Anne Ragnhild Kjær Sti, Hildur N. Fallmyr, Bente Elin Lilleøkseth, Synnøve Konglevoll, Solveig Solbakken, Karen Irene Stangeland og Rita Lekang.

KONTROLLKOMITEEN

I partiets vedtekter – paragraf 10, Regnskap, revisjon og kontroll, står det følgende punkt 2: "Landsmøte velger en kontrollkomité på tre medlemmer med to varamedlemmer. Komiteen står ansvarlig overfor landsmøtet. Komiteen har som oppgave å kontrollere om de økonomiske disposisjoner er gjort i samsvar med gjeldende vedtekter og vedtak fattet av styrende organer. Kontrollkomiteen skal hvert år avgi beretning til landsstyret for foregående kalenderår til landsstyret. Kontrollkomiteen skal legge fram sine årlige beretninger for landsmøteperioden til landsmøtet". I overenstemmelse med dette ble følgende valgt på Landsmøte i 2000;

Medlemmer: Esther Kostøl, leder, Bjartmar Gjerde og Sidsel Bauck
Varamedlemmer: Asbjørn Kristoffersen og Åsa Solberg Iversen

SAMARBEIDSKOMITEEN MELLOM LO OG DNA

Samarbeidskomiteen hadde pr. 30.6.2002 følgende sammensetting:

Fra LO: Gerd-Liv Valla, Roar Flåthen, Finn Erik Thoresen, Bente Halvorsen,
Kjell Bjørndalen, Jan Davidsen og Morten Øye.

Fra DnA: Thorbjørn Jagland, Jens Stoltenberg, Hill-Marta Solberg, Martin Kolberg og
Finn Jota

Komiteen har møte hver mandag, unntatt noen uker i sommerhalvåret, og har i perioden behandlet en rekke faglig/politiske saker.

Samarbeidskomiteen ønsket å belyse hvilke muligheter som finnes samt utvikle en samlet strategi for bruk av naturgass. Et utvalg ble derfor satt ned i november 2000. Utvalget fikk følgende mandat:

- Økt verdiskapning gjennom produktutvikling med gass som råstoff.
- Se på hvilke tiltak som må gjøres for å få rørledninger inn i strategiske områder langs kysten.
- Mer bruk av gass/hydrogen innen transport.
- En mer miljøvennlig energipolitikk.
- Peke på områder som er viktige for at Norge kan være ledene i årene framover, blant annet for å styre forskningen i rett retning.

Arent M. Henriksen ledet utvalget.

I tillegg fikk utvalget følgende sammensetning:

DnA. Merethe Storødegård, Magne Rommetveit, Anne Blaker, Alf E. Jakobsen og
Gunn Karin Gjøl.

LO: Gerd-Liv Valla, Lars Anders Myhre, Liv Christiansen, Knut Weum og Erik Bratvold.

Utvalget la fram sin innstilling ” Ta naturgassen i bruk” juli 2001.

PARTIETS REPRESENTASJON I STYRER OG KOMITEER M.M.

Pr. 30.06.2002;

Storingsgruppas styre;

Martin Kolberg
Karl Erik Høegh, møterett
Tommy Skar, møterett

AOFs Forretningsutvalg;

Martin Kolberg, nestleder
Karl Erik Høegh, varamedlem

Arbeiderbevegelsens Arkiv og Bibliotek;

Svein Bjørn Aasnes
Britt Schultz, varamedlem

Youngstorget Eiendom AS;

Karl Erik Høegh

PARTIKONTORET

Følgende personer var pr. 30.6.2002 knyttet til partikontoret:

Politisk stab:

Partisekretær:	Martin Kolberg	konstituert
Kvinnepolitisk sekretær:	Karin Yrvin	valgt
Kontorsjef:	Karl Erik Høegh	
Informasjonssjef:	Tommy Skar	
Politisk rådgiver:	Finn Jota	
Politisk rådgiver:	Roar Thun	
Politisk rådgiver:	Svein Bjørn Aasnes	
Politisk rådgiver:	Ove Karolin Larsen	
Politisk rådgiver:	Ingrid Sagranden	
Politisk rådgiver:	Katrine Raadim	
Politisk rådgiver:	Britt Schultz	
Politisk rådgiver:	Snorre Wickstrøm	

Administrativ stab:

Økonomileder Hege Bogfjellmo, øvrige ansatte: Brit Axelsen, Aslak Berg, Trond Grøtting, Tone Merete Hemli, Karin Korslund, Lise Nyland, Reidun Nymark, Liv Merete Svendsrud, Lise Monica Sørum, Bodil Kiil, Tone Bråten og Marita Håkonsen Øverby.

Følgende har sluttet i perioden:

Kontorsjef Frode Jahren, Informasjonssjef Grethe Berget, Politiske rådgivere: Torkel Sandegren (engasjement), Ragnhild Aasen (vikariat) Jan Bøler (permisjon), Frode Iversen, Jarle Killmork. Administrativ stab: Elin Kristiansen, Vigdis Ryenbakken, Cecilie Karolin Larsen (vikariat) I tillegg valgte Siri Bjerke og Tonje Westby ikke å komme tilbake til kontoret etter permisjoner. Pensjonert: Johs S. Larsen, Grete Westerhaug, Aage Birkelund

Følgende kom til kontoret i perioden:

Martin Kolberg konstituert etter Solveig Torsvik
Karl Erik Høegh etter Frode Jahren
Katrine Raadim etter Tonje Westby
Britt Schultz tilbake fra permisjon
Snorre Wickstrøm
Tone Bråten

I valgkampen 2001 var Beret Bråten, Rita Skjærvik og Øyvind Slaake engasjert til partiets valgkampsentral. Bemanningen ved kontoret er redusert med 10 personer totalt i perioden.

FYLKESSEKRETÆRER

Ansatt av Det norske Arbeiderparti:

Østfold:	Bjørn Eriksen
Akershus:	Marit Wikholm og Aage Edvin Tovan
Hedmark:	Grethe Mikaelsen
Oppland:	Odd E. Stende, vikar for Synnøve B. Klemetrud (permisjon)
Buskerud:	Svein Bugge Persson
Vestfold:	Rolf Sætre
Telemark:	Harald Olsen
Aust-Agder:	Fritz Y. Jenssen
Vest-Agder:	Stein Chr. Salvesen
Rogaland:	Kjell Sund
Hordaland:	Roald Kvamme og Stian Nyhus

Sogn og Fjordane:	Ingrid Heggø
Møre og Romsdal:	Egil T. Ekhaugen
Sør-Trøndelag:	Jorodd Asphjell
Nord-Trøndelag:	Svein J. Svensson
Nordland:	Tor Arne Ljunggren og Tove Bjørkmo
Troms:	Jarle G. Heitmann
Finnmark:	John Erik Pedersen
Oslo:	Jan Bøhler, valgt på årsmøte i Oslo Arbeiderparti

Karl Erik Høegh sluttet som fylkessekretær i Telemark den 01.08.00 da han ble ansatt som kontorsjef på partikontoret. Herdis Meihack Engen sluttet som fylkessekretær i Vest-Agder den 31.01.01. Per Bjarne Molnes gikk av med pensjon som fylkessekretær i Sogn og Fjordane den 01.07.01. Stig Klomsten sluttet som partisekretær i Sør-Trøndelag den 31.01.02.

ÅRSMØTER I FYLKESPARTIENE

Fylke	2001	2002
Østfold	Sylvia Brustad	Jens Stoltenberg
Akershus	Jens Stoltenberg	Martin Kolberg
Oslo		Martin Kolberg
Hedmark	Karl Eirik Schjøtt-Pedersen	Thorbjørn Jagland
Oppland	Jens Stoltenberg	Karita Bekkemellem Orheim
Buskerud	Hill-Marta Solberg	Thorbjørn Jagland
Vestfold	Karita Bekkemellem Orheim	Sylvia Brustad
Telemark		Karl Eirik Schjøtt-Pedersen
Aust-Agder	Bjørn Tore Godal	Martin Kolberg
Vest-Agder	Thorbjørn Jagland	Karita Bekkemellem Orheim
Rogaland		Thorbjørn Jagland
Hordaland	Thorbjørn Jagland	Jens Stoltenberg
Sogn og Fjordane	Solveig Torsvik	Yngve Hågensen
Møre og Romsdal	Siri Bjerke	Trond Giske
Sør-Trøndelag	Dag Terje Andersen	Hill-Marta Solberg
Nord-Trøndelag		Jens Stoltenberg
Nordland	Hill-Marta Solberg	Thorbjørn Jagland
Troms	Terje Moe Gustavsen	Hill-Marta Solberg
Finnmark	Grete Knudsen	Jens Stoltenberg

Oslo, Telemark, Rogaland og Nord-Trøndelag har årsmøter annethvert år og avholdt ikke årsmøter i 2001.

SEKRETÆRKONFERANSER

I tiden 21. september til den 25. september 2000 ble det i forbindelse med landskvinnekonferansen arrangert en sekretærkonferanse med hovedvekt på informasjonsarbeid.

Solveig Torsvik åpnet konferansen og snakket om fylkessekretærenes rolle som informasjonsarbeidere. Øystein Singsaas tok for seg teoretisk og praktisk informasjonsarbeid. I denne delen fikk sekretærene praktiske øvelser i intervjueteknikk.

Frode Iversen snakket om hvordan fylkene kunne få til bedre hjemmesider på Internett, skriving av kronikker og pressemeldinger. Tommy Skar avsluttet med å legge vekt på hvilken rolle fylkessekretærene har som informasjonsmedarbeidere.

Siste delen av konferansen viet forberedelsene til valgkampen i 2001.

I tiden 6. – 7.mars 2001 ble det arrangert en sekretærkonferanse i Folkets Hus , Oslo. Hovedtema for konferansen var valgkampen 2001.

Jens Stoltenberg tok for seg hovedbudskapet for valgkampe og Beret Bråten orienterte om valgkampplanene. I tillegg ble følgende saker tatt opp:

- Informasjonsarbeid v/ Tommy Skar
- Vervearbeid 2001 v/ Roar Thun
- Regjeringens fornyelsesarbeid med vekt på sykehusreformen v/Tore Tønne.

I tiden 2. – 4. oktober 2001 ble det arrangert en sekretærkonferanse om bord på DFDS Seaways båt Crown of Scandinavia.

Hovedtema for konferansen var evaluering av valgkampen 2001.

Solveig Torsvik innledet til debatt og Jan Bøhler beskrev velgerbevegelsene. Alle sekretærene fikk i oppdrag å beskrive svake og streke sider ved valgkampen. Karl Erik Høegh orienterte om hvilke konsekvenser valget får for partiorganisasjonen.

Jens Stoltenberg innledet om den politiske situasjon.

I København besøkte konferansen Folketinget og fikk en orientering om den politiske situasjonen i Danmark v/ Lene Jensen, nestleder i Socialdemokratiet.

Konferansen ble avsluttet med en gjennomgang av aktivitetsplanen for 2002.

I tiden 31.januar – 1. februar 2002 ble det arrangert en sekretærkonferanse på Stortinget.

Hovedtema for konferansen var Arbeiderpartiets organisatoriske strategi og arbeid fram mot landsmøtet v/ Martin Kolberg og kvinnepolitisk arbeid fram mot landskvinnekonferansen v/ Karin Yrvin.

Jens Stoltenberg orienterte om den politiske situasjon og det politiske arbeidet fram mot landsmøtet.

Sekretariatsleder Jan Frode Jakobsen orienterte om organiseringen og arbeidet i stortingsgruppa.

Av enkeltsaker ble følgende tatt opp og drøftet:

- Kontingentsituasjon
- 1.mai.

KOMPETANSEUTVIKLING

Det er satt i gang et omfattende arbeid for å bygge opp en mer planmessig opplæring i partiet. Arbeidet gjennomføres i samarbeid med AOF Norge. Målet er å heve den politiske og organisatoriske kompetansen på alle nivåer i partiorganisasjonen og gjøre Arbeiderpartiet til en lærende organisasjon. Ansvarlig for kompetansearbeidet på partikontoret er Britt Schultz.

Tiltak som er under arbeid er:

- Kompetansekartlegging av ansatte
Kartleggingen omfatter partikontoret sentralt og fylkeskontorene. Hensikten er å få oversikt over den kompetansen som besittes og hvilke tiltak som må gjøres for å nå fastsatte mål.
Verktøyet ”2+2=5” som anvendes er utarbeidet av AOF, og planen er at dette skal tilpasses til bruk for tillitsvalgte sentralt og lokalt.
- Revidering av Partiskolen
Partiskolen, som ble utgitt høsten 1996, skal fornyes. Det skal utvikles et modulbasert system (byggklossmodell). Tilbudene skal være fleksibelt og enkelt i bruk.
- Arbeiderpartiet som en lærende organisasjon
Informasjonsdokument om dette vil bli distribuert til hele partiorganisasjonen.

- **Veiledergrupper**
Det skal dannes grupper over hele landet som skal skoleres i å drive veiledning på kurs i partiorganisasjonen. Gruppene skal sammensettes av personer som har fagkompetanse på ulike områder. Arbeidet er organisert som et pilotprosjekt i Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag Arbeiderparti i samarbeid med partikontoret sentralt. Øvrige fylkespartier skal trekkes med underveis i prosessen.
- **Møter som læringsarenaer**
Det skal utprøves nye møteformer som bidrar til utvikling og læring for alle som deltar i partiarbeidet. Arbeidet er organisert som et pilotprosjekt i Vest-Agder Arbeiderparti i samarbeid med partikontoret sentralt. Det vil bli utarbeidet en håndbok for bruk i partiorganisasjonen.
- **Jenter i fokus**
Det er laget et kvinneverett kurs som erstatter det tidligere kurset "Kvinner Kan". Kurset er utarbeidet av Kvinnepolitisk utvalg.
- **Valgkampskolering**
Det utarbeides et helhetlig opplegg for valgkampskolering i forbindelse med kommune- og fylkestingsvalget. Skoleringsplanen inkluderer kommunepartier, fylkespartier og partiet sentralt, og skal gjennomføres i løpet av våren 2003.

MEDLEMSUTVIKLINGEN

Siden partiet innførte sentralt medlemsregister i 1989, har det skjedd store forbedringer på oppfølgingen av medlemmenes kontingentinnbetalinger.

Den sentrale kontingentinnkrevingen har vært gjennomført med hovedkrav og to purringer til medlemmene. I avdelinger med manuell innkreving har disse mottatt utfylte innbetalingskort på det enkelte medlem og har selv stått for distribusjon og innkreving av kontingenten overfor disse medlemmene. Avdelinger som har manuell innkreving har blitt purret fra partikontoret en gang etter samme opplegg som ved utstedelse av hovedkrav. Det er pr. juni 2002 160 avdelinger som har manuell innkrevingsmåte for kontingenten.

Sentralstyret vedtok ny kontingentinnkreving med virkning fra 1. januar 2002. Fra å bruke kalenderår som periode for medlemskap, gikk vi over til å ha 12 måneders kontingentperiode. Fortsatt telles medlemmene pr. 31. desember, som grunnlag for lagene og kommunepartiernes representasjon til representantskap, årsmøter og for fylkespartiernes representasjon til landskvinnekonferansen og landsmøtet. Etter omleggingen av kontingentinnkrevingen har dette medført at partikontorets medlemsavdeling har fått økt arbeidsmengde, og samtidig har det gitt oss bedre oppfølging overfor det enkelte medlem sitt kontingentforhold.

Verveaktiviteten i perioden har vært varierende. Fra til dels liten aktivitet i mange fylker til stor aktivitet og gode resultater i andre. Det har i perioden vært gjennomført vervekampanjer med individuell premiering av ververe, og vervebrosjyren "Til deg" har vært særdeles etterspurt i tillegg til at alt materiell som ble produsert til valgkampen 2001 hadde innmeldingsslipp for medlemskap.

I 2000 fikk partiet 1 637 nye betalende medlemmer og i 2001 1 638 nye betalende medlemmer.

Oversikten viser utviklingen i individuelle medlemmer;

Fylke	2000	2001	Endring	%
Østfold	2 868	2 697	- 171	94 %
Akershus	4 470	4 084	- 386	91,4 %
Oslo	4 659	4 329	- 330	92,9 %
Hedmark	5 239	4 751	- 488	90,7 %
Oppland	4 563	4 037	- 526	88,5 %
Buskerud	2 704	2 494	- 210	92,2 %
Vestfold	2 104	1 920	- 184	91,3 %
Telemark	2 769	2 445	- 324	88,3 %
Aust-Agder	1 390	1 237	- 153	89 %
Vest-Agder	1 434	1 284	- 150	89,5 %
Rogaland	2 592	2 290	- 240	89,5 %
Hordaland	3 953	3 636	- 317	92 %
Sogn og Fjordane	2 784	2 477	- 307	89 %
Møre og Romsdal	2 688	2 381	- 307	88,6 %
Sør-Trøndelag	3 848	3 554	- 294	92,4 %
Nord-Trøndelag	2 466	2 243	- 223	91 %
Nordland	4 406	3 789	- 617	86 %
Troms	2 108	1 810	- 298	85,9 %
Finnmark	1 680	1 428	- 252	85 %
Svalbard	43	39	- 4	90,7 %
SUM	58 768	52 929	- 5 839	90,6%

PROGRAMARBEIDET

Sentralstyret satte i sitt møte 28. januar 2002 ned en programkomité som skule utarbeide utkast til partiets plattform for kommunevalget 2003. I mandatet heter det at denne plattformen skal ”bygge på det gjeldende partiprogrammet, og særlig utvikle politikken når det gjelder bekjempelse av fattigdom, boligpolitikk, miljøpolitikk og distrikts- og næringspolitikk, samt et bedre og mer rettferdig pensjonssystem”.

Et slikt utkast ble lagt fram av komiteen i mai 2002. Dette har vært til en bred behandling i partiorganisasjonen, før komiteen har lagt fram et revidert forslag for sentralstyret 30. september. Utkastet til plattform er sendt partiavdelingene og landsmøtedelegatene med sikte på behandling på landsmøtet.

Komiteen har valgt en ny form på denne plattformen i forhold til tidligere programmer. Plattformutkastet er svært kortfattet og konkret, og er totalt på 11 sider. Intensjonen er å nå ut til en bredere lesegruppe enn hva som er vanlig for programmer. Vårt inntrykk er at dette har blitt svært godt mottatt i organisasjonen. Over 100 innspill og endringer er kommet inn fra partiavdelingene til programkomiteen.

INFORMASJONSVIRKSOMHETEN

INFORMASJONS- OG KOMMUNIKASJONSARBEIDET

Informasjons- og kommunikasjonsarbeidet er et satsingsområde for partiet.

I november 2001 fikk partiet sin første helhetlige informasjons- og kommunikasjonsstrategi – ”Vi er alle informasjonsmedarbeidere” - som dekker områdene intern kommunikasjon, ekstern kommunikasjon, visuell

design, bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi og organisering. Målet for partiets arbeid på dette området er at Arbeiderpartiet skal være synlig, tydelig og lydhørt.

En viktig forutsetning for at informasjons- og kommunikasjonsarbeidet skal fungere, er at partiets ansatte, tillitsvalgte og folkevalgte også oppfatter seg selv som informasjonsmedarbeidere for partiet. En intern undersøkelse blant de ansatte foretatt våren 2002 viser at et overveldende flertall av disse opplever at de har en slik rolle.

I perioden har samarbeidet mellom informasjonsavdelingen på partikontoret og informasjonskontoret - og senere regionsekretariatet - i stortingsgruppa blitt styrket, noe som har resultert i blant annet flere vellykkede informasjonsaksjoner i forbindelse med presentasjon av store politiske saker og bedre service til spesielt media.

Informasjonsvirksomheten er organisert slik at ved store aksjoner blir hele organisasjonen, fra sentralt til lokalt, involvert.

Den utadrettede servicen har blitt kraftig styrket den siste perioden. Oversikt over hvem kan kontaktes som informasjonsmedarbeidere i partiet har blitt sendt til alle medier og til partiets medlemmer. Den er også lagt ut på internett. En eller flere av partiets informasjonsmedarbeidere er alltid tilgjengelig for de som ønsker kontakt med partiet.

Den interne informasjonen til ansatte i partiet på alle nivåer har blitt styrket gjennom videreutvikling av et eget e-post-brev. Arbeidet med å utvikle et liknende tilbud til tillitsvalgte er i gang.

Intern informasjonen til medlemmer har blitt videreført gjennom Medlemskontakt, som i 2002 kommer ut med fire nummer. Bladet, som distribueres gratis til alle medlemmer, inneholder nyheter, kommentarer og bakgrunnstoff om politikk og organisasjon.

Den eksterne informasjonen formidles gjennom kontakt med media, bruk av hjemmesiden og tilbud om @-brev fra partileder Thorbjørn Jagland og parlamentarisk leder Jens Stoltenberg.

Partiets tilbud om debatt på internett har blitt styrket i perioden. Bruk av nettcave, som tidligere samlet få deltakere, har blitt erstattet med tilbudet om kontinuerlige debatter under fellesheadingen "Til deb@tt".

Til tross for redusert bemanning på informasjonsavdelingen på partikontoret som følge av innsparinger etter stortingsvalget 2001, har partiet klart å beholde samme aktivitet og yte samme service som tidligere på dette området.

Som et ledd i oppfølgingen av "Vi er alle informasjonsmedarbeidere" er partiet nå i gang med å utvikle partiets internettjenester, blant annet med investering i en ny publiseringsløsning, og utarbeidelse av et eget designprogram.

INTERNETT

Målgrupper for partiets internettsatsing er media, politisk engasjerte og tillitsvalgte.

Den positive utviklingen i satsingen har fortsatt også i denne perioden. Trafikken øker jevnt. Det er flere eksempler på at medier har brukt hjemmesiden som kilde eller inspirator for egne saker.

Partiet har imidlertid hatt tekniske problemer med dagens publiseringsløsning og serviceproblemer hos leverandøren av denne. Det er derfor besluttet at partiet skal investere i en ny publiseringsløsning levert av selskapet GAN Media AS. Denne investeringen er mye rimeligere enn den investeringen som ble foretatt i forbindelse med dagens løsning og den vil også gi lavere årlige driftsutgifter enn det som er i dag. I tillegg til ny publiseringsløsning, vil det bli utarbeidet ny design og ny informasjonsarkitektur.

VALGKAMPEN 2001

Valgkampen ble organisert etter de tre hovedpunktene for hvordan vinne valget (vedtatt av sentralstyret i Valgkampplan 1, 11.desember-2000).

- Sette dagsorden i media med et klart budskap og svare raskt og effektivt på angrep mot oss.
- Møte og snakke med flest mulig enkeltvelgere
- Rekruttere og skolere en stor gruppe frivillige valgkampmedarbeidere som jobber med å nå enkeltvelgere.

Som slagord for valgkampen ble valgt ” Hvis velferd er viktigst”.

Det politiske budskapet ble konkretisert av sentralstyret i et verdipapir: ”Til deg fra Arbeiderpartiet”.

Verdipapiret hadde følgende 6 punkter:

- Fjerne unødvendig ventetid for behandling ved sykehus og fortsette utbyggingen av eldeomsorgen. Medisiner på blå resept, skal være gratis for uføretrygdte og for eldre over 67 år.
- Styrke kvaliteten i skolen, ruste opp nedslitte skolebygninger, gjøre læremidler i videregående skole gratis og fjerne egenbetaling til leirskole.
- Skaffe barnehageplass til alle som ønsker det og halvere forelderbetalingen.
- Sikre at ingen med vanlig lønnsinntekt skal betale toppskatt. Derfor skal grensen for toppskatt justeres opp til 320.000 kr i 2002, og den skal hvert år pris- og lønnsjusteres. Det skal fortsatt være full lønn under sykdom. Fradraget for fagforeningskontingenten heves.
- Sikre landets elektrisitetsforsyning ved å ta i bruk nye fornybare energikilder og gass til kraftproduksjon. El-avgiften settes ytterligere ned i 2002.
- Slå ring om Norges bistand til verdens fattige og støtte til FN.

I valgkampen ble det etablert en valgkampsentral på partikontoret. Valgkampsentralen gjennomførte de planer som ble vedtatt av partiledelsen og sentralstyret. Oppgaven var også å samordne arbeidet mellom partikontoret og stortingsgruppa, være bindeledd til , og serviceorgan for fylkespartiene, slik at valgkampen ble helhetlig over hele landet. Sentralen overvåket også media for å følge opp eventuelle utspill. Sentralen var åpen fra kl 0600 til 2400 hver dag.

Pågangen fra skoleklasser, studenter og enkeltpersoner var også denne gangen stor. Det ble utarbeidet eget materiell for skoleklasser og enkeltelever som også ble lagt ut på Internett.

Det ble lagt vet på at alt materiell skulle ha felles grafisk profil, som skulle gå igjen på plakater og kandidatmateriell. Felles grafisk profil m/slagord fikk fylkespartiene på CD-rom. Fylkespartiene ble anmodet å bruke samme profil som partiet sentralt.

Det ble laget valgkamphåndbok. I stedet for permer og papir for faktaflak, ble det laget en fakta- og argumentbase på nettet som var klar før jul. Hver gang det ble lagt ut nye flak i basen ble det sendt ut e-postvarsel til de som var registrert som faktabasebrukere. Sentralt ble det laget følgende materiell:

- Førstegangsvelgertrykksak
- Fagligpolitisk handlingsplan
- 2 plakater
- Postkort med samme motiv som plakat
- Verdipapiret
- Skole-løpeseddel
- Barnehagekort
- Roselapp
- Dørhåndtak-lapp
- Brev fra Jens til velgerne

EVALUERING AV VALGKAMPEN

På bakgrunn av det dårlige valgresultatet nedsatte sentralstyret 11. september en arbeidsgruppe med Jørund A. Ruud som leder for å vurdere valgkampen og valgresultatet. I tillegg til rapporten fra denne gruppa, ble det laget et debattopplegg: ”Vi tar debatten om valget – og veien videre”. Debattopplegget ble lagt åpent ut på nettet 9. oktober og presentert i sin helhet i medlemsbladet. Det ble i tillegg trykt et eget hefte som ble distribuert til organisasjonen. Det var anledning til å komme med innspill fram til landsstyremøtet, og det var anledning til å komme med innspill fram til landsstyremøtet i mars.

FAGLIG/POLITISK VALGKAMP

Den faglig/politiske valgkampen ble gjennomført i samarbeid med LO og forbundene. Grunnlaget for den faglig/politiske valgkampen var en felles faglig/politisk handlingsplan for Stortingsvalget 2001.

Handlingsplanen ble drøftet på en stor faglig/politisk konferanse den 18.april 2001
Hovedpunktene fra handlingsplanen:

- Slå ring rundt avtalefestet pensjon
- Sikre arbeidstakernes rettigheter i sykelønnsordningen
- Heve beløpet for fradrag av fagforeningskontingenten
- Omstille og fornye offentlig sektor i samarbeid med de ansatte
- Sikre gjennomføringen av etter-og videreutdanningsreformen
- Innføre en ny arbeidsmiljølov.

Både LO og enkelte forbund produserte eget materiell som ble distribuert ut til arbeidsplassene. I tillegg laget partiet i samarbeid med LO en egen sykelønnskalkulator som viste hvor mye en ville tape på de forskjellige forslagene fra Høyre og FRP om kutt i sykelønnsordningen. Kalkulatoren ble også lagt ut på partiets og LOs hjemmesider.

Det ble produsert en egen faglig/politisk annonse som ble forsøkt trykt i de leste fagbladene.

FAGLIG/POLITISK ARBEID

FAGLIG/POLITISKE KONFERANSER

Den 23.- 24 august 2000 ble det arrangert at fellesmøte mellom LOs sekretariat, Regjeringen og Arbeiderpartiet gruppestyre i Stortinget på Sundvollen Hotell.

Hovedtema for konferansen var fornying av offentlig sektor.

Thorbjørn Jagland innledet om partiets utfordringer og den politiske situasjon. Deretter innledet Yngve Hågensen om fagbevegelsens utfordringer og den faglige situasjon.

Etter disse to snakket Jens Stoltenberg om hvordan regjeringen vil møte utfordringene.

Deretter innledet statsråd Jørgen Kosmo om fornying av offentlig sektor. Etter Kosmos innledning fikk følgende ordet til samme tema, ”Fornyning av offentlig sektor sett fra fagbevegelsens side”; Jan Davidsen, LO-kommune, Morten Øye, LO-stat, Kjell Bjørndalen, LO-industri og Åge Garnes, LO-service.

Den 18. april 2001 ble det arrangert en faglig/politisk konferanse på Sundvolden.

Tema for konferansen var behandlingen av faglig/politisk handlingsplan for Stortingsvalget 2001. Jens Stoltenberg, Yngve Hågensen og Thorbjørn Jagland innledet til debatt. Solveig Torsvik orienterte om velgerbilde 5 måneder før valget.

Den 21.-22.mai 2001 ble det arrangert en felles sekretærkonferanse mellom LO, DnA og AOF på Clarion Hotell Oslo Airport, Gardermoen.

Hovedtema for konferansen var stortingsvalget 2001.

Partisekretær Solveig Torsvik innledet om de politiske og organisatoriske valgkampstrategier.

LO- leder Gerd Liv Valla orienterte om LOs engasjement i valgkampen.

I tillegg orienterte nestleder Hill-Marta Solberg om den aktuelle politiske situasjon.

Til konferansen var også informasjonsrådgiver Anne Rød invitert til å snakke om arbeiderbevegelsens informasjon og kommunikasjonsarbeid – sett utenfra – hvordan tenke integrert kommunikasjon?.

FROKOSTMØTER

1.torsdag i hver måned arrangerer Samarbeidskomiteen frokostmøter i Folkets Hus, Oslo. Til møtene inviteres hele det politiske og faglige miljøet sentralt. På møtene drøftes viktige faglig/politiske saker. Frokostmøtene har god oppslutning fra 50 personer til nesten 200.

1.MAI 2001 og 2002

1.mai 2001 ble benyttet til å markere solidaritet med Afrika, og gjennom en pengeinnsamling støtte Norsk Folkehjelps arbeid i Afrika med å bekjempe HIV/Aids.

1.mai-merket markerte alvoret i at 34,3 millioner mennesker lever med HIV/Aids, hvor de fleste bor i Afrika, sør for Sahara.

I forbindelse med markeringen av 1.mai 2002 ba Samarbeidskomiteen at hele bevegelsen skulle sette fokus på antirasisme. Det ble lagt opp til en antirasistisk kampanje som gikk utover selve 1.mai. I samarbeid med DnA, LO, Norsk Folkehjelp og AUF ble det produsert 1.mai merke, plakater, klistremerker og egne plakater til bruk i 1.mai tog.

Det ble organisert en pengeinnsamling til Norsk Folkehjelps arbeid mot rasisme.

1.mai merket hadde teksten:” reager mot rasisme”. For første gang ble det også produsert noen merker på engelsk ”react against racism”.

KOMMUNALPOLITISK ARBEID

KOMMUNALPOLITISK UTVALG

Kommunalpolitisk utvalg ble ikke oppnevnt etter forrige Landsmøte, men først oppnevnt mai 2002. Utvalget fikk da denne sammensetningen:

Rolf Erling Andersen (leder), Halvdan Skar, Karl Eirik Schjøtt-Pedersen, Jan Davidsen, Ann-Marit Sæbønes, Anne-Grete Strøm-Eriksen, Elisabeth Nilsen, Alf E. Jacobsen og Siri Austeng. Våre representanter i kommunalfraksjonen på stortinget tiltrer, dvs. Signe Øye, Sigvald O. Hansen og Reidar Sandal. Karl Erik Høegh er sekretær for utvalget.

Sentralstyret gav kommunalutvalget følgende mandat:

”Kommunalpolitisk utvalg skal arbeide på oppdrag fra Sentralstyret og gi råd om de kommunale- og fylkeskommunale spørsmål. Utvalget skal følge arbeidet i kommunesektoren og gis særlig ansvar for å bidra til at Arbeiderpartiet har en markert og offensiv politikk i fylkes- og kommunepolitikken. Utvalget skal i samarbeid med partikontoret og Sentralstyret forberede behandlingen av oppgavefordeling og den framtidige regionale og fylkeskommunale virksomheten på landsmøtet. Utvalget skal delta i planleggingen av kommune- og fylkestingsvalget i 2003.”

KOMMUNENES SENTRALFORBUND (KS)

Arbeiderpartiet har etter Landstinget i Oslo 24. –26. januar 2000, 3 av Sentralstyrets 14 medlemmer i Kommunenes Sentralforbund. Halvdan Skar (Ap) ble gjenvalgt som leder med Odd Arild Kvaløy (Sp) som nestleder. Denne duoen fikk 147 stemmer av Landstinget 263 stemmeberettigede.

Arbeiderpartiets medlemmer i Sentralstyret for perioden 2000- 2003 er; Halvdan Skar, Akershus, Grethe Bjørlo, Møre og Romsdal, og Elly Wolden fra Nordland. Leder for valgkomiteen på Landstinget var Rolf Erling Andersen (Ap) Telemark.

Vararepresentanter til Sentralstyret ble valgt; Tom Pape, Oslo, Anne-Grete Strøm-Eriksen, Hordaland, Siv Tørrudbakken, Hedmark, Gunnel Edfeldt, Østfold, og Anne Rygh Pedersen, Vestfold.

LANDSTINGET

Landstinget i Kommunenes Sentralforbund ble avholdt i tiden 24. –26. januar 2000 i Oslo. Arbeiderpartiet var representert med 92 av i alt 265 representanter.

Partikontoret hadde ansvaret for at Arbeiderpartiets gruppe innkalles til forberedende gruppemøte og gruppemøte under selve Landstinget.

Det ble avholdt et forberedende gruppemøte for Landstingsgruppa hvor også kommunalpolitisk utvalg var invitert til å delta. Møtet ble avholdt i Oslo 12. januar og leder av kommunalkomiteen Sylvia Brustad samt partisekretær Solveig Torsvik holdt innledninger.

Thorbjørn Jagland representerte partiledelsen under Landstinget.

Hovedsakene på Landstinget var:

- Dagens kommune – fylkeskommunestruktur, hinder for service og utvikling ?
- Arbeidsgiverpolitikk inn i et nytt årtusen, utfordringer og muligheter.
- Forpliktende konsultasjoner mellom KS og staten.
- Plan for KS 2000 – 2003
- Organisasjonsmodell for KS

FYLKESSTYRENE

Arbeiderpartiet har lederen i 7 fylker i perioden 2000 – 2003

Oppland	Gunnar Stenseng
Nordland	Steinar Joakimsen
Buskerud	Ivar Reinton
Hedmark	Jan Tyriberget
Nord Trøndelag	Alf Daniel Moen
Finnmark	Anne Strifeldt Ballo
Sogn og Fjordane	Knut O. Årethun

ORDFØRERKONFERANSER

Det er avholdt en samling for ordførerne våre, den 15. – og 16. april 2002 på Hotell Plaza i Oslo. Hovedsaken på dette møtet var det dårlige valgresultatet, og arbeidet fremover, og man var enige om at en måtte samles oftere.

SAMARBEIDET MED NORSK KOMMUNEFORBUND (NKF) OG EL & IT FORBUNDET

Det ble våren 2000 satt ned et utvalg fra alle partene for å se på en revisjon av samarbeidsavtalen mellom partiet, NKF og El. & IT forbundet. Valget og den etterfølgende diskusjon om det faglig politiske samarbeidet har medført at partene arbeider med å utvikle nye samarbeidsformer. Et godt samarbeid er til nytte for alle parter.

SAMEPOLITISK ARBEID

SAMEPOLITISK RÅD

Etter forslag fra Samepolitisk konferanse 2000 oppnevnte Sentralstyret 3. mai 2000 følgende samepolitiske råd:

Bård A. Berg, Tromsø – leder, Helga Pedersen, Tana, Harald Norvang, Stokke, Eilif O. Larsen, Kåfjord, Berit Oskal Eira, Lavangen, Tom Kappfjell, Hattfjelldal, Tove-Lill Labahå, Sør-Varanger. Svein Bjørn Aasnes, DnA – sekretær

Tiltredende som innkalles til møtene:

Egil Olli, Karasjok, gruppeleder Sametingsgruppen.

Odd Eriksen, saksordfører samepolitiske saker Arbeiderpartiets fraksjon i kommunalkomiteen på Stortinget. Etter stortingsvalget tiltrer Karl Eirik Schjøtt-Pedersen rådet.

Møter i Samepolitisk råd 2000:

Lørdag 20. mai 2000, møte i Samepolitisk råd, Alta Rica Hotell, Alta.

Søndag 21. mai 2000, fellesmøte Samepolitisk råd og Sametingsgruppa, Alta Rica Hotell, Alta.

Onsdag 27. september 2000, møte i Samepolitisk råd, Partikontoret, Oslo.

Lederen i Samepolitisk råd, Bård A. Berg innledet på landsmøtet 9. november 2000 om forslaget til Samepolitisk manifest.

Lørdag 9. og søndag 10. desember 2000, møte i Samepolitisk råd, Bjerkvik Hotell, Bjerkvik.

Møtet i Samepolitisk råd 2001:

Søndag 22. april 2001, fellesmøte Samepolitisk råd og Sametingsgruppa, Rainbow Stefan Hotell, Oslo.

Fredag 12. til søndag 14. oktober 2001, fellesmøte Samepolitisk råd og Sametingsgruppa, Samelandssenteret, Karasjok.

Fredag 15. mars, møte i Samepolitisk råd, Partikontoret, DnA.

3. ORDINÆRE SAMEPOLITISKE KONFERANSE I TROMSØ, 20. OG 21. APRIL 2002

Møtet ble avholdt på Clarion Hotell Bryggen, Tromsø, fra lørdag 20. til søndag 21. april 2002.

Til denne konferansen var etter retningslinjene innkalt 2 personer fra hver av de 13 samepolitiske forumene på valgkrets nivå, Sametingsgruppa, Det norske Arbeiderpartis samepolitiske råd og partiledelsen. Totalt var det 52 frammøtte.

Leder i Samepolitisk råd, Bård Arve Berg, innledet og ønsket vel møtt til Tromsø og Arbeiderpartiets 3. ordinære samepolitiske konferanse. Han nevnte spesielt partisekretær Martin Kolberg, ordfører i Tromsø Herman Kristoffersen og stortingsrepresentant Karl Eirik Schjøtt-Pedersen.. Ordfører Herman Kristoffersen i Tromsø kommune ønsket vel møtt til Tromsø.

Stortingsrepresentant Karl Eirik Schjøtt-Pedersen hilste fra kommunalfraksjonen og Stortingsgruppa.

Møtet ble ledet av dirigentene Josef Vedhugnes og Magnhild Mathisen. Sekretærer var Svein Bjørn Aasnes og Tove Bjørkmo.

Partiets sekretær Martin Kolberg innledet om den politiske situasjonen.

May-Lisbeth Myrhaug orienterte om arbeidet som en gruppe nedsatt av KVPS har laget om Kvinners representasjon på valglister og i Sametinget.

Eilif Oddmund Larsen innledet om Organiseringen av det samepolitiske arbeidet i Det norske Arbeiderparti, og gruppeleder i Sametinge, Egil Olli orienterte om arbeidet i Sametinget.

Sametingsrepresentant Magnhild Mathisen orienterte om rapporten fra Sametingets valgregelutvalg.

21 personer hadde ordet etter Martin Kolbergs innledning.

Det ble fremmet 12 forslag i debatten.

På forhånd var det innen fristen innsendt 8 forslag.

Det ble vedtatt uttalelser om følgende saker:

- Samenes Hus i Oslo
- Solidaritet med det palestinske folk
- Verneplanen Tysfjord – Hellemo
- Nei til å ta fra de minste båtene
- Samiske stedsnavn må bli synlige
- Samisk språk i medie verdenen
- Distriktskommunenes økonomiske situasjon må bedres
- Forsvarets planer om utvidelse av Hållkavárre skytefelt
- Statlige kompensasjonsordninger for arealvern må etableres
- Redningshelikopterbasen på Banak i Porsanger
- Kvinners representasjon i samepolitiske fora

ARBEIDERPARTIETS SAMETINGSGRUPPE

Sametinget har i alt 39 representanter fra 13 valgkretser i hele landet. Arbeiderpartiet hadde i alt 12 representanter i Sametinget. Tabellen nedenfor viser hvor Arbeiderpartiets representanter kom fra:

Innledning.

Sametingsgruppa fram til 15.10.01 besto av følgende personer:

Valgkrets:	Navn:	Kommune:
1. Varanger	Magnhild Mathisen	Nesseby
2. Deatnu/Tana	Marie Therese N. Aslaksen	Tana
	Hallgeir S. Varsi (vara for Steinar Pedersen)	Tana
3. Kárášjohka/Karasjok	Egil Olli	Karasjok
4. Guovdageaidnu/Kautokeino	Ingen representant	
5. Porsa?gu/Porsanger	Josef Vedhugnes	Porsanger
6. Alta/Kvalsund	Willy Olsen, permittert	Hammerfest
	Randi Solli Pedersen	Kvalsund
	Randi Kvivesen, (vara for Willy Olsen)	Hammerfest
7. Nord-Troms	Willy Ørnebakk	Storfjord
8. Midt-Troms	Margreta Påve Kristiansen	Tromsø
9. Sør-Troms	Ingen representant	
10. Nordre Nordland	Per Solli	Narvik
11. Midtre Nordland	Ingen representant	
12. Sørsameområdet	Leif Elsvatn	Hattfjelldal
13. Sør-Norge	Ingen	Oslo

Johan Mikkelsen meldte seg ut av gruppa i februar 2001.

Ved valget i 2001 fikk gruppa følgende sammensetning:

Valgkrets	Navn	Kommune
1. Varanger	Magnhild Mathisen	Nesseby
2. Deatnu/Tana	Steinar Pedersen	Tana
3. Kárášjohka/Karasjok	Egil Olli	Karasjok
4. Guovdageaidnu/Kautokeino	Ingen representant	
5. Porsa?gu/Porsanger	Josef Vedhugnes	Porsanger
	Sverre Anderssen	Lebesby
6. Alta/Kvalsund	Willy Olsen	Hammerfest
7. Nord-Troms	Willy Ørnebakk	Storfjord
8. Midt-Troms	Margreta Påve Kristiansen	Tromsø
9. Sør-Troms	Berit Oskal Eira	Lavangen
10. Nordre Nordland	Per Solli	Narvik
11. Midtre Nordland	Anders Urheim	Tysfjord
12. Sørsameområdet	Sten Jønsson	Namsos
13. Sør-Norge	Jørn Are Gaski	Bergen

SAMETINGSGRUPPAS STYRE

Styret består av følgende personer:

- Leder - Egil Olli, Karasjok
- Nestleder - Magnhild Mathisen, Varanger
- Sekretær - Jørn Are Gaski, Sør-Norge

- Styremedlem: Anders Peder Urheim, Midtre Nordland
- Styremedlem: Margareta Påve Kristiansen, Midt-Troms

GRUPPAS REPRESENTASJON

Råd/utvalg:	Representant:	Vararepresentant:
Sametingets møtelederskap	Randi S. Pedersen, nestleder til 15.10.01 Josef Vedhugnes, leder og Margreta P. Kristiansen fra 15.10.01	
Sametingets valgkomite	Margreta Påve Kristiansen	Sverre Anderssen fra 15.10.01
Fullmaktskomite	Per Solli, nestleder og Magnhild Mathisen fra 15.10.01	
Sametingets kontrollkomite	Margreta P. Kristiansen leder til 15.10.01 Jørn Are Gaski, leder og Margreta Påve Kristiansen, nestleder fra 15.10.01	Sten Jønsson og Berit Oskal Eira fra 15.10.01
Tilskuddsstyre	Marie Therese N. Aslaksen, nestleder og Willy Ørnebakk	Anders Urheim Elin Sabbasen
Samisk parlamentarisk råd	Egil Olli, Margreta Påve Kristiansen til 15.10.01 Berit Oskal Eira, Steinar Pedersen, Per Solli fra 15.10.01	Per Solli, Jørn Are Gaski, Willy Olsen og Magnhild Mathisen
Programrådet Sámi Radio	Inger Marit Bongo, til 31.12.01	Inger Anne Johansen
Statens Naturforvaltningsråd	Magnhild Mathisen	
Overvåkingskomiteen for Interreg III A Nord	Steinar Pedersen fra 15.10.01	
Overvåkingskomiteen Interreg III A Sverige-Norge		Berit Oskal Eira fra 15.10.01
Interreg Årjelsaemien dajve	Leif Elsvatn til 15.10.01 Sten Jønsson fra 15.10.01	Astrid Toven fra 15.10.01
Beslutningsgruppen Interreg Sápmi	Per Solli fra 15.10.01	Magnhild Mathisen fra 15.10.01
Sámiid Vuorká- Dávvirat/De samiske samlinger	Kirsten Porsanger, Lakselv	
Sametingets reindrifutvalg	Margreta Påve Kristiansen til 15.10.01	
Sørsamisk handlingsplan	Leif Elsvatn til 15.10.01	
Faggruppe for språkopplæring utenfor forvaltningsområdet	Per Solli	
Organisasjonsutvalget	Josef Vedhugnes til 15.10.01	
Godtgjørelsesutvalget	Magnhild Mathisen til 15.10	
Valglovutvalget for Sametinget	Magnhild Mathisen til 15.10	

ØVRIG REPRESENTASJON I BERETNINGSPERIODEN

Hvor og når:	Oppdrag:	Hvem:
Stjørdal 18.08.00	Møte med Landsdelsutvalget	Egil Olli
Karasjok 20.08.00	Rådsmøte i samisk parlamentarisk råd	Egil Olli
Tromsø 23.08.00	Universitetets årsfest	Margreta Påve Kristiansen
Tromsø 23.08.00	Nana – internasjonal kulturfestival	Margreta Påve Kristiansen
Rovaniemi 27. – 29.08.00	Parlamentskonferanse i den arktiske region	Johan Mikkel Sara
Alta 06.-07.09.00	Konferanse om bergkunst	Kristin Biti Johansen
Canada 11.-22.09.00	Studietur	Egil Olli
Oslo 22.-24.09.00	DnA landskvinnekonferanse	Randi Solli Pedersen
Kiruna 28.-30.09.00	Samekonferanse, tema: Selvbestemmelse år 2000	Johan Mikkel Sara
Karasjok 13.09.00	Høyesteretts besøk i Sametinget	Magnhild Mathisen
Inari 06.10.00	Samisk parlamentarisk råd	Egil Olli
Murmansk 19.-22.10.00	Foredrag om Urfolks forvaltning av ressursene	Egil Olli
Lujavre Oslo 09.-12.11.00	Det norske Arbeiderpartis landsmøte	Egil Olli, Magnhild Mathisen og Per Solli
Nordreisa 10.11.00	Medlemsmøte i Nordreisa Ap	Willy Ørnebakk og Hagbart Grønmo
Stockholm 14.-15.12.00	Møte med svenske sosialdemokrater	Egil Olli
Mehamn/Skjånes 13.01.01	Åpent møte	Bård A. Berg
Fauske 07.02.01	Medlemsmøte Fauske Ap	Hagbart Grønmo
Sørfold 08.02.01	Medlemsmøte	Egil Olli og Hagbart Grønmo
Tana bru 17.02.01	Årsmøte i Tana Arbeiderparti	Egil Olli
Burfjord 06.03.01	Årsmøte i Kvænangen Ap	Hagbart Grønmo
Oslo 19.03.01	Seminar om selvbestemmelse	Hagbart Grønmo
Karasjok 22.-23.03	Kurs i reindriftsrett	Egil Olli
Tysfjord 02.04.01	Åpent møte	Margreta Påve Kristiansen og Egil Olli
Oslo 20.-23.04	Urfolkskonferanse- fellesmøte- valgkonferanse	Egil Olli
Karasjok 26.-27.05	Valgkonferanse for F.mark	Sametingsgruppa, 1.kandidatene, forumslederne
Oslo 06.06.01	Valgkonferanse	Representantene fra Finnmark
Oslo 12.06.01	Drøfting – lulesamisk videregående opplæring	Førstekandidatene
Oslo 18.06.01	Møte i Kulturdepartementet	Hagbart Grønmo og Anders Urheim
Engerdal 17.08.01	Regjeringens framlegg av melding om samepolitikken	Egil Olli og Magnhild Mathisen
Oslo 18.08.01	Valgmøte krets 13	Egil Olli
Kautokeino 18.10.01	Lappekodisillen 250 år	Jørn Are Gaski
København 29.-30.10	Nordisk Råd 53.sesjon	Egil Olli
Bodø 10.12.01	Første sesjon i det nye samerettsutvalget	Steinar Pedersen
Tromsø 12.12.01	Møte med H.H.Dalai Lama	Steinar Pedersen
Bodø 18.12.01	Møte med fylkesråd for utdanning i Nordland f.k.	Anders Urheim

GRUPPEMØTER

Grappa har avholdt følgende gruppemøter i beretningsperioden:

Tromsø 08. – 10.02.00

Alta 20.-22.05.01, Fellesmøte med Samepolitisk råd

Karasjok 16. – 17.10.00

Karasjok 03. – 05.11.00

Stjørdal 02 – 04.02.01

Karasjok 15.-16.05.01

Tromsø 13.-14.11.01

Gruppesekretær Hagbart Grønmo ble tilsatt 14.08.00. Han deltok på møtet i Samepolitisk råd i Oslo 27.09.00 og i Bjerkvik 09.-10.11.00.

SAMETINGSSAMLINGER

Det er avholdt fire plenumssamlinger i meldingsåret:

Seminar i Karasjok 18. – 20.10.00

Plenumssamling i Karasjok 06. – 10.11.00

Plenumsamling i Karasjok 19.02-23.02.01

Plenumsamling i Karasjok 28.05 – 01.06

Plenumsamling i Karasjok 15.-16. oktober

Plenumsamling i Karasjok 26.-30.november

VIKTIGE SAKER BEHANDLET I PLENUM I BERETNINGSPERIODEN

Årsmelding 1999 for Sametingets underliggende råd

Sametingets årsmelding 1999

Revisjon av Sameloven og reglene for valg av Sameting

Regjeringens handlingsplan for helse- og sosialtjenester til den samiske befolkning i Norge

Stortingsmelding 22 (1999-2000) Kjelder til kunnskap og oppleving

St. meldt. 21 (1999-2000) Menneskeverd i sentrum. Handlingsplan for menneskerettigheter

St. meld. 50 (1998-1999) Utjamningsmeldingen, om fordeling av inntekt og levekår i Norge

Samiske læremidler

Indre-Finnmark distriktsrett – høring

Sametingets reiselivspolitik

NRKs planlagte samiske TV-sendinger

Kulturkomiteens behandling av samenenes 1000 års sted

Samiske museer i Norge – framtidig organisering og styringsstruktur

Oppfølging av plan for helse- og sosialtjenester til den samiske befolkning

Sametingets budsjett for 2001 og for året 2002

Sametingets barne- og ungdomsprosjekt – rapport og oppfølging

Om oppgavefordelingen mellom stat, region og kommune

Samisk lærerutdanning mellom ulike kunnskapstradisjoner

Pressepolitikk ved tusenårsskiftet

Om høgre utdanning og forskning

Flaggregler for Sametinget – markering av Isak Sabas fødselsdag

Sametingets reindriftspolitik – drøfting

Jordbruk i samiske områder

Sametingets årsmelding 2001

Utviklingsplan for duodji

Likestillingspolitisk redegjørelse

Sametingets representasjon i landsdelsutvalget

Reindriftsavtalen 2001-2002

Organisering og reglement for sametingets politiske nivå

Sametingets kommunikasjons- og servicepolitikk

Samisk mediapolitikk – overordnede mål og prinsipper
Sametingsrådets kunst- og kulturmelding
Fullmaktskomiteens innstilling om fullmaktene – godkjenning av valget
Valg av møtelederskap, valgkomite, sametingsråd, tilskuddsstyre, valg av representanter til samisk parlamentarisk råd
Sametingets 2002, Statsbudsjettet 2003
Bruk av det samiske flagget – høring
Retningslinjer for det særskilte tilskuddet til samiske barnehager
Strategisk plan for samiske barnehager 2002 – 2005
Strategisk plan for særskilt tilrettelagte læremidler for barn, unge og voksne 2001 – 2004.

SAKER SOM GRUPPA FOR ØVRIG HAR BEHANDLET

Skjønnsmidler knyttet til tospråklighet - pressemelding
Omstillingsbevilgning til Sør-Varanger kommune og til samiske formål - pressemelding
Utvidelse i bruken av Hálkkavárre skytefelt må skje i dialog med kommunen og primærnæringene - pressemelding
Regjeringens støtte til reindriftsnæringen må utbetales snarest - pressemelding
Uttalelse om rasisme i hverdagen
Snurrevadfiske i fjordene - pressemelding
Samordning av verdiskapningsprogrammene – brev til regjeringen
Transportpolitikken virkning på bosetting og næringsutvikling – brev til regjeringen
Kulturell opplysningskampanje – brev til Sametinget og Kommunal og regionaldepartementet
Stenging av grensene for import av landbruksprodukter – brev til landbruksministeren
Rådet for dyreetikk - krav om samisk representasjon i rådet – brev til Landbruksdepartementet
Lokalisering av kompetansesenter for urfolksrettigheter- pressemelding
Ája samisk senter, Kåfjord – brev til Kulturdepartementet
Tapt skolegang – et etisk og moralsk ansvar – brev til Sametinget
Lokal og nasjonal elvebåtregister – brev til finansministeren
Melding om samisk høyere utdanning og forskning – pressemelding
Oljepolitisk forum – brev til regjeringen
Biobio elva i Chile – brev til regjeringen
Selplagen i nord-norske fjorder regjeringens næringsrettede tiltak – pressemelding
Helse- og sosialtjenester regjeringens handlingsplan – pressemelding
Kjøp av melkekvoter – brev til landbruksdepartementet og sametingsrådet
Stiftelsen samisk kulturhus i Oslo – pressemelding
Verneplan Tysfjord – Hellemo – brev til miljøvernministeren
Reinskar kraftverk i Sundsfjordvassdraget – brev til sametingsrådet
Forskrift om hold av småfe på beite - brev til partiets næringsfraksjoner i Stortinget
En eller delt grunnforvaltning i Finnmark? – pressemelding
Utvalg for oljepolitiske saker – brev til sametingsrådet
Lulesamisk videregående opplæring – brev til sametingsrådet
Merking av melk og melkeprodukter på samisk – brev til sametingsrådet

GRUPPAS VURDERING AV ARBEIDET I ÅR 2000

Det fjerde sametingsvalget ble avholdt 09.-10.september, og listekandidatene deltok aktivt i valgkampen i sine respektive valgkretser. President- og visepresidentkandidaten var innom de fleste valgkretser i løpet av valgkampen.

Sluttresultatet ved valget for Arbeiderpartiet ble en framgang på 1 mandat i forhold til valget i 1997, forsiktige anslag var en økning på 4 mandater.

Vi er representert i nesten alle valgkretser, kun Kautokeino mangler Arbeiderparti representant i Sametinget. Tatt i betraktning resultatet for Arbeiderpartiet ved stortingsvalget må vi si oss fornøyd med

sametingsvalget. Ved sametingsvalget gikk Arbeiderpartiet tilbake 1,7%, mens nedgangen ved stortingsvalget var på 10,6%. Av totalt 6570 stemmer fikk Arbeiderpartiet 1727 stemmer. Fremmøteprosenten var 66,2 og dette var en endring i forhold til 1997 valget på –5,6%.

Vi har som før ved plenumssamlingene tildelt gruppas medlemmer hvert sitt saksområde og som de er ansvarlige for å fremme i plenum. Saksmengden ved plenumssamlingene er økende og det legges et stort arbeidspress på de valgte representanter, i form av dokumenter som skal gjennomleses og det skal tas standpunkt i de forskjellige sakene. For å opprettholde god kommunikasjon innad i gruppa, er gruppe-medlemmene utstyrt med telefakser og de fleste har internett-tilgang.

KONTAKT MOT PARTIORGANISASJONEN

Under valgkampen var det et bredt samarbeid med fylkespartiene og med sentralleddene. Med de erfaringer vi høstet under valgkampen, vil det være behov for å drøfte organiseringen av det samepolitiske arbeidet. Fylkespartiet i Nordland ble av mange oppfattet som et forsinkende ledd i valgarbeidet. Det var problemer med å få distribuert valgmateriellet innenfor tidsrammene, forumene hadde ingen kontroll over fremdrifta. Fylkespartiene skal føre regnskap over midlene som er stilt til disposisjon for forumene. De samepolitiske forumene har ingen oversikt over hvordan midlene er brukt, dette må bringes i orden.

I Troms veksler Willy Ørnebakk og Margreta Påve Kristiansen med å møte fylkespartiets styre, i egenskap av leder for forumene i Finnmark tiltrer Per Edvind Varsi fylkespartiets styre, det samme gjør Egil Olli, mens det i Nordland er Leif Elsvatn som tiltrer fylkespartiets styre og årsmøte.

UTFORDRINGER

Kvinneandelen i sametingsgruppa er fortsatt på et lavt nivå, partiets målsetting som også er nedfelt i vedtektene er at begge kjønn skal være representert med minst 40 prosent ved alle valg. Vi har alle en jobb å gjøre for å øke kvinne-representasjonen i sametinget, og dette arbeidet må igangsettes allerede nå. Ungdomsrepresentasjonen er også faretruende lav i Sametinget, et samarbeid med partiets ungdomsorganisasjon kan være et måte å øke andelen av ungdom i tinget.

INTERNASJONALT ARBEID

INTERNASJONAL RESSURSGRUPPE

Internasjonal ressursgruppe ble vedtatt opprettet 18.01.00, og har siden januar 2001 hatt en kjerne bestående av:

Sverre Lodgaard (leder)
Anniken Huitfeldt
Haakon Blankenborg
Tonje Westby
Odd Kristian Reme
Halle Jørn Hanssen
Kathrine Raadim (sekretær)

Gruppas mandat for denne perioden har vært følgende:

Internasjonal ressursgruppe skal ha en koordinerende funksjon i forhold til partiets internasjonale arbeid og arbeide etter en vedtatt handlingsplan. Ressursgruppa skal prioritere:

- Å etablere ad-hoc grupper på de vedtatte satsingsområdene for partiets internasjonale arbeid: europapolitikken, den nye sikkerhetspolitikken og internasjonal fordeling.
- Politisk rådgivning til partiledelsen, stortingsfraksjonene og regjeringen (når Arbeiderpartiet er i regjering) på internasjonale spørsmål.
- Å komme med initiativ på nye saker

- Utarbeide informasjonsmateriell og bakgrunnstoff til partiledelsen, sentralstyret og partiorganisasjonen på internasjonale spørsmål
- Diskutere strategi i forhold til partiets deltakelse og engasjement i SAMAK, PES og SI
- Å bistå partiorganisasjonen og andre miljøer i form av innledninger og skoloring på internasjonale spørsmål og stimulere til økt engasjement.

I denne perioden har gruppa diskutert: Midtøsten (flere møter), ”Etter 11. september – konsekvenser for norsk utenrikspolitikk”, Verdens Handelsorganisasjon, helhetlig perspektiv på utenrikspolitikken, NATO og Russland. Invitasjonslistene har variert med tema: opplegget har vært å kople så mye og så god ekspertise som mulig med partiets ledende politikere på de respektive feltene. Fraksjonen i Utenrikskomiteen har vært invitert til alle møtene. Oppslutningen om møtene har vært god og møtene har fungert godt som rådgivning for politisk ledelse i partiet. Blant annet bidro gruppa med forarbeid til sentralstyrets uttalelse fra møte i april 2002 om situasjonen i Midtøsten. Det blir laget ett oppsummerende notat til partiledelsen fra hvert møte.

I november 2001 arrangerte gruppa konferansen ”Global Styring” på Gardermoen, hvor det var over 70 deltakere fra fylkespartiene, stortingsgruppa og partiet sentralt.

Gruppa har også levert bidrag til Dialogforum.

NORDISK SAMARBEID

Det norske Arbeiderparti har i perioden hatt et nært samarbeid med de nordiske sosialdemokratiske partiene og de faglige samorganisasjonene gjennom Arbeiderbevegelsens nordiske samarbeidskomite (SAMAK). SAMAK hadde årsmøte i januar 2001 i Oslo og i januar 2002 i Tavastehus i Finland i København. Hovedtemaer her var henholdsvis menneskerettigheter og demokrati. SAMAK hadde også nordisk arbeiderkongress i Södertelje fra 18-19 juni 2002. Der var hovedtemaet ”Trygghet i en tid i forandring”. Hoveddokumentet ”Velferdssamfunnet i fremtiden – utfordringer og overveielser” finnes på SAMAKs nye hjemmesider: www.samak.info

Det er avholdt jevnlig partisekretær møter. Det har også vært flere møter mellom partilederne samt parti- og LO-lederne. Partiene i SAMAK har en fast utenriks- og sikkerhetspolitisk gruppe. I tillegg har SAMAK i denne perioden hatt arbeidsgrupper om EU, menneskerettigheter, demokrati, velferd og valganalyse.

EUROPEISK SAMARBEID

Arbeiderpartiet er medlem av De europeiske sosialdemokraters parti (PES. Dette er i utgangspunktet et samarbeid mellom de sosialdemokratiske partier i EU. DnA ble fullt medlem i 1993 da Norge var kandidat til medlemskap i EU. Etter folkeavstemningen fikk DnA likevel beholde sitt fulle medlemskap i PES. PES er nå det mest sentrale forumet for samarbeid mellom de sosialdemokratiske partiene i Vest-Europa. Flere partier fra Øst- og sentraleuropa har nå observatørstatus i PES og vil etter hvert bli fulle medlemmer i forbindelse med utvidelsen av EU. DnA bruker PES aktivt for å holde oss informert i utviklingen i EU, knytte kontakter i medlemspartiene og til å påvirke politiske beslutninger som berører Norge.

Det ble avholdt ordinær kongress i PES i Berlin i mai 2001. Her ble Robin Cook valgt som president. Hoved-dokument for kongressen var ”Sikkerhet i forandring”. DnA deltar både i PES-presidiet, hvor Espen Barth Eide sitter som Arbeiderpartiets representant, partiledermøter og i ulike arbeidsgrupper og rundebordskonferanser.

DEN SOSIALISTISKE INTERNASJONALE

Arbeiderpartiet deltar aktivt i Sosialistinternasjonalen (SI). Thorbjørn Jagland ble valgt som vise-president på kongressen i Paris 7-10 november 1999. Her ble Antonio Guterres fra Portugal valgt som president. Det avholdes også rådsmøter, med representanter fra alle medlemspartier to ganger i året. I perioden har

rådsmøtene funnet sted i Maputo i november 2000, Lisboa i juni 2001, Santa Domingo i november 2001 og Casablanca i juni 2002. SI har også en rekke komiteer, både regionale og tematiske. Thorbjørn Jagland har i hele perioden ledet SI's Midtøstenkomite. Siri Bjerke har ledet en arbeidsgruppe på Kyoto og relaterte globale miljøspørsmål. DnA deltar også i mange av de tematiske komiteene.

Haakon Blankenborg er representert i styret for Europeisk Forum. Europeisk Forum er ett nettverk tilknyttet SI for Øst- og Sentral Europa.

ØVRIG INTERNASJONALT ARBEID

I perioden har Arbeiderpartiet hatt samarbeidsprosjekter i Bosnia og Serbia.

Det har blitt opprettet egne sider for partiets internasjonale virksomhet på partiets nettsider.

KVINNEBEVEGELSEN

LANDSKVINNEKONFERANSEN 2000

Den 35. Landskvinnekonferansen ble arrangert i Folkets Hus, Oslo, 22. – 24. september 2000.

Konferansen ble åpnet med et kulturinnslag med Katia Cardenal og Tom Lund på gitar. De sang sanger av Prøysen på spansk.

Kvinnebevegelsens leder Karita Bekkemellem Orheim åpnet konferansen og minnet de partifeller som var gått bort.

Lena Ag, PES Europeisk Forum hilste konferansen.

Partileder Thorbjørn Jagland holdt innledning om Sosialdemokratiet 2000 og nestleder

Jens Stoltenberg holdt tale om den politiske situasjonen.

Sakslista for konferansen var følgende:

1. Åpning av Landskvinnekonferansen.
2. Konstituering
 - a) Fullmakter
 - b) Innkalling
 - c) Saksliste
 - d) Arbeidsordning
 - e) Valg av møteledere, sekretærer og komiteer
1. Innkomne forslag
2. Innspill til "Sosialdemokrati 2000"
3. "Fra kålrot til pasjonsfrukt"
4. Den politiske situasjonen
5. Innstilling fra redaksjonskomiteene
6. Avslutning

Det var innbudt flere gjester fra internasjonale søsterorganisasjoner og Britt Virtanen fra SDP Finland og Lena Ag fra PES Europeisk Forum var til stede. Innbudte gjester fra innenlandske organisasjoner tilknyttet arbeiderbevegelsen, samt en del personlig innbudte gjester møtte.

Det ble oppnevnt to redaksjonskomiteer. En som behandlet programinnspillet "Kvinner i en ny verden" og en som behandlet andre politiske saker.

Landskvinnekonferansen behandlet programinnspillet og de innsendte forslag.

Landskvinnekonferansen vedtok følgende uttalelser:

- Handlingsplan for havbruk i Norge
- Barn og kvinner som ofre for kriminalitet
- Psykiatri
- Utdanningspolitisk uttalelse
- Likestilling - kvinner og ledelse
- Vi vil sikre velferdskommunen

Landskvinnekonferansen vedtok 10 kvinnekrav til Landsmøtet:

- Norge må ha en bevisst strategi for å bedre kvinners levekår, og dermed også barns levekår.
- Foreldrepermisjonen skal utvides. Vårt mål er at den samlede foreldrepermisjonen skal utgjøre 2 år med 80 % lønnskompensasjon, der foreldrene må ta ut minst 25 % hver av den samlede permisjonstiden.
- Aksjeloven må endres slik at begge kjønn blir representert med minst 40 %.
- Pensjonsordningene, herunder samordningsreglene, må reformeres.
- Det skal utarbeides en nasjonal tiltaksplan for forebygging og behandling av spiseforstyrrelser.
- Kommuneøkonomi – økonomisk handlefrihet og rettferdig fordeling!
- Krisesentrene er viktig, og må fullfinansieres av staten.
- Satsing på IKT (informasjons- og kommunikasjonsteknologi) bør være en integrert del av læringen på alle utdanningsnivå.
- Økt fokusering på barne- og ungdomspsykiatrien.
- Handlingsplan for havbruk – innføring av leie av oppdrettslokaliteter til kommunene.

Landskvinnekonferansen vedtok programinnspillet "Kvinner i en ny verden - innspill til sosialdemokrati 2000".

Konferansen ble avsluttet med sangen "Ta hverandre i handa og hold".

KVINNEPOLITISK STYRE

Fram til landsmøtet 2000 besto Kvinnepolitisk styre av Karita Bekkemellem Orheim, leder, Kari Magner, nestleder, Karin Yrvin, nestleder og Anne Rygh Pedersen sekretær. Øvrige medlemmer av styret var; Grethe Ernø Johansen, Astri Aas-Hansen, Solveig Solbakken, Karen irene Stengeland, Synnøve Konglevoll, Britt Hjelseth, Eva Kristin Hansen og Liv Undheim. Landsmøtet i 2000 valgte følgende Kvinnepolitisk styre:

Karita Bekkemellem Orheim	leder
Grethe Ernø Johansen	nestleder
Astri Aas-Hansen	nestleder
Karin Yrvin	kvinnepolitisk sekretær
Solveig Solbakken	
Karen Irene Stangeland	
Anne Ragnhild Kjær Sti	
Synnøve Konglevoll	
Bente Elin Lilleøkseth	
Hildur Fallmyr	
Rita Lekang	

Fra landsmøtet i 2000 til Landsmøtet i 2002 er Karita Bekkemellem Orheim Kvinnebevegelsens representant i partiets sentralstyre. Hennes vararepresentant er Astri Aas-Hansen. Karin Yrvin og Grethe Ernø Johansen er representanter i partiets landsstyre, med Astri Aas-Hansen og Synnøve Konglevoll som vararepresentanter.

SEKRETARIAT

Karin Yrvin ble valgt som sekretær på Landsmøtet i november 2000.

Kvinnebevegelsen har i perioden ikke hatt egen arbeidskraft til å ta seg av de internasjonale oppgavene, men kvinnepolitisk sekretær har håndtert disse i perioden.

Sekretær-, regnskaps-, post-, resepsjonstjenester og lignende dekkes av den administrative staben på partikontoret. Sekretærfunksjonen har vært dekket av Tone Merete Hemli.

KVINNEPOLITISK STYRETS MØTER OG ARBEID

Kvinnepolitisk styre har i perioden hatt 17 møter. Kvinnepolitisk styre hadde i perioden følgende hovedsatsingsområder: Forarbeid før kommune- og fylkestingsvalget for å sikre kvinneandelen, bedre mottak av nye medlemmer, vervekampanje i samarbeid med partikontoret, feministkampanje, studiestrategi og bruk av arbeidsgrupper for å utvikle politikk. En rekke saker er behandlet, bl.a.:

- Endringene i pensjonssystemet – ulikheter i levealder skal ikke slå ut.
- Fondene knyttet til Kvinnepolitisk styre
- Kvinneres rettsvern i voldtektssaker.
- Kvinnebevegelsens internasjonale arbeid
- Stortingsvalgkampen 2001
- Kvinnebevegelsens programforslag "Frihet, likhet og solidaritet - fra visjon til virkelighet"
- Kvinnebevegelsens 100-års jubileum
- Regjeringens arbeid i rusomsorg
- Rachel Grepp-Heimen
- Reformene i utdanningssektoren
- Sandmanutvalget
- Vervekampanje i organisasjonen
- Opplæring av tillitsvalgte
- Feministkampanje
- Sykelønnsordningen
- Kvinner fra minoritetsgrupper sin situasjon i Norge
- Forslag til retningslinjer for Kvinnebevegelsen og det kvinnepolitiske arbeidet i DnA

Kvinnepolitisk styre har gjennomført 2 kombinert studieturer/møter. I oktober 2001 var styremøtet lagt til Berlin der styret besøkte SPDs hovedkvarter, Willy-Brandt-Haus og den norske ambassaden.

I mai 2001 var styremøtet lagt til Brussel. Styret besøkte bl.a. Norges EU-delegasjon i Brussel, EU-kommisjonen, EU-parlamentet, PES-sekretariatet i EU-parlamentet, EFTA og NATOs hovedkvarter. Turen ble foretatt sammen med de kvinnepolitiske styrene i Høyre, KrF og Senterpartiet.

Kvinnebevegelsen/kvinnepolitisk styre har deltatt på en rekke innenlandske konferanser, seminarer og markeringer.

ANDRE ARRANGEMENTER

Kvinnebevegelsen deltok på "Kvinner Viser Vei"-messen i juni 2001 i Stavanger. Vi hadde en egen stand, der flere av våre stortingsrepresentanter og lokalpolitikere deltok og svarte på spørsmål fra publikum. Det ble også delt ut roser, løpesedler og annen informasjon.

Karin Yrvin deltok i debatt om likestilling i forsvaret mot Høyrekvinnene.

I de fleste fylker var det arrangementer for å markere kvinnebevegelsens 100 års jubileum. Rapportene fra fylkene vitner om god deltakelse. Det var også en del medieoppmerksomhet i forbindelse med jubileet.

LEDERMØTER

I henhold til partiets lover og retningslinjer, "Retningslinjer for Kvinnebevegelsen og det kvinnepolitiske arbeidet i Det norske Arbeiderparti" skal kvinnepolitisk styre minst to ganger i året sammenkalle lederne av

de kvinnepolitiske styrene på fylkesnivå til ledermøter. Nestleder i kvinnepolitisk styre på fylkesnivå er vararepresentant, og hun innkalles som fast representant dersom leder sitter i det sentrale kvinnepolitiske styret. Ledermøtet skal brukes til informasjonsutveksling mellom fylkene og mellom fylkes- og sentralt nivå. Ledermøtet skal også drøfte og uttale seg om viktige og aktuelle politiske saker.

Det har i perioden vært avholdt 4 slike ledermøter. Tre møter her vært holdt i Osloområdet. Møtet i juni 2001 ble lagt til Stavanger i forbindelse med messa "Kvinner Viser Vei". Ved to anledninger har det vært invitert to fra hvert fylke. Formålet med dette har vært å trekke AUF-jenter med i kvinnebevegelsen og dette har bidratt til å gjøre ledermøtene åpne og lærerike.

Ledermøtet i september 2000 behandlet følgende saker:

- Havbruksgruppas arbeid
- Landskvinnekonferansen

Ledermøtet i juni 2001 behandlet følgende saker:

- Stortingsvalgkampen
- Valgets utfordringer: Skatter og avgifter
- Innvandrerkvinner

Det ble vedtatt en uttalelse: Urettferdig skattepolitikk rammer kvinner

Ledermøtet i oktober 2001 behandlet følgende saker:

- Den politiske situasjon
- Det internasjonale arbeidet/internasjonal strategi
- Organisasjonen/arbeidet framover

Det ble vedtatt to uttalelser: Økt innsats og aksept for unge rusmisbrukere og Statsrådene i Bondevik II-regjeringen omgir seg med menn

Ledermøtet i april 2002 behandlet følgende saker:

- Energipolitikk
- Nå er det jentenes tur! - innstilling fra arbeidsgruppe nedsatt av KVPS
- Presentasjon av programforslaget: "Frihet, likhet og solidaritet - fra visjon til virkelighet"
- Forslag til "Retningslinjer for kvinnebevegelsen og det kvinnepolitiske arbeidet i Det norske Arbeiderparti"

På dette ledermøtet hadde vi et temaseminar om energipolitikk. Vi hadde innledninger av Grete Faremo fra Storebrand, Bente Hagen fra Statnett og Rita Lekang fra LO.

Det ble vedtatt en uttalelse: Nå er det jentenes tur!

ARBEIDSGRUPPER

Følgende arbeidsgrupper har vært i arbeid i perioden:

2000: "Unge kvinner"

Eva Kristin Hansen, leder, Maja Five, Ida Solheim, Anne Cathrine Berger og Mette Gundersen.

2000: "Kreativt valgkamputvalg" – alle gode ting er tre

Signe Horn, leder, Kathinka Leiner Greve, Astri Aas-Hansen og Anne Ragnhild Kjær Sti

2000: "Kvinner Kan II"

Anne Rygh Pedersen, leder, Lene Løken, Grethe Fossum, Inger Lise Husøy og Elin Kristiansen, sekretær

2001: "Oppfølging av gruppearbeidene på Landskvinnekonferansen om organisasjon"
Grethe Ernø Johansen og Hanne Nilssen

2001: "Valg, velgere og valgordningen"
Bente Elin Lilleøkseth, leder, Anita Orlund, Trine Gjersøe og Hanne Sandum

2001: "Utvalg for å øke kvinnerepresentasjonen i Sametinget"
May-Lisbeth Myrhaug, leder, Magnhild Mathisen, Tove Lill Labahå og Helga Pedersen

2001: "Programkomite"
Karen Irene Stangeland, leder, Mette Ofstad, Britt Solvik, Sue Kristiansen, Astri Aas-Hansen og Siv Dagny Aasvik

2001: "Arbeidsgruppe: Forarbeid foran kommune- og fylkestingsvalget"
Siri Hov Eggen, leder, Hanne Nilssen, Edda Matthisdottir, Herdis Bragelien og Charlotte Tigderstedt

2002: "Nærings- og distriktspolitisk gruppe"
Eli Anne Hole, leder, Aud May Hundvin, Merethe Storødegård, Ingalill Olsen, Berit Flåmo og Trine Brænden Olsen

2002: "Vedtektsgruppe"
Astri Aas-Hansen, leder, Grethe Ernø Johansen, Hanne Grethe Bakken, Ane Sofie Tømmerås, Ingvild Ødegaard og Bodil Kiil, sekretær

2002: "Studieutvalg"
Anne Ragnhild Kjær Sti, leder. Arbeidet gjøres i samarbeid med Karin Yrvin, Frøydis Tevik og Anne Rygh Pedersen.

2002: "Feministkampanje"
Karin Yrvin, leder. Arbeidet er gjort i samarbeid med Anne Cathrine Berger og Beret Bråten.

Alle gruppene har kommet med viktige politiske og organisatoriske bidrag både til Arbeiderpartiet og kvinnepolitisk styre.

ORGANISASJONS- OG STUDIEARBEIDET

Thina Thorleifsens Studiefond gir tilskudd til kursvirksomhet i Kvinnebevegelsen. Kontingenten baserer seg på frivillige tilskudd. Tilgangen på midler er begrenset. Egenkapitalen var pr. 31.12.01 kr. 111.717,68. Beretningen for Thina-fondet inngår som en del av partiets ordinære beretning, fondets kapital skal fremgå av beretningen og regnskapet godkjennes av de samme organer som behandler partiets øvrige regnskaper. Det har i perioden ikke vært bevilget midler fra studiefondet.

Kvinnepolitisk styre har i perioden utviklet en strategi for studiearbeidet. Denne er sendt ut til fylkene til orientering. Både feministkampanjen, "Jenter i fokus" og ledermøtene inngår i det helhetlige studiearbeidet.

INFORMASJONS- OG KOMMUNIKASJONSARBEID

Kvinnebevegelsens informasjonsarbeid er samordnet med partiets øvrige informasjonsvirksomhet og det meste av informasjonen kanaliseres til organisasjonen gjennom fylkespartiene og kvinnepolitisk styre i fylkene. Partiet har en egen daglig oppdatert side på Internett. Kvinnebevegelsen benytter denne siden på lik linje med resten av partiorganisasjonen.

Partiets interne nettverk, Intranett, er også en nyttig kanal til bruk mellom fylkespartiene og partikontoret og bidrar til raskere spredning av dokumenter og annen informasjon. Naturligvis bruker Kvinnebevegelsen ofte elektronisk post i sin kommunikasjon med tillitsvalgte.

Kvinnepolitisk styre har sendt ut en Kvinne-info med jevne mellomrom. I perioden har kvinner bidratt med et feministbrev som ukentlig har hatt rundt 1000 mottakere. I brevene har bidragsyterne tatt opp ulike vinklinger på likestillingsdebatten.

Kvinnebevegelsen var representert med stand på messen "Kvinner Viser Vei" i Stavanger i juni 2001. Flere av våre stortingsrepresentanter deltok. Erfaringene fra messen viser at det er en god måte å komme i kontakt med interesserte kvinner.

Kvinnepolitisk styre har gjennom perioden hatt en rekke kronikker, radiointervjuer og tv-oppslag om aktuelle politiske saker.

POLITISK ARBEID I KVINNEBEVEGELSEN

KVINNER I EN NY VERDEN

Kvinnepolitisk styre drøftet høsten 1999 hvordan vi skulle organisere programarbeidet fram mot Landsmøtet i 2000. Programmet "Et arbeid å leve med" har ligget til grunn for dette arbeidet. Vi valgte å utarbeide et programinnspill til "Sosialdemokrati 2000", kalt "Kvinner i en ny verden".

En arbeidsgruppe, ledet av Astri Aas-Hansen, ble satt ned for å utarbeide et utkast. Deltakere for øvrig: Aud May Hundvin, Ingunn Yssen, Karen Irene Stangeland og Karin Yrvin. Programinnspillet ble ført i pennen av Eva-Kristin Hansen og Ragnhild Aasen Jacobsen.

Programinnspillet ble presentert på ledermøtet i april 2000. Etter det har innspillet vært ute på høring i Kvinnebevegelsens organer med forslagsfrist 15.6.00 og vi mottok mange forslag i tilknytning til dette til Landskvinnekonferansen 2000. Da ble programinnspillet sluttbehandlet og vedtatt.

Dette dokumentet ble spilt inn til programkomiteen i Arbeiderpartiet, og hovedsakene i programmet ble også tatt inn i partiets nye program. Forslagene vi fremmet i dette programmet har vært gjenstand for debatt i media og på Stortinget. Vi tenker da særlig på forslaget om å kvotere kvinner inn i private styrever, forslagene om homofili og adopsjon, kunstig befruktning og økt satsing på krisesentrene. Kvinnepolitisk styre prioriterte arbeidet med å gjøre programmet kjent hos våre tillitsvalgte når vi satt i regjering, slik at vi kunne gi innspill på hvordan vi ønsket at landets politikk skulle være.

FRIHET, LIKHET OG SOLIDARITET – FRA VISJON TIL VIRKELIGHET

Karen Irene Stangeland, leder, Mette Ofstad, Britt Solvik, Sue Kristiansen, Astri Aas-Hansen og Siv Dagny Aasvik satt i komiteen som laget nytt programutkast.

Programkomiteen stilte seg spørsmålet om hvordan våre tradisjonelle verdier står i dagens samfunn. Komiteen hadde også spørreskjemaer som de stilte ulike kvinner om hva de synes er viktig i livet. Det dannet et viktig grunnlag for komiteens arbeid. Programforslaget har vært til debatt i organisasjonen med mange innspill. Programforslaget er også spilt inn til partiets programkomite. Astri Aas Hansen har sittet i programkomiteen til Arbeiderpartiet fra kvinnepolitisk styre.

ANDRE FORSLAG ETTER LANDSKVINNEKONFERANSEN 2000

Alle forslagene etter Landskvinnekonferansen i 2000 er fulgt opp, og det aller meste er behandlet i partiets organer og fremmet i stortingsgruppa. De som har stilt forslagene har fått tilbakemelding om hvordan forslagene har blitt fulgt opp. Alt har vi selvfølgelig ikke fått gjennomslag for, men vi mener at strategien med klare krav til Landsmøtet er den riktige veien å gå. I perioden har vi arbeidet med å få gjennomslag for

mest mulig innenfor programmet vårt. Vi har arbeidet for å få på plass satsing på barnehager og har vært involvert i arbeidet med ny likestillingslov og valglov. Det har vært en utfordrende periode etter Bondevik dannet en høyredominert regjering. Sakene tatt opp på Landskvinnekonferansen i 2000 har dannet grunnlaget for det politiske arbeidet i perioden:

- Kravet om full barnehagedekning står fast og det til en pris foreldrene kan betale.
- Likestillingsloven er revidert og vi har styrket lovgivningen om likelønn.
- Vi har jobbet aktivt mot næringslivet i forhold til å bedre kvinneandelen i lederstillinger og i styrer.
- Vi har jobbet aktivt i forhold til å oppnå likestilling for homofile og lesbiske, og vi ser at det nå skjer mye til og med innenfor kirken.
- Vi har vært opptatt av omsorg for barn ved samlivsbrudd.
- Prostitusjonsproblematikken har stått på dagsordenen ved flere anledninger, og vi har hatt et spesielt fokus på den trafikken som foregår over landegrensa i Finnmark og de spesielle problemene prostitusjonen forårsaker i småsamfunn i hele Nord-Norge.
- Vi har vært opptatt av minoritetskvinnens rettigheter og har ønsket å bedre lovverket for å beskytte kvinner mot omskjæring og tvangsgifte.

STORTINGSVALGKAMPEN 2001

Kvinnebevegelsens valgkamp ble gjennomført som en integrert del av partiets valgkamp, og de kvinnepolitiske styrene ble oppfordret til å delta i valgkamputvalgene i kommune- og fylkespartiene.

INTERNASJONALT ARBEID I KVINNEBEVEGELSEN

NORDISK SAMARBEID

Kvinnene i de nordiske sosialdemokratiske partiene samarbeider tett i organisasjonen Sosialdemokratiske Kvinner i Norden (SKN). De kvinnepolitiske sekretærene møtes 2-4 ganger i året, og lederskapet går på omgang mellom de 4 største landene. I perioden har samarbeidet omfattet bl.a. følgende saker:

- Arbeidet i Sosialistinternasjonalens kvinneorganisasjon (SIW)
- Arbeidet i det europeiske sosialdemokratiske kvinnekomite (PES Women's Standing Committee)
- Andre nasjonale, nordiske og internasjonale spørsmål av felles interesse

Årsmøtet i april 2001 var i Helsingfors. Karin Yrvin, Astri Aas-Hansen, Hildur Fallmyr og Bente Elin Lilleøkseth representerte Norge.

Tema for årsmøtet var:

- Demokrati og likestilling
- Samarbeid med de baltiske landene

Årsmøtet i april 2002 var i Stockholm. Karin Yrvin, Astri Aas-Hansen og Grethe Ernø Johansen representerte Norge.

Tema for årsmøtet var:

- Likestilling i SAMAK-sammenheng
- Minoritetskvinnens rettigheter – innleder: Eva Arvidsson

Det ble utarbeidet en uttalelse som ble oversendt Arbeiderkongressen/SAMAK. Uttalelsen var om likestillingsarbeidet i Norden

Det er fortsatt de fire store landene som er kjernen i SKN-samarbeidet, de andre landene deltar sporadisk, men Åland har møtt jevnlig det siste året. Det er gjort flere forsøk på å trekke med både Færøyene og Grønland men økonomien stopper deltakelsen.

EUROPEISK SAMARBEID

De sosialdemokratiske partiene i EU-landene har dannet en egen sammenslutning, Party of European Socialists, PES. Norge har vært medlem siden 17. mai 1993. PES har en egen kvinnekomité som koordinerer felles aktiviteter og arbeider med kvinnespørsmål i forhold til ulike EU-organer, "PES Women's Standing Committee". En fra Kvinnepolitisk styre har representert Norge i PES-møter.

SOSIALISTINTERNASJONALENS KVINNER

Sosialistinternasjonalen har en egen kvinneorganisasjon (SIW) som arbeider med kvinnespørsmål. Hill-Marta Solberg har i perioden vært visepresident for de nordiske land og Baltikum. Karita Bekkemellem Orheim og Karin Yrvin og har representert Kvinnebevegelsen på møter i SIW.

INTERNASJONALE PROSJEKTER

Kvinnebevegelsen har på ledermøtet vedtatt at det er ønskelig med flere slike demokratibyggingsprosjekter rettet mot kvinner framfor rent bistandsarbeid. Norsk Folkehjelp, som har vært vår samarbeidspartner i bistandsprosjektene i tillegg til LO, er positive til en slik vridning i vårt solidaritetsarbeid. Vi har avviklet alle tidligere prosjekter, og er i løpende dialog om demokratibyggingsprosjekter. I første omgang satser vi på "Kvinner Kan" kurs.

Styret avviklet Febefondet i løpet av perioden, og de resterende 27 535,63 ble overført LO for å støtte driften til barnehagen "El Renacher". Styret har avklart eiendomsforholdet til restmidlene fra tv-aksjonen i 1989. Disse midlene kan nå benyttes til tiltak i tråd med intensjonene for aksjonen.

Kvinner Kan kursene våre har blitt ettertraktet vare ute i verden, og spesielt mye har de blitt brukt i de nye, skjøre demokratiene i Øst-Europa. I perioden har vi i samarbeid med Norsk Folkehjelp holdt "Kvinner Kan" kurs i blant annet Kosovo, Serbia, Albania og Kroatia. Prosjektet er støttet av Utenriksdepartementet og kvinner på grunnplanen i Arbeiderpartiet har vært kursledere på prosjektet. Disse prosjektene har vært tilrettelagt for kvinner i partier og frivillige organisasjoner og er bygd på "Kvinner kan I" materialet.

Vi har også hatt et samarbeid med Sonja Lokar og "Gender task force". Sammen har vi utviklet "Kvinner Kan II" som har vært lansert på Balkan dette året. Inger Lise Husøy, Lene Løken, Grethe Fossum og Anne Rygh Pedersen har vært aktive i arbeidet med å videreutvikle "Kvinner Kan II" kurset. Vi har fått veldig positive tilbakemeldinger både på opplegget og på den jobben våre folk har utført ute.

RACHEL GREPP-HEIMEN

Det norske Arbeiderpartis Kvinnebevegelse tok i 1961 initiativ til etableringen av et mødre hjem. Mødre hjemmet ble bygget for innsamlede midler og offentlige tilskudd. Bygget stod ferdig i 1967. Mødre hjemmet er drevet for offentlige midler og er en del av den Fylkeskommunale planen for barnevernsinstitusjoner i Oslo.

Virksomheten er organisert som en Stiftelse, og underlagt lov om Stiftelser og Fylkemannens kontroll. Stiftelsen driver et familiesenter (mødre hjem); Rachel Grepp-Heimen familiesenter, med utgangspunkt i Maridalsveien 292, Oslo. Arbeiderpartiets kvinnepolitiske styre oppnevner 4 styrerepresentanter med vararepresentanter. I tillegg møter representant fra de ansatte ved institusjonen. Oslo kommune har i følge vedtektene anledning til å utnevne en representant, men ønsker ikke å benytte seg av denne muligheten. Stiftelsens styre har delegert oppgaver til et driftsstyre. Rachel Grepp-Heimen har plass til inntil 18 familier. Institusjonen vektlegger å være et lavterskeltilbud, dvs. at institusjonen tar i mot familier som er i en akutt krisesituasjon f. eks. etter henvendelse fra politiet, krisesenter eller barnevernsvakta.

Kvinnepolitisk styre oppnevnte nytt styre i mars 2001, Inger-Grethe Solstad, leder, Karin Yrvin, Astri Aas-Hansen og Synnøve Konglevoll.

Rachel Grepp-Heimens gavefond er avviklet og gavefondet er overført som en engangsgave til Rachel Grepp-Heimen. Beløpet benyttes i tråd med intensjonen for fondet slik det kommer frem av beretningene fra 1969, 1970 og 1971: "Pengegavene skal anvendes til gagn for Heimen og mødrene, til utgifter som ikke naturlig dekkes av driftsbudsjettet".

Stiftelsen har tidligere drevet en barnehage i tilknytning til institusjonen. Denne barnehagen ble nedlagt i 1993. Disse lokalene har vært utleid i en periode. Lokalene er nå bygget om til ettervernsboliger for den delen av beboergruppen som er i behov av et langsiktig botilbud med oppfølging fra institusjonen.

Styret ser med bekymring på situasjonen med både utvendig og innvendig vedlikehold av institusjonen. Driftstilskuddet fra Oslo kommune dekker ikke noe på dette området. Disse forhold må drøftes i forhandlinger med kommunen.

DNA's STORTINGSGRUPPE

STORTINGSGRUPPAS STYRE

Styret hadde pr. 01.07.2000 følgende sammensetning:

Hill-Marta Solberg, leder, Tom Thoresen, nestleder, Berit Brørby, Dag Terje Andersen, Tore Nordtun, Oddbjørg Starrfelt, Grethe Fossli, Vidar Bjørnstad, Ranveig Frøiland, Gunnar Skaug, Kjell Opseth, Ola Røtvei, Gunhild Øyangen, Haakon Blankenborg.

Stortingspresident Kirsti Kolle Grøndahl og innpisker Asmund Kristoffersen tiltrer styret.

27. september 2001 valgte den nye gruppa følgende arbeidsutvalg: Hill-Marta Solberg, parlamentarisk leder. Berit Brørby, nestleder. Dag Terje Andersen, medlem.

Etter at regjeringen Stoltenberg gikk av i oktober 2001, konstituerte Stortingsgruppa seg på ny og styret fikk følgende sammensetning:

Jens Stoltenberg, leder, Hill-Marta Solberg, nestleder, Ranveig Frøiland, Sylvia Brustad, Trond Giske, Marit Nybakk, Gunn Karin Gjøl, Karita Bekkemellem Orheim, Karl Eirik Schjøtt-Pedersen, Kjell Engebretsen, Olav Akselsen, Oddbjørg Starrfelt, Bjarne Håkon Hanssen og Thorbjørn Jagland.

Stortingspresident Jørgen Kosmo, Odelstingets visepresident Berit Brørby og innpisker Asmund Kristoffersen tiltrer styret.

TILLITSVALGTE I STORTINGET OG AVDELINGENE

Ved konstitueringen høsten 2000 hadde Arbeiderpartiet følgende tillitsvalgte i Stortinget og avdelingene;

Stortinget:

President: Kirsti Kolle Grøndahl

1.varapresident: Gunnar Breimo

Sekretær: Signe Øye

Lagtinget:

Visesekretær: Anne Helen Rui

Varasekretær: Einar Olav Skogholt

Odelstinget:

President: Gunnar Skaug

1.varapresident: Eirin Faldet

Varasekretær: Sigvald Oppebøen Hansen

Etter valget høsten 2001 hadde Arbeiderpartiet følgende tillitsvalgte i Stortinget og avdelingene;

Stortinget:

President: Jørgen Kosmo

1.varapresident: Eirin Faldet

Sekretær: Signe Øye

Odelstinget:

Visepresident Berit Brørby

2. varapresident Asmund Kristoffersen

SEKRETARIATET

Pr. 1.07.2000 hadde sekretariatet følgende sammensetning:

Martin Kolberg, sekretariatsleder, Anne Haldorsen, kontorleder, Eva Amble Larsen, informasjonsleder.

Politiske rådgivere: Marianne Seip Haugsnes (kontroll- og konstitusjon), Anne Cathrine Hjertaas (sosial), Rikke Lind (næring), Ragnhild Mathisen (utenriks), Anne Odden, (pressesekretær), Erik Orskaug (finans), Rita Skjærvik (kirke-, utdanning og forskning), Øyvind Slåke (energi- og miljø), Annelene Svingen (kommunal), Snorre Wikstrøm (samferdsel), Astri Aas-Hansen (justis) og Ketil Lindseth (familie,- kultur- og adm., fra høsten). Svein Dybing, spesialrådgiver, Jan Frode Jakobsen, rådgiver for Hill-Marta Solberg.

Kontormedarbeidere: Kirstin Bjørsvik, Ingjerd Eng, Line Engebretsen, Judith Fjereide, Kari Vørner Hagen, Tone Hansen, Turid Hellgren, Vera Lissner, Turi Monrad, Marina Rove Nilsen, Jørn Nygren, Emsy Saoudi, Inger Næss Solberg, Reidun Steimler, Tove Thorstensen, Kari Vikersveen, Anne Weimoth, Torill Wivegh, Gro Aakervik,

Etter valget høsten 2001 hadde sekretariatet følgende sammensetning:

Jan Frode Jakobsen, sekretariatsleder, Anne Haldorsen, kontorleder, Eva Amble Larsen, informasjonsleder.

Politiske rådgivere: Marianne Seip Haugsnes (kontroll- og konstitusjon), Margrete Cappelen (sosial), Svein Dybing (fung. i næring), Ragnhild Mathisen (utenriks), Anne Odden (pressesekretær), Erik Orskaug og Inger Spangen (finans), Anne Cathrine Berger (kirke-, utdanning- og forskning), Øyvind Slåke (energi- og miljø), Annelene Svingen (kommunal), Snorre Wikstrøm (samferdsel), Astri Aas-Hansen (justis), Stein Hernes (forsvar) og Eli Anne Hole (familie,- kultur- og adm.)

Spesialrådgivere: Jan-Erik Larsen, Svein Dybing

Rådgivere for gruppeledelsen: Marianne Aasen Agdestein og Jardar Flaa

STORTINGSGRUPPAS VIRKSOMHET

I det første året av beretningsperioden hadde gruppa 65 representanter. I denne perioden hadde vi regjeringsansvar. Valget høsten 2001 ga Arbeiderpartiet 43 mandater. Det er Arbeiderpartiets minste stortingsgruppe i etterkrigstiden. Arbeiderpartiets gruppe er likevel den største på Stortinget.

ØKONOMI OG FINANSPOLITIKKEN

STATSBUDSJETTET FOR 2001

Regjeringen Stoltenberg presenterte 4. oktober 2000 forslag til statsbudsjett for 2001. Budsjettet var en satsing på fellesskapsløsninger, rettferdig fordeling og trygghet for arbeid og personlig økonomi. Budsjettet var innrettet for å dempe presset i privat økonomi for å skape rom for økt satsing på fellesgoder.

De foreslåtte skatte- og avgiftsendringene ga gode fordelingsvirkninger, bl.a. ved at skatt på arbeid ble redusert samtidig som det ble innført skatt på aksjeutbytte (14 pst.) og delingsmodellen ble strammet inn. Det ble foreslått innføring av moms på tjenester fra 1. juli 2001. For å dempe presset i norsk økonomi ble det også foreslått en konjunkturavgift på 1,5 pst. for arbeidsgivere og selvstendig næringsdrivende. Budsjettet la opp til lavere avgifter på bensin, diesel og alkohol, samt en kompensasjonsordning for kjøttprodukter som tilsvarte en reduksjon i momsen fra 23 til 18 pst.

Natt til 18. november ble Arbeiderpartiet og sentrumpartiene enige om forslag til statsbudsjett for 2001. Avtalen betydde at hovedprioriteringene i Regjeringens budsjettforslag fikk tilslutning. Budsjettavtalen medførte større endringer på budsjettets inntektsside, men budsjettets skatte- og avgiftsprofil ble beholdt. Arbeiderpartiet oppnådde tilslutning til en ansvarlig bruk av oljeinntektene for å hindre økt press i økonomien.

Det ble vedtatt en skatt på utbytte på mottakers hånd på 11 pst., med et bunnfradrag på 10 000 kroner. Arbeiderpartiet og sentrumpartiene var enige om å utvide momsgrunnlaget til også å omfatte tjenester. I forhold til Regjeringens forslag ble partiene enige om å halvere momsen på matvarer, og å unnta persontransport og reiseliv. Lettelsene ble finansiert ved å øke den generelle merverdiavgiftsatsen fra 23 til 24 pst.

Forslaget om innføring av el-avgift på 1 øre for industrien ble erstattet med innføring av ordinær el-avgift på industriens forbruk av kraft til administrasjon, mens svovelavgiften for industrien ble halvert. Investeringsavgiften ble besluttet fjernet med virkning fra 1. januar 2002.

Den foreslåtte konjunkturavgiften på 1,5 pst. på grunnlag av lønns- og næringsinntekt ble det ikke oppnådd enighet om. I stedet ble partiene bl.a. enige om en konjunkturavgift på 10 pst. på næringsbygg og reduksjoner av næringslivets avskrivningssatser.

Stortingsflertallet vedtok i juni 2000 fritak for formuesskatt på næringsformue, mot Arbeiderpartiets stemmer. Regjeringen la i statsbudsjettet opp til gjennomføring av fritak, finansiert gjennom andre innstramminger for næringslivet. Arbeiderpartiet og sentrumpartiene var enige om ikke å iverksette skattefritak på næringsformue.

Arbeiderpartiet fikk tilslutning til forslaget om lavere avgifter på bensin og diesel.

Stoltenberg-regjeringens forslag til budsjett innebar en reell inntektsvekst for kommunene på vel 4 mrd. kroner regnet i forhold til anslag på regnskap for 2000. De frie inntektene økte med 1,6 mrd. kroner. Kommunene ble da kompensert for kostnadene knyttet til utvidet ferie, ny arbeidstidsavtale for lærerne, den foreslåtte konjunkturavgiften og momsreformen. Avtalen mellom Arbeiderpartiet og sentrumpartiene innebar en inntektsvekst på 5 mrd. kroner, hvorav nærmere 2 mrd. kroner var en økning i frie inntekter. På toppen av dette ble økt ferie og lærerlønn, samt merkostnader knyttet til endringer i pensjonssystemet, kompensert.

REVIDERT BUDSJETT 2001

Fredag 11. mai 2001 la Stoltenberg-regjeringen fram Revidert nasjonalbudsjett for 2001. Regjeringen hadde bare foretatt helt nødvendige endringer i forhold til budsjettet som ble vedtatt i desember 2000. Endringene innebar at presset i økonomien ikke økte. Det statlige driftstilskuddet til barnehagene ble økt med 10 pst. fra 1. juli. Videre ble det gitt tilleggsbevilgninger til opptreningsinstitusjonene og Glittreklinikken, tilskuddene til rassikring økte med 70 mill. kroner, høyere utdanning fikk 100 mill. kroner mer og Forskningsfondet fikk 2,5 mrd. kroner mer i fondskapital.

Regjeringen signaliserte i Revidert nasjonalbudsjett at den ville etablere en uttrekningsmekanisme for Statens Petroleumsfond. Dette innebærer at en kan utelukke enkeltselskaper fra Petroleumsfondet, dersom eierandeler i slike selskaper kan være i strid med Norges folkerettslige forpliktelser.

NYE RETNINGSLINJER FOR BUDSJETT- OG PENGEPOLITIKKEN

Regjeringen la i St.meld. nr. 29 (2000-2001) fram nye retningslinjer for budsjett- og pengepolitikken. De nye retningslinjene for budsjettpolitikken innebærer at statens bruk av oljeinntekter om lag skal tilsvare den forventede realavkastningen av kapitalen i Statens petroleumsfond. Denne handlingsregelen vil gi en gradvis opptrapping av bruken av petroleumsinntekter over statsbudsjettet i årene framover, samtidig som staten opprettholder en betydelig sparing for å kunne dekke framtidige utgifter. Det ble i St.meld. nr. 29 understreket at budsjettpolitikken fortsatt må legge stor vekt på å jevne ut svingninger i økonomien, for derved å sikre en god kapasitetsutnyttelse og lav arbeidsledighet. I en situasjon med høy aktivitet i økonomien kan det derfor være nødvendig at bruken av oljeinntekter øker noe langsommere enn det som følger av utviklingen i den forventede avkastningen på Statens petroleumsfond. Ved et konjunkturtilbakeslag kan det motsatt være behov for noe større bruk av oljeinntekter enn det som følger av handlingsregelen.

I St. meld. nr. 29 ble det orientert om at Regjeringen hadde gitt Norges Bank et nytt mandat for pengepolitikken. Det følger av mandatet at pengepolitikken vil være å støtte opp om en stabil økonomisk utvikling. Pengepolitikken skal sikte mot stabilitet i den norske kronens verdi, nasjonalt og i forhold til våre handelspartnere. Den skal samtidig understøtte finanspolitikken ved å bidra til å stabilisere utviklingen i produksjon og sysselsetting. Den operative gjennomføringen av pengepolitikken skal i samsvar med dette rettes inn mot lav og stabil inflasjon, definert som en årsvekst i konsumprisene som over tid er nær 2,5 pst.

STATSBUDSJETTET FOR 2002

Regjeringen Stoltenberg presenterte 11. oktober 2002 sitt forslag til statsbudsjett for 2002. Regjeringens hovedmål var arbeid for alle, en rettferdig fordeling, å videreutvikle det norske velferdssamfunnet og å bidra til en bærekraftig utvikling. Handlingsregelen for budsjettpolitikken skulle følges for å unngå for sterkt press i økonomien. Det innebar et strukturelt, oljekorrigert budsjettundersudd på 26 mrd. kroner, lik forventet realavkastning i Statens petroleumsfond.

Skatt på arbeid ble foreslått redusert ved at innslagspunktet for toppskatten ble økt fra 289 000 kroner til 320 000 kroner, og minstefradraget ble satt opp fra 40 300 kroner til 43 000 kroner. Samtidig ble skattegrunnlaget på enkelte områder utvidet, bl.a. ved en viss innstramming i firmabil-beskatningen.

Fjerningen av investeringsavgiften ble foreslått utsatt til 1. oktober 2002. Enkelte avskrivningssatser ble oppjustert slik at disse i større grad skulle bli i samsvar med faktisk økonomisk verdifall. El-avgiften ble foreslått redusert med 1 øre per kwh fra 1. juli 2002, og tollene på mange industrivarer ble fjernet.

Den samlede reduksjonen i skatte- og avgiftsnivået var om lag 3,5 mrd. kroner bokført, og 7,7 mrd. kroner påløpt.

Den reelle veksten i kommunesektorens inntekter fra 2000 til 2001 ble anslått til knapt 2 ¾ pst., eller i underkant av 6 mrd. kroner. De samlede inntektene til kommunene ble i budsjettet foreslått økt reelt med om lag 3 ½ mrd. kroner i forhold til inntektsnivået i 2001 slik det ble anslått i Revidert nasjonalbudsjett.

Etter valget høsten 2001 ble det regjeringsskifte og Bondevik II-regjeringen presenterte i stortingsproposisjon nr. 1 Tillegg nr. 4 forslag til endringer i statsbudsjettet. Samarbeidsregjeringen fulgte opp mange av tiltakene som ble foreslått av regjeringen Stoltenberg, som satsing på barnehager, styrking av forskning, økt innsats til helse og pasientbehandling, fortsatt utbygging av eldreomsorgen og opprusting av skolebygg. Den nye regjeringen la opp til å følge retningslinjene for en forsvarlig, gradvis innfasing av oljeinntektene i økonomien, slik det var bred enighet om ved Stortingets behandling av St. meld. Nr. 29 (2000-2001). Bruken av oljeinntektene skulle særlig rettes inn mot reduserte skatter og avgifter. Bokførte skatter og avgifter ble redusert med nær 7,2 mrd. kroner i 2002 sammenliknet med en videreføring av reglene for 2001. Dette var om lag 3,4 mrd. kroner mer enn foreslått av regjeringen Stoltenberg. Påløpte skatter og avgifter ble redusert samlet med drøyt 11,8 mrd. kroner, som var nær 4,2 mrd. kroner mer enn foreslått av regjeringen Stoltenberg. Den reelle, underliggende veksten i utgiftene på statsbudsjettet ble nedjustert med 1,6 mrd. kroner sammenliknet med forslaget fra regjeringen Stoltenberg.

Skatte-inntektene (aktivitetskorrigeret) ble oppjustert med 1 ¼ mrd. kroner i forhold til Nasjonalbudsjettet 2002. I tillegg foreslo Regjeringen å øke utbytteinntekter m.v. fra statsaksjeselskapene med 0,8 mrd. kroner. Samlet bidro disse endringene til å øke handlingsrommet i budsjettpolitikken i 2002 med om lag 2 mrd. kroner.

Regjeringen Bondevik II gikk videre inn for å avvikle utbytteskatten og flypassasjeravgiften, øke minstefradraget og redusere boligskatten. Det ble foreslått lettelser i skattleggingen av opsjoner i arbeidsforhold.

Regjeringens forslag til budsjett for 2002 innebar en reell vekst i kommunenes inntekter på om lag 3 ¾ mrd. kroner i forhold til inntektsnivået i 2001, slik det ble anslått i Kommuneproposisjonen for 2002. Dette var om lag ¼ mrd. kroner mer enn lagt til grunn i Nasjonalbudsjettet. Endringen skyldes i hovedsak lavere prisvekst på kommunal tjenesteyting. Sammenliknet med Nasjonalbudsjettet ble bevilgningene til kommunene foreslått økt med om lag 64 mill. kroner.

Arbeiderpartiets hovedkonklusjon på budsjett-forslaget fra Bondevik II-regjeringen var at det ville føre til økte forskjeller på folk og at det var distrikts- og næringsfiendtlig. Regjeringen kuttet kraftig i SNDs virkemidler, i tillegg til å kutte i landbruksoverføringene og fjerne fraktutjevningsordningen. Tilleggsproposisjonen fra regjeringen Bondevik II inneholdt nye anslag for den økonomiske utviklingen, bl.a. skatteinntektene, som ga økt handlingsfrihet. Til sammen ga nye anslag og økt utbytte fra statselskapene mulighet til å disponere 2,5 mrd. kroner mer enn det som lå i regjeringen Stoltenbergs forslag. Arbeiderpartiet utarbeidet et alternativt opplegg der en stor del av dette handlingsrommet (1,4 mrd. kroner) ble brukt til å styrke innsatsen for de som har det vanskeligst i samfunnet. Minstefradraget ble hevet fra 22 til 24 pst. og den skattefrie nettoinntektsgrensen i skatteberegningsregelen for pensjonister ble hevet med 1000 kroner. I tillegg ble det foreslått å øke bevilgningene til en rekke tiltak som har betydning for de svakest stilte med over 0,5 mrd. kroner.

Regjeringspartiene klarte ikke å samle flertall i Stortinget bak et samlet budsjettopplegg. 28. november stilte statsminister Bondevik kabinettsspørsmål på budsjettet. Statsbudsjettet for 2002 ble så vedtatt med subsidiær støtte fra Fremskrittspartiet.

REVIDERT BUDSJETT 2002

Nyere regnskapstall for Petroleumsfondet viste våren 2002 at fondets verdi ved inngangen til året var lavere enn forventet, og at forventet realavkastning dermed var 1,2 mrd. kroner lavere enn det som ble lagt til grunn ved salderingen av 2002-budsjettet. Samtidig tilsa ny informasjon om skatteinngangen mv. i 2001 og økt anslag på årslønnsveksten for 2002 at skatteanslaget for 2002 ble oppjustert. Samlet sett ga disse endringene rom for økte utgifter eller reduserte inntekter på 5,7 mrd. kroner. Økte utbetalinger til lønn og

stønader, økte utgifter under regelstyrte ordninger og forslag til bl.a. Forsvaret og til helse som Regjeringen hadde fremmet tidligere i 2002, medførte økte utgifter på om lag 5,6 mrd. kroner. Ut over dette foreslo Regjeringen i Revidert nasjonalbudsjett for 2002 økte bevilgninger på til sammen 1,6 mrd. kroner, hvorav vel 0,9 mrd. kroner var økte overføringer til kommunesektoren. Videre ble det foreslått skatte- og avgiftslettelser på til sammen knapt 110 mill. kroner. Regjeringen fremmet forslag som innebar økte inntekter til staten på 1,6 mrd. kroner. Den reelle, underliggende veksten i statsbudsjettets utgifter var på om lag 2 ½ pst. fra regnskap for 2001. Det var 1 ¼ prosentpoeng mer enn lagt til grunn i tilleggsproposisjonen. De samlede skatte- og avgiftslettelsene fra 2001 til 2002 utgjorde nærmere 13 mrd. kroner påløpt, og om lag 7,6 mrd. bokført.

Den reelle veksten i kommunenes samlede inntekter fra 2001 til 2002 ble anslått til knapt 1 pst., eller om lag 1 ¾ mrd. kroner, regnet i forhold til regnskap for 2001.

Sterk kronekurs, høy lønnsvekst og reduserte priser på verdensmarkedet bidro til å forverre situasjonen for den konkurranseutsatte industrien. Arbeiderpartiet gikk derfor inn for å redusere utgiftsveksten i statsbudsjettet med 680 mrd. kroner i forhold til Regjeringens opplegg for å dempe presset på renten. Videre gikk Arbeiderpartiet inn for å omprioritere bevilgningene i Revidert nasjonalbudsjett 2002, slik at i overkant av 350 mill. kroner gikk til en tiltakspakke for industri og konkurranseutsatt virksomhet. Bevilgningene til forsknings- og utviklingskontrakter ble foreslått økt, og de fleste av kuttene som regjeringen Bondevik hadde tatt på SNDs programmer ble foreslått reversert.

Arbeiderpartiet mente at staten ikke kunne fraskrive seg ansvaret for de økte pensjonskostnadene i kommunesektoren, og ba derfor om at Regjeringen kom tilbake med konkrete endringer, slik at kommunesektoren kan klare sine pensjonskostnader framover. I tillegg til pensjonsforslagene gikk Arbeiderpartiet inn for å overføre nesten ½ mrd. kroner mer enn Regjeringen til kommunesektoren.

Revidert nasjonalbudsjett for 2002 ble vedtatt med noen endringer i forhold til forslaget fra regjeringen Bondevik II med subsidiær støtte fra Fremskrittspartiet.

Våren 2002 inngikk Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet en forpliktende avtale som sikrer barnehageplass til en rimelig pris for alle som ønsker det.

ENERGI- OG MILJØPOLITIKKEN

Landsmøtet 2000 vedtok viktige prinsipper for olje- og gassvirksomheten som har vært retningsgivende for Arbeiderpartiets medlemmer i energi- og miljøkomiteen. Det overordnede prinsipp er at alle olje- og gassforekomster på norsk sokkel tilhører samfunnet med den norske stat som grunneier. Basert på landsmøtets vedtak behandlet Arbeiderpartiets fraksjon i Energi- og miljøkomiteen Stoltenberg-regjeringens forslag om eierskap i Statoil og fremtidig forvaltning av SDØE. Et bredt flertall sluttet seg til hovedtrekkene i regjeringens forslag og vedtok å gi regjeringen fullmakt til å selge 21,5 pst. av SDØEs verdi til Statoil, Norsk Hydro og andre selskaper. Flertallet vedtok også å ta inn nye eiere i Statoil tilsvarende 15-25 pst. av selskapets verdi.

Utbyggingen av Snøhvitfeltet nord for Finnmark vil kreve investeringer på over 40 mrd. kroner og blir den største investeringen i Nord-Norge noen sinne. Gassen fra feltet skal ilandføres til et anlegg på Melkøya ved Hammerfest som skal produsere LNG (flytende gass). Arbeiderpartiet gikk inn for utbyggingen sammen med et stort flertall. Sammen med SV og Frp fikk vi også flertall for at Statoil må medvirke økonomisk til at varmtvannet fra prosessanlegget kan føres inn til fastlandet. Prosjektet er det første av sitt slag i Norge.

Regjeringen Stoltenberg slo fast at tiden for de store utbyggingene av vannkraft er forbi. Ved behandlingen av en stortingsmelding om vannkraften og kraftbalansen sluttet stortingsflertallet seg til dette. I samme forbindelse gikk vi inn for å trekke tilbake konsesjonen for utbygging av flere vassdrag i Nordland. Kraftbalansen i Norge er problematisk. Økt forbruk og lite tilgang på ny kraft fører til at vi i et normalår må importere om lag 7 TWh. I tillegg er effekten på importkabler og linjenett for liten i perioder med høyt forbruk. Arbeiderpartiet har påpekt denne situasjonen ved flere anledninger.

I Norge og i resten av Europa er kraftmarkedet i total endring. I Europa blir kraftselskapene færre og større. Som den største kraftprodusenten i Norge, er Statkraft en viktig og sterk nasjonal aktør i det norske kraftmarkedet. Stortinget har flere ganger sluttet seg til Statkraft sin strategi om å bli et ledende kraftselskap i det nordeuropeiske kraftmarkedet. Det er nødvendig for å opprettholde et sterkt nasjonalt eierskap til våre naturressurser. For at Statkraft skal kunne kjøpe kraftverk som er for salg, foreslo Stoltenberg-regjeringen å tilføre Statkraft flere mrd. kroner i kapital. Et flertall sluttet seg til dette. Stortingsflertallet vedtok også i forbindelse med behandlingen av stortingsmelding om et mindre og bedre statlig eierskap at Statkraft fortsatt skal være et heleid statlig selskap.

Stortingsmeldingen om friluftlivspolitikken ble lagt fram av regjeringen Stoltenberg. Meldingen la blant annet opp til å styrke allemannsretten, øke den frie ferdselen og stramme inn loven om byggeforbud i strandsonen. Ved behandlingen av saken gikk det borgerlige stortingsflertallet i mot å stramme inn byggeforbudet og å styrke allemannsretten på flere punkt. Under behandlingen av denne saken i Stortinget vektla Arbeiderpartiet barn og unges bruk av naturen til friluftsmål ved blant annet å foreslå en økt satsing på naturbarnehager og naturskoler. Sammen med SV, SP og Frp gikk Arbeiderpartiet også inn for at friluftslivet skal få en større andel av tippemidlene.

Klimatrusselen er den største miljøtrusselen vi står overfor. Gjennom Kyoto-protokollen er Norge forpliktet til å redusere sine utslipp av klimagasser. Regjeringen Stoltenberg la frem en Stortingsmelding om oppfølging av Kyoto-avtalen. Den borgerlige regjeringen trakk ikke denne tilbake, men fremmet en tilleggsmelding. Gjennom Stortingets behandling av klimapolitikken fikk Bondevik-regjeringen flertall for sitt opplegg sammen med SV. Flertallets forslag går ut på å innføre et tidlig og smalt nasjonal kvotesystem før 2008 ved at hver enkelt bedrift som i dag er fritatt for CO₂-avgift fikk tildelt kvoter tilsvarende 20 pst. mindre enn utslippene i 1990. Arbeiderpartiet gikk inn for at industrien samlet skal gjennomføre reduksjoner på 30 pst. i forhold til 1990-nivå. Arbeiderpartiet gikk også inn for langt mer forpliktende tiltak for å redusere utslippene på andre områder, blant annet en økt satsing på fornybar energi og alternative energiformer.

En svekkelse av det biologisk mangfoldet er en av de største miljøutfordringene. Regjeringen Stoltenberg la derfor frem en stortingsmelding om det biologiske mangfoldet og om hvordan alle sektorer skal ta ansvar for å ivareta det biologiske mangfoldet. Linjene som ble trukket opp i meldinga fikk bred tilslutning i Stortinget.

Energi- og miljøkomiteen har drøftet rovdyrpolitikken ved flere anledninger. Stortingsflertallet har bedt regjeringen legge frem en ny stortingsmelding om rovdyrpolitikken i 2003. Flertallet mener at i en gjennomgang av rovdyrpolitikken må bestandsutviklingen og erfaringer med forvaltningen av denne, samt prognoser for bestandsutviklingen fremover og eventuelle konsekvenser for bestandsforvaltningen, samt bruken av kjerneområder vies stor oppmerksomhet.

Stortinget ba også om tiltak som ivaretar effektivt uttak av rovdyr utenfor kjerneområdene og skadedyr der fellingstillatelse er gitt, en styrking av bestandsregistreringen, større satsing på forebyggende tiltak og særskilte tiltak for reindriftsnæringen.

NÆRINGSPOLITIKKEN

Arbeiderpartiet har vært opptatt av å sikre et framtidsrettet konkurransekraftig næringsliv som sikrer interessante arbeidsplasser for innbyggerne i landet og inntektsgrunnlag for framtidige generasjoner. Arbeiderpartiet har derfor jobbet for å sikre næringslivet stabile og gode rammebetingelser.

Forutsigbarhet og stabilitet i den økonomiske politikken er svært viktig for næringslivet. I forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett våren 2002 fremmet Arbeiderpartiet forslag om en næringspakke, hvor et mindre ekspansivt økonomisk opplegg enn Regjeringens var ett viktig element i tillegg til spesifikke tiltak rettet mot næringslivet.

God næringspolitikk skal stimulere til omstilling og nyskaping. Derfor har Arbeiderpartiet prioritert tiltak innenfor forskning og næringsutvikling, blant annet ved å foreslå skattefritak for FOU-utgifter og økte bevilgninger til næringsrettet forskning.

Arbeiderparti-regjeringen la våren 2001 frem en stortingsmelding om Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (SND). Meldingen trakk opp de langsiktige linjer som det næringspolitiske virkemiddelapparatet generelt og SND spesielt skal arbeide etter. Det ble fokusert på at SND skal arbeide for økt innovasjonsevne og høyere kompetansenivå blant de små og mellomstore bedriftene. Meldingen fokuserte på den viktige sammenhengen mellom forskning og utvikling, nyskaping, distriktsutvikling og internasjonalisering, og la vekt på gründervirksomheten. Meldingen fikk bred tilslutning i Stortinget

For Arbeiderpartiet er det viktig å sikre et inntektsgrunnlag for framtidige generasjoner. Vi har derfor jobbet for å sikre at viktige virksomheter styres fra Norge. Arbeiderpartiet sørget i forbindelse med Eierskapsmeldingen våren 2002 for at Regjeringen ikke fikk flertall for sine planer om en massiv privatisering av statlige bedrifter, og ikke fikk nye fullmakter til salg av statlig aksjer. Dette var viktig både for å bevare bedriftene i Norge, og redusere faren for at Norge blir et filialland.

I forbindelse med behandling av Eierskapsmeldinga våren 2002, ba vi Regjeringen utrede nye måter å organisere det statlige eierskapet på.

Arbeiderpartiet har i perioden hatt særlig fokus på IKT-politikken. Målet er at alle skal kunne ta del i informasjonssamfunnet. Å få tilgang til et kommunikasjonsnett med stor nok kapasitet og til riktig pris, kan bli avgjørende for en bedrifts framtid. I Arbeiderparti-regjeringens handlingsplan for bredbånd var målet at skoler, sykehus, bibliotek og kommuneadministrasjoner skal ha gode markedstilbud om bredbånd innen 2002, og at alle husstander skal ha gode markedstilbud om slik tilknytning innen 2004. De steder markedet ikke strekker til, vil Arbeiderpartiet gå inn for at særskilte tiltak settes i verk.

Fiskeripolitikken

Norge har rettigheter til noen av verdens største og mest produktive kyst- og havområder. God utnyttelse av disse ressursene gir grunnlag for arbeidsplasser, bosetting og utvikling langs kysten. Arbeiderpartiet har lagt vekt på en politikk som skal bidra til økt verdiskapning i en lønnsom og bærekraftig fiskeri- og havbruksnæring. Arbeiderpartiet har vært opptatt av økning av forskningsbevilgningene til marin sektor, og andre tiltak for å sikre at næringen kan utnytte de særlige forutsetninger for dyrking av havet og havbruk som Norge har. Dette gjelder både laks og ørret, skjell, nye marine arter, havbeite, fôrproduksjon og utvinning av produkter fra marin biomasse.

Bærebjelken i forvaltningen av fiskeressursene er langsiktighet. Arbeiderpartiet har vært engasjert i debatt omkring ressurs situasjonen for å få sikker fastsetting av kvoter for å sikre en bærekraftig bestand. Arbeiderpartiet har gått inn for større kvote på sel, og økt beskatning av sjøpattedyr for å sikre en bærekraftig utvikling. En langsiktig, forsvarlig og bærekraftig utvikling av fiskeressursene forutsetter også lover og regler, og korrekt kunnskap om hvilken og hvor mye fisk som til enhver tid tas opp. Det er avgjørende at vi ikke ødelegger ressursgrunnlaget ved å tømme ressursene fra havet. Derfor er det viktig å sette inn målrettede og effektive tiltak mot ulovligheter i fiskeindustrien og fremme forslag til bedre kontroll med virksomheten. Arbeiderpartiet foreslo som ett av flere tiltak en egen tipstelefon for lovbrudd i fiskerinæringen. Den nye regjeringen avvirket denne et knapt halvår etter at den ble etablert. Arbeiderpartiet har fremmet forslag om gjenopprettelse av tipstelefonen.

Arbeiderpartiet har foreslått at yrkesaktive fiskere og fangstfolk bør få de samme rettighetene i Folketrygden som andre yrkesaktive i det norske samfunnet. Yrkesaktive fiskere og fangstfolk som har et arbeidsforhold på fiskefartøy, betraktes i dag som selvstendig næringsdrivende, selv om de ikke er medeiere i fartøyet. Dette innebærer at de ikke har de samme rettighetene som andre arbeidstakere i forhold til pensjon, sykkelønn eller trygd. Regjeringen må nå utrede vårt forslag.

Skipsfart

Arbeiderpartiet har tatt initiativ til et bredt politisk forlik for å sikre norske sjøfolk stabile og varige konkurransevilkår, med utgangspunkt i de svenske og danske ordningene med nettolønn. Ordningene for å sikre norske sjøfolk har de siste 10 årene vært svært omskiftelige og uforutsigbare. Etter at Sverige og Danmark nå har innført såkalt nettolønnsordning, er arbeidsplassene enda mer truet enn før. Regjeringen må nå komme med et system for å sikre at norske sjøfolk er konkurransedyktige.

Landbrukspolitikken

Arbeiderpartiet vil legge grunnlag for et levedyktig og bærekraftig landbruk i hele landet. Arbeiderpartiet har hatt fokus på at de som arbeider i jordbruket, skal sikres mulighet for inntektsutvikling og sosiale kår på linje med andre grupper i samfunnet. Vi har vært engasjert i å legge til rette for næringens egen markedstilpasning, samt å få gode resultater i jordbruksforhandlingene. Arbeiderpartiet har fokusert på trygg mat for forbrukerne og på økologisk landbruk. Kugalskap og munn- og klovsyke i Europa det siste året har ført til at det reises spørsmål om vi får trygge matvarer av god kvalitet. Derfor har Arbeiderpartiet fokusert på kvalitetsarbeid og kontroll i alle ledd i matvarekjeden. I tillegg har Arbeiderpartiet foreslått og fått vedtatt billigere mat, både gjennom reduksjon i målprisene og gjennom halv matmoms fra 1. juli 2001.

Saken om innlemmelse av de tre såkalte matsminkedirektivene i EØS-avtalen ble behandlet i Stortinget i januar 2001 etter lang politisk debatt. De tre direktivene gir retningslinjer for maksimumsgrenser for bruk av tilsetningsstoffer og innebærer ikke krav eller påbud om bruk av bestemte tilsetningsstoffer og/eller gitte mengder av tilsetningsstoffer.

JUSTISPOLITIKKEN

Alle skal ha rett til en trygg hverdag, uten frykt for overgrep. Dersom samfunnet skal klare å redusere kriminaliteten, nytter det ikke kun å føre en kriminalpolitikk med ensidig vekt på strengere straffer.

Kriminelle handlinger må møtes med rask reaksjon. Politiet må utnytte sine ressurser på en måte som gir raskere etterforskning og oppklaring av kriminalitet. Politiet skal være synlig og tilgjengelig i nærmiljøet. Det forebyggende arbeidet overfor barn og unge må styrkes. Når barn under den kriminelle lavalder begår lovbrudd er det foreldre/foresatte som har hovedansvaret for å følge opp ungene sine, men også samfunnet må ta ansvar. Her er det viktig med et forpliktende, tverretattlig samarbeid mellom politi, skole og barnevern. I tråd med dette sendte Stoltenberg regjeringen ut høringsforslag om tiltak mot barne- og ungdomskriminalitet. Dette inneholdt blant annet forskjellige reaksjoner på lovbrudd begått av barn og unge under 18 år. Bondevik regjeringen har fulgt opp dette arbeidet med forslag til lovtiltak mot barne- og ungdomskriminalitet, som skal behandles av Stortinget.

Alt for mange kvinner opplever vold og overgrep i sine egne hjem, og alt for mange barn er vitne til vold mellom foreldre. Dette er ikke et privat problem. Vold mot kvinner er et alvorlig samfunnsproblem og brudd på grunnleggende menneskerettigheter. Stoltenberg-regjeringen satte ned et kvinnevoldutvalg, og fremmet tiltak for oppfølging av handlingsplanen vold mot kvinner. Her ble det blant annet foreslått en ny presisering i loven som gir adgang til å nedlegge besøksforbud i eget hjem. Fristen for en rekke av tiltakene har tidsramme som går ut i år. Stortingsgruppa har påpekt dette en rekke ganger overfor den sittende regjering, og er svært opptatt av videre arbeid med handlingsplanen.

Sammenhengen mellom rusmiddelbruk, vold og kriminalitet er veldokumentert. For å sikre trygghet for alle grupper av befolkningen, må omfanget av rusmiddelbruk i samfunnet begrenses.

Et godt rettshjelpstilbud er viktig i kampen mot fattigdom. Mange får ikke den hjelp de har krav på fordi de ikke kjenner sine rettigheter. Den som har behov for rettshjelp, skal ikke stoppes av at økonomien er dårlig. Stortinget vedtok våren 2002 endringer i reglene om egenandel i lov om fri rettshjelp. Arbeiderpartiet fremmet forslag om å fjerne egenandelene innen 1. januar 2003. Dette fikk flertall med støtte fra SV og Frp. Arbeiderpartiet fremmet også forslag om å heve inntektsgrensen for fri rettshjelp til 250 000 kroner, subsidiært til 230 000 kroner. Det siste forslaget fikk flertall. I tillegg fremmet Arbeiderpartiet forslag om fri rettshjelp og tvisteløsning i forbindelse med barnefordelings-aker, blant annet at Regjeringen bes utrede om inntektsgrensen for å motta fri rettshjelp i barnefordelingssaker bør være høyere enn den ordinære

inntekstgrensen, samt hvilke konsekvenser en høyere inntekstgrense for denne sakstypen vil kunne innebære. Regjeringen bes også fremme konkrete løsninger til en bedre tvisteløsning for barnefordelingssaker med NOU 1998:17 Barnefordelingssaker som utgangspunkt. Dette fikk flertall.

Regjeringen Stoltenberg sendte i 2001 ut et høringsforslag om å forby inngåelse av nye tomtefesteavtaler. Bakgrunnen for dette er at ordningen ikke lenger er nødvendig å opprettholde slik den over tid har utviklet seg. Arbeiderpartiet fremmet forslag i Stortinget før desember 2001 om å utsette iverksettelsen av loven, nettopp på grunn av lovens uheldige sosiale utslag, men ble nedstemt. Våren 2002 behandlet Stortinget et forslag fremmet av Arbeiderpartiet om forbud mot fremtidige festekontrakter, slik at det blir lettere og billigere å innløse eiendommer som i dag blir leid til bolig eller fritidsformål etter et bestemt antall år, og slik at mulighetene for avgiftsøkninger blir begrenset slik rettstilstanden var før 1. januar 2002. Kun SV støttet Arbeiderpartiet. Forslaget fikk dermed ikke flertall. Derimot ba et flertall i Stortinget Regjeringen vurdere ulike forslag der fester på gitte vilkår kan frasi seg deler av festet tomt.

Arbeiderpartiet fremmet forslag om å lovfeste bytteretten i forbindelse med forbruker-kjøpsloven. Dette fikk vi ikke flertall for, kun støtte av SV. I dag er bytteretten innarbeidet som en sedvane hos de fleste store kjeder og butikker, men den er ikke lovfestet. Kunden må gis muligheter for reaksjon. Det vil på sikt bli billigere for bransjene og være mer miljøvennlig. Skal man unngå at varer kastes, må man ha kvalitet.

Bekjempelse av kriminalitet handler også om å forhindre tilbakefall og se nærmere på innholdet i soningen. Stortingsgruppa har i stor grad fokusert på å redusere soningskøene ved hjelp av ekstra bevilgninger i statsbudsjettet 2002 og Revidert nasjonalbudsjett 2002, for å ta i bruk uutnyttet kapasitet ved dagens fengsler.

Stortinget har vedtatt framtidig organisering av tinglysingen. Det ble flertall (Høyre, KrF, og Frp) for å flytte tinglysingen fra domstolene til Statens kartverk. I tillegg ble det flertall for å opprette et eget pantebokregister i Hardanger. Arbeiderpartiet foreslo at dagens organisering av tinglysingen i domstolene skulle beholdes fordi den fungerer bra. I tillegg ønsket ikke Arbeiderpartiet en opprettelse av et eget pantebokregister fordi dette vil bidra til mer tungvinte rutiner og lengre saksbehandlingstid.

Stortinget vedtok våren 2002 endringer i straffeloven, som inneholder lovtiltak mot terrorisme. Bakgrunnen for lovtiltakene er gjennomføring av FN konvensjonen 9. desember 1999 om bekjempelse av finansiering av terrorisme. Formålet er å markere klart i loven at slike handlinger anses som svært samfunnsskadelig og at de skal straffes strengt. Dette lovforslaget kommer også på bakgrunn av en høringsrunde, der Regjeringen Bondevik etter kraftig kritikk blant annet fra Arbeiderpartiet, har endret sin politikk vesentlig. Det gjelder for eksempel definisjonen av terrorisme.

UTDANNINGSPOLITIKKEN

Arbeiderpartiet har arbeidet for å fjerne egenandelene i grunnskolen, blant annet ved å bevilge mer penger til kommunene som skal gå til å dekke foreldrebetalingen ved leirskoleopphold. I tillegg til de 60 mill. kronene vi hadde fått vedtatt i statsbudsjettet for 2002 til dette, foreslo vi ytterligere 15 mill. kroner i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2002.

Rekruttering av gode lærere har fortsatt å være et sentralt tema, og under Arbeiderpartiregjeringen fikk lærerne to gode lønnsoppgjør som ga en lønnsøkning på oppunder 50 000 kroner. I tillegg fikk Arbeiderparti-regjeringen på plass avtaler med lærerorganisasjonene som gjør at vi kan bruke ressursene i skolen bedre. Vår regjering satte i gang en gjennomgang av lærerutdanningene, og våren 2002 la Bondevik-regjeringen fram forslag til endringer. Det ble bred oppslutning i Stortinget om en modell med 2-årig obligatorisk del og en 2-årig valgfri del i allmennlærerutdanningen. Arbeiderpartiet fikk gjennomslag for at førskolelærere fortsatt skal ha kompetanse til å undervise i første klasse.

Arbeiderpartiet gikk høsten 2001 til valg på gratis skolebøker i videregående skole. De første bøkene hadde blitt gratis fra høsten 2000, etter at Arbeiderpartiet inngikk forlik med sentrumsregjeringen om statsbudsjettet. Året etter bevilget vi enda mer penger, slik at flere bøker kunne bli gratis fra høsten 2001, i tillegg til at det ble laget gratis elektroniske læremidler på internett. Dersom Arbeiderpartiet hadde fått

fullføre denne jobben, ville alle lærebøker i videregående skole blitt gratis innen høsten 2003. Dessverre fjernet Bondevik-regjeringen bevilgningene til gratis skolebøker i statsbudsjettet for 2002.

Arbeiderpartiet støttet et forslag i Stortinget om å forbedre yrkesrettingen av allmennfagene på yrkesfaglig studieretning, samt gjøre det lettere å ta hele fagopplæringen i bedrift. Vi har fått innført lovfestet rett til videregående opplæring for voksne, og fått vedtatt rett til grunnskole for voksne fra 2002. Vi har også fått vedtatt opptak til høyere utdanning på grunnlag av realkompetanse. Det innebærer at arbeids- eller annen erfaring gir rett til opptak i høyere utdanning.

Arbeiderpartiregjeringen fremmet i desember 2000 en sak om utdanninger på såkalt mellomnivå, slik som tekniske fagskole, kunstsoler og bibelskoler, som ikke har forankring i videregående opplæring eller høyere utdanning. Regjeringen foreslo at det ikke opprettes et nytt mellomnivå, og at teknisk fagskole opprettholdes med en egen lov der fylkeskommunene skulle ha ansvar for å gi tilbudet. I Stortinget ble det flertall for at finansieringen av teknisk fagskole skulle overtas av staten, og at det skulle legges til rette for et mellomnivå. Arbeiderpartiet mener dette vil kunne skape blindveier og omveier for studenter som senere ønsker å ta høyere utdanning, og frykter en svekkelse av det desentraliserte høgskolemønsteret når disse skolene ikke i stedet tas opp i høgskolesystemet.

For å styrke andelen kvinner i vitenskapelige stillinger tok Arbeiderpartiregjeringen initiativ til å innføre øremerkede stillinger for kvinner (professorat og postdoktorstillinger). Arbeiderpartiregjeringen la våren 2001 fram en kvalitetsreform for høyere utdanning, som med mindre endringer ble vedtatt i Stortinget. Studentene skulle sikres bedre rettigheter når de tar sin utdanning, både i forhold til kvalitet og økonomi. En lavere grad på tre år (bachelor) skal gi yrkeskompetanse og mulighet for opptak til høyere grads studie. Den høyere graden (master) skal bygge på lavere grad og får en varighet på to år. Den organiserte forskerutdanningen skal fortsatt være på 3 år. Studiefinansieringen skulle forbedres gjennom 1000 kroner mer i måneden i støtte, økt stipendandelen fra 30 pst. til om lag 40 pst.. Dette ble fulgt opp i statsbudsjettet for 2002. Den nye Bondevik-regjeringen foreslo å utsette økningen av stipendandelen, men Arbeiderpartiet fikk i Stortinget flertall for likevel å øke stipendandelen.

I forbindelse med oppfølging av kvalitetsreformen foreslo Bondevik-regjeringen endringer i universitets- og høgskoleloven. Der skulle også studentenes rettigheter i forhold til læringsmiljø og arbeidsmiljø slås fast. Arbeiderpartiet fikk flertall for å forbedre forslaget fra regjeringen, slik at det i tillegg til å være konkrete krav og medvirkningsordninger, også skulle være et uavhengig tilsynsorgan.

Når det gjelder kirkesaker tok Arbeiderpartiet initiativ til å sette i gang en prøveordning med å legge valg til menighetsråd sammen med stortingsvalget 2001. Prøveordningen ble en suksess der det ble gjennomført, med kraftig økning av valgdeltakelsen. I statsbudsjettet for 2001 foreslo Arbeiderpartiet å opprette 35 flere prekestillinger.

FAMILIE-, KULTUR- OG ADMINISTRASJONSPOLITIKKEN

Idrettspolitikken har vært til bred debatt i perioden etter at Stoltenberg-regjeringen kom med en egen sak om idrett. Idrettspolitikken skal i framtiden ha et prioritert mål, nemlig å styrke det frivillige, lokale idrettsarbeidet. Idrett som drives i lokale frivillige medlemsbaserte foreninger skal prioriteres. Det er imidlertid ikke alle som finner et tilfredsstillende aktivitetstilbud innenfor den organiserte idretten, og mange velger derfor å drive fysisk aktivitet i egenorganiserte former. Det er derfor viktig at statlige midler til idrettsformål også bidrar til å sikre muligheten for egenorganisert fysisk aktivitet for befolkningen.

Gjennom vårt forslag om å endre tippenøkkelen foretok vi et nytt grep for å øke offentlig satsing på kultur, idrett og forskning. Satsing på alle disse tre områdene er å satse på framtida - på forebygging, på barn og unge, på livskvalitet og verdiskapning. Det ble derfor innført en ny fordelingsnøkkel i fordelingen av tippemidlene, samtidig som at Forskningsfondet blir fylt opp med ny kapital. Endringen fører til en betydelig styrking av kultur og idrett - på anslagsvis 400-450 mill. kroner til hvert formål. For å kompensere og styrke forskningen ble det vedtatt en ekstraordinær bevilgning til Forskningsfondet, slik at forskningen får en ekstra tilførsel av avkastningen fra dette fondet minst tilsvarende det forskningen i dag får fra

tippemidlene. Forskningsfondets kapital ble økt fra 13 til 27 mrd. kroner. Fordelingsnøkkelen for idrettsanlegg skal ta høyde for kostnadsforskjeller blant annet mellom pressområdene og distriktene, i tillegg skal 7 pst. av anleggsmidlene til idretten gå til friluftsanlegg (f.eks. naturstier, opparbeiding av løypetrasseer, turisthytter, rehabilitering av disse osv.).

Arbeiderpartiet fikk også flertall for å be om at det skal vurderes å sette krav til anleggsmidlene til kultur og idrett, som skal benyttes av barn og unge i alle anlegg som får statsstøtte, slik at denne gruppen ikke skal betale leie eller betale en meget lav leie. En betydelig del av den totale økningen av midlene til idretten skal gå til lokal aktivitet for barn og unge. Ordningen for rehabilitering av skolebygg, anleggsmidlene innen idretten og tilskuddsordningen for lokale og regionale kulturbygg må i større grad sees i sammenheng. Om lag 40 pst. av midlene til kultur skal brukes til gjennomføring av den kulturelle skolesekken ved at barn og unge får tilgang til kulturopplevelser og mulighet for selv å delta i kulturelle aktiviteter, gjennom samarbeid med ulike kulturinstitusjoner og kunstnere, og gjennom et samarbeid mellom skolen, kulturskolen og frivillige lag og organisasjoner som kor, korps, amatørteaterlag osv. Om lag 30 pst. av midlene skal gå til å styrke ordningen med Frifond, slik at all frivillig barne- og ungdomsaktivitet får et betydelig løft, og om lag 30 pst. av midlene skal gå til investeringer og vedlikehold av lokale/regionale kulturelle møteplasser, slik som flerbrukshus, allaktivitetshus og hus for kultur o.a.

Utgangspunktet for mediepolitikken er å sikre ytringsfriheten som en forutsetning for et levende folkestyre. I tillegg er det overordnede målet å sikre et kulturelt mangfold og et norskspråklig medietilbud, samt å beskytte barn og unge mot skadelig medieinnhold. Disse målene uttrykker grunnleggende verdier som må ligge fast også i fremtiden. Dette sikrer man gjennom tiltak som pressestøtte, allmenkringkastingskrav og regulering av eierskap i mediene. Omorganiseringen av NRK har vekket debatt, og Arbeiderpartiet har vært opptatt av at distriktene skal styrkes. I tillegg har vi ønsket å gi NRK styringsverktøy gjennom en ny allmenkringkastingsplakat, slik TV2 har gjennom sine konsesjonsvilkår. Dette fikk vi ikke flertallet i Stortinget med på. Vi fikk flertall for en gjennomgang av Telenors mediesatsing, slik at denne kommer under de samme krav og reguleringer som de andre medieaktørene.

Bevilgning og byggestart for nytt operabygg i Bjørvika er vedtatt, og det nye bygget skal stå ferdig i 2008.

Stortingsmeldingen om lesbiske og homofiles levekår som ble fremmet av vår regjering, er historisk. Dette var et nybrottsarbeid, og tok for seg alle sider ved det å være homofil og lesbisk i Norge. Vårt utgangspunkt er at homofile og lesbiske må få leve ut sin kjærlighet til personer av samme kjønn uten frykt for sanksjoner, verken fra storsamfunnet eller fra Kirken. Det ble vedtatt en rekke tiltak på forskning, kompetanseheving og informasjonstiltak der målgruppene er homofile selv så vel som lærere, helsepersonell, kommunale myndigheter og partene i arbeidslivet. LLH's (landsforeningen for homofile og lesbiske) virksomhet har blitt styrket, slik at organisasjonen kan fungere som kunnskapsbank og som en vaktbikkje når det gjelder antidiskrimineringsarbeid i arbeidslivet. Videre ble det foreslått at straffeloven §§ 232 og 292 skjerpes, slik at voldsforbrytelser og skadeverk motivert ut fra en persons seksuelle orientering kan være et straffeskjerpende moment. Vi gikk for å oppheve unntaksbestemmelsen i § 55 A i arbeidsmiljøloven, og vi har ikke ønsket å pålegge kirken å ansette homofile prester. Derimot har vi ønsket å hindre at Kirken skal ha rett til å diskriminere mellom homofile og heterofile teologer med det samme synet. Endringen i Arbeidsmiljøloven fikk vi ikke flertall for.

Arbeiderpartiet er opptatt av at barn kan sikres trygge juridiske rammer rundt oppveksten i familien sin, og fremmet derfor forslag om å endre adopsjonsloven. Vi mener at barn som bor sammen med en av sine foreldre og dennes registrerte partner i en stabil familierelasjon, også må få muligheten til den juridiske sikkerheten en stebarnsadopsjon innebærer. Ved å åpne for stebarnsadopsjon i registrert partnerskap, gis også partneren anledning til å søke om å gå inn i den fullstendige juridiske forpliktelse en stebarnsadopsjon innebærer i forhold til barnet. En stebarnsadopsjon sikrer barnet fra adopsjonen foreligger. Det betyr at steforelderen fra dette tidspunktet trer inn i de forpliktelser og det ansvar en forelder blant annet har etter barneloven. Stefeforelderen vil gjennom adopsjonen få del i foreldreansvaret og plikt til å oppfostre barnet. Dersom barnets (biologiske) forelder skulle falle fra, vil spørsmål om foreldreansvar etter dødsfall og hvor barnet skal bo, ikke komme opp. Dersom det registrerte partnerskapet skulle ende i skilsmisse, vil barnet blant annet ha rett til samvær med steforelderen, og steforelderen vil ha plikter etter bidragsreglene.

Regjeringen Stoltenberg fremmet forslag om nye barnebidragsregler. Forslaget tok utgangspunktet i hva det koster å ha et barn, mors og fars inntekt samt samvær med barnet. Det har vært viktig å veie hensynet til millimeterrettferdighet opp mot en økonomisk og administrativt håndterbar ordning. Fedre vil ikke lenger få fradrag på skatten, og mødre vil ikke lenger måtte skatte av bidraget. Vi endret også reglene om bidragsforskott. Mødrene med lavest inntekt vil få et større bidragsforskott, de med middels inntekt vil få netto det samme som i dag, de rikere vil få noe redusert, mens det for de aller rikeste vil bortfalle.

Kontantstøtten er ikke en del av Arbeiderpartiets familiepolitikk. Evalueringen har vist at ordningen så langt ikke har ført til omfattende endringer i småbarnsfamiliens tilpasninger.

De virkningene som kan observeres peker ikke uten videre i riktig retning. For eksempel er det slik at kontantstøtten bare synes å virke inn på *mødrenes* atferd i forhold til arbeidslivet, ikke fedrenes. Elementene i en tilretteleggingspolitikk er for det første en familiepolitikk med rettigheter for foreldre i form av permisjoner og adgang til fleksibilitet i arbeidet, spesielt i den perioden barna er små. Videre en arbeidslivspolitik som belønningssystemer og kultur på arbeidsplassene ikke motarbeider foreldreskapet og familielivet, og som vektlegger menns muligheter til å øke sin deltakelse i forhold til barn og familie.

En barnehagepolitikk for full behovsdekning, med gode og ikke for dyre tilbud for de aldersgruppene som trenger dette, er også et viktig element. Og sist men ikke minst, en likestillingspolitikk som fremmer kvinners og menns like muligheter til å nytte sin utdanning, og som gir begge kjønn samme betingelser for livslang læring, og til utvikling og omstilling i arbeidslivet. På denne måten er målet at flest mulig av familiene skal kunne kombinere begge foreldres yrkesliv med familielivet på en god måte både for barn og foreldre.

Stoltenberg-regjeringen fremmet forslaget om å sette statlige kvalitetskrav til barnevernsinstitusjonene, da dette er barn og ungdom i en spesielt utsatt og sårbar situasjon. Mange av disse barna har sammensatte problemer og har ofte et stort behov for både omsorg og behandling. Det er derfor av stor betydning for disse barnas fremtidige utvikling at de institusjonstiltakene som benyttes er i stand til å ivareta det enkelte barnets behov. I dag er det slik at kvaliteten på institusjonene, og da særlig de private, varierer sterkt. Det er det offentlige som tar omsorgen for barna, og da har det offentlige også ansvar for at tilbudet som blir gitt er av god kvalitet. Forslaget innebar at det innføres statlige fastsatte kvalitetskrav slik at en sikrer at barnevernsinstitusjonene som ikke har tilfredsstillende kvalitet og standard ikke blir brukt. Forslaget fikk ikke flertall i Stortinget.

Barnehageavtalen mellom Arbeiderpartiet og de andre opposisjonspartiene på Stortinget er en historisk avtale. Den er historisk fordi man sikrer finansiering slik at man får bygd plasser til dem som ikke har tilbud i dag, og man senker prisene slik at det ikke er størrelsen på lommebøkene til foreldrene som er avgjørende for om barn kan ta imot plass i barnehagen. Vi sikrer at kommunene og de private barnehageeierne har forutsigbarhet i økonomien, slik at de tør å satse på å bygge flere barnehager. Dette gjør vi gjennom økt statlig driftstilskudd til om lag 80 pst. fra 1. august 2003. For å gi en ekstra startkapital, legger vi i tillegg inn et stimuleringsstilskudd, et engangstilskudd på 16.000 kroner pr. plass for barn over tre år og 20.000 kroner pr. plass for barn under tre år, fra 1. juli 2002. Om lag 80 pst. offentlig tilskudd kommer allerede fra 1. august 2003, samtidig som maksimalprisen da settes til 2.500 kroner. Maksimalpris 1.500 kroner innføres 1. august 2004. Dette gir barnehagene en overfinansiering som gjør at det er mulig å innføre dette på en meget forsvarlig måte. I tillegg skal kommunene ha en buffer, og fylkesmannen skal ha 200 mill. kroner årlig til skjønnsfordeling.

Kommunene skal ha ansvaret for å sikre full barnehagedekning i sin kommune, og samordner opptaket på en måte som sikrer likebehandling av barn og likebehandling av kommunale og private barnehager. Vi pålegger kommunene å prioritere behandlingen av søknader fra barnehager i forbindelse med plan- og byggesaker, slik at ikke utbyggingen forsinkes. Det lovfestet en plikt for kommunene fra 1. juli 2003 til å sørge for at det finnes tilstrekkelig antall barnehageplasser for barn under opplæringspliktig alder, og når utbyggingsperioden er over, innføres det en lovfestet rett til barnehageplass. Det legges til grunn at kommunene skal bruke like mye over sine kommunale budsjetter på barnehager i fremtiden som de gjør i dag. Dette gjør at vi kan innføre maksimalpris uten at andre kommunale tjenestetilbud blir skadelidende.

Finansieringsmodellen består i hovedsak av to elementer: foreldrebetalingen og statstilskuddet. I tillegg kommer en buffer i kommunene og skjønnspott hos fylkesmannen. Til grunn ligger det at private og offentlige barnehager skal likebehandles. I tillegg vil vi sikre at ordningen med søskenmoderasjonen og inntektsgraderingen skal gjelde hele landet og ikke bare et fåtall kommuner. Dette mener vi kan gjøres regelstyrt. Dette vil ikke påvirke nedtrappingsplanen av foreldrebetalingen.

Revidering av Likestillingsloven ble fremmet av vår regjering. Offentlige myndigheter skal legge til rette for likestilling på alle samfunnsområder. Det ble innført en skjerping av denne aktivitetsplikten. Det ble videre foreslått at også private arbeidsgivere og arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjoner pålegges å fremme likestilling innen sin virksomhet og sitt ansvarsområde. Videre ble det foreslått å pålegge offentlige og private virksomheter å redegjøre for likestillingssituasjonen i virksomheten i årsberetninger og i årlige budsjetter. Kravet skal omfatte alle virksomheter - offentlige og privateide. Likelønnsbestemmelsen ble endret slik at adgangen til å sammenlikne på tvers av faggrenser eller tariffavtaler kom klart fram. Det innføres en ny regel om objektivt erstatningsansvar for arbeidsgivere som bryter likestillingslovens bestemmelser om likebehandling ved ansettelser og i ansettelsesforhold. Det skal ikke være et vilkår for å få tilkjent erstatning at man har lidt økonomisk tap. I tillegg foreslås det et generelt forbud mot seksuell trakassering, som skal gjelde på alle samfunnsområder. Brudd på denne bestemmelsen skal håndheves ved de alminnelige domstoler og kan medføre erstatningsansvar etter de alminnelige erstatningsregler. Arbeiderpartiet gikk inn for 40 pst. kjønnskvolter i bedriftsstyrene, men dette fikk ikke flertall.

Omstillingsarbeidet som arbeiderpartiregjeringen satte i gang innen offentlig sektor, hadde som mål at det enkelte mennesket i Norge skal få de offentlige tjenestene de har behov for, at tjenestene skal ha høy kvalitet, og at vi skal gi et rettferdig og likeverdig tilbud til hver enkelt, uavhengig av økonomi, bakgrunn eller bosted. Et virkemiddel for å nå dette målet er at vi utnytter de offentlige ressursene best mulig. Arbeiderpartiet ønsker å bruke de frigjorte pengene til å skape et enda bedre tilbud for befolkningen. Det skal være brukerne av tjenester og brukernes behov for gode tjenester som står i sentrum.

HELSEPOLITIKKEN

Helsepolitikken innebærer krevende oppfølging av omfattende handlingsplaner. Rekruttering av helsepersonell er forlenget i 2002-budsjettet og det er bedt om ny, omfattende plan fra 2003. Etter at ny helselovgivning var på plass, begynte de organisatoriske fornyelse og dermed store omstillingsprosjekter.

Handlingsplanen for funksjonshemmede startet i 1990 og siste fireårsperiode ble avsluttet i 2001. Samtidig ble Stoltenberg-regjeringen overrakt utredningen "Fra bruker til borger", som skisserer en prioritert og kostnadsberegnet fortsettelse av arbeidet med start med en antidiskrimineringslov, som statsråden i prinsippet støttet og som stortingsgruppa har prøvd å få regjeringen til å arbeide raskt med.

Fastlegeordningen ble gjennomført i 2001. I 2002 ble hele den sentrale helse- og sosialforvaltning endret for å skille politikk, fag og tilsyn og oppnå samordnet satsing i den forebyggende helsepolitikken. Moderniseringen innebærer også nasjonalt helsenett på bredbånd og tiltaksplan for elektronisk samhandling i helse- og sosialsektoren.

For spesialisthelsetjenestene startet først en finansieringsreform. Fra budsjett 2001 dekkes om lag 50 pst. av utgiftene til sykehusdrift ved innsatsstyrt finansiering og bevilgning til sykebehandling i utlandet. Innsatsstyrt finansiering er deretter vedtatt trappet opp til 60 pst. på bakgrunn av borgerlig flertallsbeslutninger.

I juni 2001 ble sykehusreformen ved lov om helseforetak vedtatt. Vi fikk et forbud mot privatisering av sykehusenes kjernevirksomhet og organisering i foretak med selvstendig ansvar for kapital- og driftsmidler. Reformen gjennomføres i 2002 og sikrer samordning og sterkere styring på regionnivå for sykehusforetakene og hos helseministeren for de nasjonale mål. De ansattes rettigheter sikres, men vi fikk ikke flertall for å knytte regionale råd til de regionale helseforetakene og det blir en debatt om åpenhet om foretaksstyrenes arbeid. Målene for reformen er å få slutt på korridorpasienter og uakseptabel ventetid for behandling. Allerede i 2002 går ventetiden ned og behandlingskapasiteten øker. Oppgjøret med

fylkeskommunen for statlig overtakelse videreføres av Bondevik-regjeringen etter de hovedlinjer Stoltenberg-regjeringen fastsatte i 2002, men med lite romslighet. Sykehusøkonomien fastlegges for 2002 med vekst i behandling i tråd med våre budsjettmål, men med omfattende effektiviseringskrav for foretakene i 2002 og 2003.

I Revidert nasjonalbudsjett for 2002 ble det fattet vedtak for utbygging av ny universitetsklinikk i Trondheim.

Arbeidet for skjerming mot høye egenandeler, særlig for funksjonshemmede og kronikere, ble trappet opp i 2001 og 2002, med blant annet reduksjoner for opphold i opptreningsinstitusjon og langtidspasienter i psykiatrien, forsøk med offentlig tannbehandling for hjemmeboende eldre, gratis fysioterapi for flere kronisk syke. Sosial- og helsedepartementet konkluderer med at en omfattende takordning (tak2) for kronikeres og funksjonshemmedes utgifter utenfor folketrygdens fritaksordning, ikke lar seg realisere fordi ytelser og priser fastsettes på ulike forvaltningsnivåer. Stortinget ønsker slik ordning likevel og vil få det framlagt i 2003 i påvente av dette foreslås ytterligere skjerming i 2002 med redusert frikortbeløp, fritak for egenandel på blåreseptmedisiner for alders- og uføretrygdde og trygderefusjon for behandling av tannkjøtt sykdom, tannregulering og protetisk tannbehandling.

Regjeringen Stoltenberg foreslo egenandeler for sterilisering og full egenbetaling for kunstig befruktning. Regjeringen Bondevik holdt fast ved det. I Revidert nasjonalbudsjett for 2002 oppnådde vi et bredt forlik der medisinsk sterilisering ikke skal gi egenandel og kunstig befruktning får egenandel på 18.000 kroner fra 1.1.2002.

Stoltenberg-regjeringen startet en gjennomgang for å sikre utvikling og finansiering av opptreningsinstitusjonene og helsesportsentrene. Bevilgningene er økt i flere budsjetter, men i Revidert nasjonalbudsjett for 2002 ble vi alene om bevilgning for å unngå reduksjoner i utredningsfasen. Utredning vil komme høsten 2002.

Regjeringen fikk bred tilslutning til stortingsmeldingen om Akuttmedisinsk beredskap våren 2001 og på bakgrunn av private lovforslag ble det initiert utredet en bred tannhelsereform. Egen lov om pasientskadeerstatning, samt lov om helseregister ble vedtatt våren 2001.

Ny apoteklov ble innført fra 1.3.2001 og vi har fått flere etableringer, nytt avgiftssystem, generisk bytte av preparater og reduserte apotekavanser.

Regjeringen Stoltenberg forberedte en fremtidsrettet endring av lov om medisinsk bruk av bioteknologi, men rakk ikke å fremme denne. Resultatet ble en evaluering fra Bondevik-regjeringen som i stor grad fikk tilslutning i Stortinget ved hjelp av SV og til dels Frp. Ny lovproposisjon høst 2002 vil sette sterke begrensninger i bruk av ny teknologi og tar opp i seg mange elementer fra abortdebatten.

SOSIALPOLITIKKEN

Handlingsplanen for eldre (1998-2002) ble utvidet med ytterligere 5000 enheter til 29 400 sykehjemsplasser og omsorgsboliger i 2001. Tilskudd til styrket bemanning ble økt og bevilget med 3,7 mrd. kroner i 2001. Etter to år har kommunene økt bemanningen med 6000 årsverk og etter ytterligere to år med 13 100 årsverk. Dette innebærer en økning fra 43 til 46 årsverk pr. 100 innbyggere over 80 år. Handlingsplanens mål for heldøgns pleie – og omsorg svarende til 25 pst. av befolkningen er oppfylt med en operativ dekningsgrad på nærmere 30 pst. Eneromsdekningen vil være godt over 90 pst. for landet ved slutført utbygging i 2005. Handlingsplanen er gjennomført med en investeringsramme på 28 mrd. kroner. I tillegg skal staten dekke rentekostnader. Ved behandling av avslutning av handlingsplanen vår 2002 fremmet Bondevik-regjeringen forslag om ytterligere utvidelse av antall heldøgns plasser med 2000. Stortinget vedtok 5000 sykehjemsplasser. Arbeiderpartiet vil ikke diktere kommunene og ønsket en fordeling av disse 5000 plassene med 70 pst. sykehjem og 30 pst. omsorgsboliger. Det er bred enighet om en ny stortingsmelding i 2003 om kvaliteten i omsorgen.

Behovet for ytterligere årsverksvekst er anslått til 5500- 5800 for perioden 2002-2007. Dette skal heretter sikres ved vekst i kommunenes frie inntekter.

I langtidsprogrammet 2002-2005 la Arbeiderparti-regjeringen fram en handlingsplan for sosial og økonomisk trygghet. Mange av tiltakene ble vedtatt gjennomført i budsjett 2002 for å bekjempe fattigdom, blant annet økt barnetillegg for trygdede, enslige forsørgere med funksjonshemmede barn får samtidig rett til stønad til barnetilsyn og forhøyet hjelpestønad, stønad for unge som blir syke under utdanning, etterlattefordeler for skilte, bedret bostøtte i storbyene og opptrapping av prosjekter for bostedsløse. Bondevik-regjeringen vil fremme en handlingsplan mot fattigdom høst 2002 for ytterligere oppfølging av problemstillingene fra langtidsprogrammet.

Statlige veiledende retningslinjer for utmåling av stønad til livsopphold førte til økte satser i et flertall av kommunene. Kontantstøtten og barnetrygden ble vedtatt å fortsatt være en del av inntektsgrunnlaget ved beregning av sosialhjelp. Det ble fastsatt egne satser for barn, for å sikre barna en så normal oppvekst som mulig.

Det viktigste i innsatsen mot fattigdom er å skape et arbeidsliv med plass for alle. Særskilt støtte er gitt til forsøk på å få langtids sosialklienter i arbeid. Flere sykemeldte får raskere behandling og reisetilskudd for de som kan klare selve arbeidsdagen. Økt fribeløp til 2 G for kombinasjon arbeid og alderstrygd for de over 67 år ble innført fra 2002. Nye beregningsregler for attførings- og rehabiliteringspenger innføres med det mål å forenkle administrasjon og bedre korttidsytelsene for å tilbakeføres til arbeidslivet. Arbeidslinja ble fulgt opp med intensjonsavtale med arbeidslivets parter om et mer inkluderende arbeidsliv. Det er ikke aktuelt å foreslå innstramminger i arbeidstakernes rettigheter i sykelønnsordningen. Bondevik-regjeringen reduserte styrkingen av personell i trygdeetaten og A-etat i budsjettet for 2002, slik at de statlige virkemidler for realisering av avtalens ble svekket.

Allerede i 2002 foretas omorganisering av det forebyggende rusarbeidet. Syv kompetansesentre får en nøkkelrolle i rusomsorgen og styrking av legemiddelassistert behandling gjennomføres. I Revidert nasjonalbudsjett 2002 ble vedtatt, mot Bondevik-regjeringens ønske, å starte forsøk med sprøyterom på visse vilkår. På bakgrunn av sykehusreformen fremmes en ny rusplan for organisering av behandlingen innen rusomsorgen og oppfølging av strategiplanen for stortinget i 2003.

Trygdeoppgjørene 2001 og 2002

I 1999 vedtok Stortinget retningslinjer for regulering av grunnbeløpet (G). Siktemålet var å gi pensjonistene med folketrygdpensjon en inntektsutvikling om lag på linje med utviklingen for yrkesaktive. Deretter klarte organisasjonene LO, Norsk pensjonistforbund og FFO i to år på rad å bli enige om trygdeoppgjøret med regjeringen, fordi Arbeiderpartiet viste at de følger opp løftene om inntektsutvikling. Arbeiderpartiet ønsket å sikre at det ikke oppstår etterslep i fremtidige reguleringer av grunnbeløpet og fremmet forslag ved statsbudsjettbehandlingen for 2002, for å understreke dette.

Det ble flertall for følgende forslag:

” Stortinget ber Regjeringen sørge for at reguleringen av grunnbeløpet ved trygdeoppgjøret for 2002 foretas slik at grunnbeløpet reguleres minst på linje med lønns- og prisutviklingen for øvrig i samfunnet.” om at G skal reguleres minst på linje med lønns- og prisutviklingen for øvrig i samfunnet.”

I 2002 krevet partene regulering av G med 6,8 pst. Det ble brudd mellom Bondevik-regjeringen og organisasjonene. Staten sto på tilbud om økning av G på 5,2 pst. og dette ble tatt til følge i Stortinget. Etter Regjeringens syn vil forlaget tilfredsstillende Stortingets vedtak fra budsjettbehandlingen.

Arbeiderpartiet fant det ikke riktig av Stortinget å overprøve Regjeringen og fastsette G på et høyere nivå. Det er et viktig prinsipp for Arbeiderpartiet at det er Regjeringen som fører drøftingene med pensjonistorganisasjonene. Stortinget skal fastsette retningslinjene for disse.

Vi kan ikke ha slike runder flere år. For å være garantert et ordentlig oppgjør i 2003 har stortingsgruppa sikret flertall for at Regjeringen må legge fram sak om helt presise retningslinjer for trygdeoppgjøret. Saken legges frem slik at Stortinget kan vedta eventuelle nye retningslinjer i forkant av trygdeoppgjøret for 2003. G-regulering skal inneholde to forutsetninger:

- Etterslep fra foregående år

- Forventet lønnsvekst i forhandlingsåret.

KOMMUNEPOLITIKKEN

Kommunene og fylkeskommunene har ansvaret for en rekke sentrale velferdstjenester som er viktige i folks hverdag. Kommunesektoren bør ha økonomiske rammer som gjør det mulig å levere de tjenestene som innbyggerne har krav på. Fra 1997 har det imidlertid oppstått en økonomisk ubalanse som følge av store investeringer og redusert overskudd i driften. Forbedring av den økonomiske handlefriheten i kommunene har derfor stått sentralt for Arbeiderpartiet de senere årene. Vi har lagt vekt at staten må bidra til å rette opp den økonomiske ubalansen, men at også kommunene selv har et ansvar for å bidra gjennom omstilling og fornyelse.

I Regjeringen Stoltenbergs tiltredelseserklæring ble det følgelig understreket at kommunenes inntekter måtte øke. I kommuneøkonomiproposisjonen for 2001 ble det foreslått en reell vekst i kommunesektorens samlede inntekter på 3,5 til 4 mrd. kroner, hvorav 1,5 til 2 mrd. kroner som frie inntekter. Forslaget representerte en relativt kraftig økning i de frie inntektene etter flere år med lav vekst. Samtidig ble det også lagt fram en plan for innlemming av øremerkede tilskudd i rammetilskuddet, med sikte på å styrke lokaldemokratiet og gi en mer effektiv ressursbruk i kommunesektoren.

I forslaget til statsbudsjett for 2001 ble det foreslått en reell økning på 5 mrd. kroner i kommunenes samlede inntekter, i forhold til inntektsnivået for 2000 som ble presentert våren før. Dette innebar 1 til 1,5 mrd. kroner mer enn det ble lagt opp til i kommuneøkonomi-proposisjonen, og av inntektsøkningen kom hele 2 mrd. kroner som vekst i frie inntekter. Samtidig ble øremerkede tilskudd for 1,1 milliard lagt inn i inntektssystemet. Kommunene ble i tillegg gitt full kompensasjon for kostnadene til utvidet ferie og arbeidstidsavtalen for lærerne, til sammen om lag 3,4 mrd. kroner.

I Revidert nasjonalbudsjett for 2001 ble anslaget for frie inntekter reelt oppjustert med 200 mill. kroner, og det ble foreslått å kompensere økte kommunale pensjonskostnader med 1,7 mrd. kroner. Kommunesektorens inntekter for 2001 økte alt i alt reelt om lag 6 mrd. kroner, den klart høyeste inntektsveksten siden 1997.

I kommuneøkonomiproposisjonen for 2002 ble det foreslått en inntektsvekst for 2002 på mellom 3 og 3,5 mrd. kroner, hvorav 1,5 – 1,75 mrd. kroner i frie inntekter. Regjeringen varslet også en kraftig satsing i kommende stortingsperiode for å få etablert flere barnehageplasser og redusert foreldrebetalingen, og satsing på skolens lokaler og anlegg. Fylkeskommunenes inntektsrammer ble foreslått redusert med 46,5 mrd. kroner som følge av statens overtakelse av ansvaret for spesialisthelsetjenesten. Fylkeskommunal gjeld på om lag 13,4 mrd. kroner knyttet til spesialisthelsetjenesten, og 2,3 mrd. i gjeld utover sykehusgjelda, ble foreslått overtatt av staten.

I Arbeiderpartiregjeringens forslag til statsbudsjett for 2002 ble signalene fra kommuneøkonomiproposisjonen fulgt opp ved at de samlede inntektene til kommunene ble foreslått økt med reelt sett 3,5 mrd. kroner. De frie inntektene ble økt med 1,75 mrd. kroner. Øremerkede tilskudd for om lag 4 mrd. kroner ble foreslått lagt inn i inntektssystemet.

Etter at tilleggssforslaget til budsjettet fra den nye regjeringen medførte økt handlingsfrihet som følge av bl.a. økte skatteinntekter, foreslo Arbeiderpartiet å øke rammetilskuddet til kommunene ytterligere med om lag 90 mill. kroner og de øremerkede tilskuddene med om lag 390 mill. kroner. Arbeiderpartiet gikk også inn for at kommunene skulle få beholde den reelle styrkingen av kommuneopplegget på 180 mill. kroner som skyldtes lavere prisstigning enn forutsatt.

Regjeringen Bondevik foreslo i kommuneøkonomiproposisjonen for 2003 en vekst i kommunesektorens inntekter på kun 2 til 2,5 mrd. kroner, hvorav en vekst i frie inntekter på 750 mill. kroner. Ved framlegget av forslaget innrømmet Regjeringen selv at forslaget vil medføre at enkelte kommuner må kutte i velferdstilbud. Arbeiderpartiet mente det må være en prioritert oppgave å gi kommuner og fylkeskommuner rammevilkår

som setter dem i stand til å utføre pålagte velferdsoppgaver. Arbeiderpartiet foreslo derfor at realinntektsveksten skulle være 3,5 til 4 mrd. for 2003, hvorav en vekt i frie inntekter på 1,75 mrd. kroner.

I tillegg til å gå inn for økte overføringer til kommunene, igangsatte Arbeiderpartiet et arbeid for fornyelse av offentlig sektor med sikte på bedre velferdstjenester. Regjeringen Stoltenberg la fram forslag til endringer i oppgavefordelingen mellom forvaltningsnivåene som en sentral del av denne fornyelsen. I stortingsmeldingen om oppgavefordeling ble det blant annet foreslått at ansvaret for spesialisthelsetjenesten skulle overtas av staten, å redusere detaljstyringen av kommunesektoren, å styrke kommunene og gi de flere oppgaver, å gi fylkeskommunene økt ansvar for samfunnsutviklingen i sine regioner og samordning og effektivisering av regional statsforvaltning. Stortinget sluttet seg i all hovedsak til forslagene.

Bondevik-regjeringen la imidlertid fram en ny vurdering av oppgavefordelingen. Forslagene innebar en klar svekkelse av det regionale folkevalgte nivået i forhold til de vedtak Stortinget tidligere hadde fattet. Viktige oppgaver på næringspolitiske området ble foreslått flyttet fra fylkeskommunen, oppgaver i landbrukspolitikken og miljøpolitikken skulle likevel ikke legges til fylkeskommunen og fylkeskommunen ble ikke foreslått styrket som planstyremyndighet. Arbeiderpartiet sto ved behandlingen i Stortinget fast ved opplegget fra regjeringen Stoltenberg.

Bolig

Arbeiderpartiregjeringen la vekt på å gjenreise den sosiale boligbyggingen. Husbankens utlånsrammer ble kraftig styrket, tilskuddene til studentboliger og utleieboliger ble økt og bostøtteordningen ble forbedret.

Sentralstyret nedsatte også et boligutvalg som la fram en omfattende innstilling med forslag til en rekke tiltak for at alle skal kunne disponere en god bolig i et godt bomiljø. Utvalget foreslo følgende hovedlinjer i boligpolitikken:

- legge til rette for en høy nybygging av boliger for å unngå økt press på prisene
- øke byggingen av lavinnskuddsboliger og ikke-kommersielle utleieboliger vesentlig slik at det blir lettere å få et rimelig sted å bo for ungdom og økonomisk vanskeligstilte
- innføre et fast statlig tilskudd til ikke-kommersielle utleieboliger slik at det blir større likebehandling mellom eie og leie av bolig
- gjøre det lettere for ungdom å kjøpe egen bolig ved at alle gis rett til et Startlån
- styrke bostøtta og boligtilskuddet vesentlig for å redusere belastningen med bostøtte for økonomisk vanskeligstilte
- utvikle bruk av hospits som botilbud
- styrke innsatsen for utbedring av boliger slik at boliger med understandard kan utbedres
- forenkle byggesaksbehandlingen vesentlig.

Integrering

Regjeringen Stoltenberg la fram stortingsmelding om asyl- og flyktningspolitikken. Det ble foreslått en ny ordning med bosetting av flyktninger kombinert med en kraftig økning av integreringstilskuddet, med sikte på raskere bosetting. Videre ble det foreslått tilbud om introduksjonsprogram snarest mulig etter bosetting i en kommune, og flere tiltak for styrking av norskopplæringen.

Regjeringen Stoltenberg forsterket kampen mot rasisme og diskriminering. Regjeringen la fram en rekke forslag, særlig rettet inn mot barn og unge. Det gjelder blant annet nye tiltak i skolen, midler til prosjekter for å splitte rasistiske miljøer og bekjempelse av diskriminering ved utesteder. Diskriminering i borettslag ble foreslått forbudt. Arbeiderpartiet gjennomførte også flere tiltak for å styrke statens rekrutteringspolitikk overfor personer med minoritetsbakgrunn. Regjeringen Stoltenberg la fram en handlingsplan mot kjønnslemlestelse.

Arbeidsmarkedet

Full sysselsetting er et av hovedmålene i Arbeiderpartiets økonomiske politikk. Både Regjeringen Stoltenberg og Arbeiderpartiet i Stortinget, har derfor blant annet lagt vekt på å føre en ansvarlig økonomisk politikk, satset på utdanning, kvalifisering og aktive tiltak i arbeidsmarkedet. På denne måten er ledigheten kommet ned på et relativt lavt nivå de siste årene. Arbeiderpartiet er imidlertid bekymret for at ledighetstallene har begynt å stige utover i 2002, med om lag 20 pst. i første halvår, og har lagt fram forslag som kunne motvirke dette. Regjeringen Bondevik på sin side har kuttet i arbeidsmarkedstiltakene og tiltak for å få langtids sykemeldte tilbake i jobb.

Arbeiderpartiet vil ha et inkluderende arbeidsliv for alle, og har lagt fram forslag for å legge til rette for et arbeidsliv som også har plass til personer som ikke har full arbeidsevne. Regjeringen Stoltenberg foreslo derfor mer fleksible løsninger for å kombinere arbeid og uførepensjon, og tiltak med sikte på å redusere antall uførepensjonister. I forslaget til statsbudsjett for 2002 foreslo Arbeiderpartiet en ordning hvor langtidsledige og arbeidssøkere som har gjennomført attføring, samt uførepensjonister skulle kunne leies ut fra Aetat til ordinære bedrifter. Tiltaket ville gitt disse gruppene bedre innpass på arbeidsmarkedet. Bondevik-regjeringen videreførte ikke forslaget, og mente dette kan løses av private aktører.

Regjeringen Stoltenberg var også pådriver for en avtale mellom staten og partene i arbeidslivet med sikte på redusere sykefraværet uten å svekke arbeidstakernes rettigheter i sykelønnsordningen.

Regjeringen Stoltenberg besluttet å nedsette et offentlig utvalg for forbedring og videreutvikling av arbeidsmiljøloven.

Arbeiderpartiet har i Stortinget blant annet tatt opp bemanningssituasjonen i Aetat og en gjennomgang av de nye reglene for attførings- og rehabiliteringspenger.

Distrikt

Arbeiderpartiregjeringen la fram en stortingsmelding om distrikts- og regionalpolitikken, hvor det ble lagt fram en rekke forslag med sikte på å opprettholde hovedtrekkene i bosettingsmønsteret og sikre like levekår i hele landet. Det ble blant annet foreslått å utvikle robuste arbeids-, bolig- og serviceregioner for å stå i mot tendensen til økt sentralisering, og med spesiell innsats overfor småsamfunn med stor nedgang i folketall og lang avstand til slike sentre i regionene.

Utviklingen i distriktpolitikken etter at Regjeringen Bondevik overtok, har vært dramatisk. Med støtte av Fremskrittspartiet har Regjeringen gjennomført en omfattende nedbygging i distriktpolitikken, med blant annet kutt i bevilgningene til SND og landbruket og fjerning av fraktutjevningstilskudd for drivstoff. I Arbeiderpartiets alternative budsjettforslag har distriktstiltak følgelig vært høyt prioritert.

Fornyelse av offentlig sektor

Offentlig sektor stilles overfor nye utfordringer. Økt kunnskap skaper nye krav. Befolkning og næringsliv vil ikke finne seg i lange ventelister, uforståelige regler, komplisert byråkrati og varierende service. Arbeiderpartiet har i regjering og på Stortinget satt fornyelse av offentlig sektor på dagsorden. En videre utvikling av velferdsstaten krever at vi slår ring om løsninger som sikrer tilbud til alle uavhengig av økonomisk evne samtidig som den enkelte brukers behov settes i sentrum.

For å oppnå en slik utvikling ønsket Arbeiderparti-regjeringen

- å videreutvikle offentlig organisering med sikte på en tjenesteproduksjon basert på brukernes behov
- at ressurser skulle overføres fra administrasjon til tjenesteproduksjon og fra sektorer med synkende behov til sektorer med økende behov.
- å sikre effektivisering av ressursbruken med sikte på økt handlingsrom.

I motsetning til den sittende Bondeviks-regjeringen, anså Regjeringen Stoltenberg ikke konkurranseutsetting for å være noe naturlig virkemiddel i denne sammenheng. Regjeringens mål var en serviceinnstilt, sterk og effektiv offentlig sektor.

Med utgangspunkt i Handlingsplanen for fornyelse av offentlig sektor gjennomførte Regjeringen Stoltenberg en rekke tiltak med sikte på å bedre tilbudet til brukerne. Statlig overtakelse av sykehusene

skulle bidra til bedret pasientbehandling og mer rasjonell utnyttelse av ressursene. Satsingen på offentlige servicekontorer i alle kommuner skulle gi den enkelte ett sted å henvende seg for å få hjelp. Politireformen som tok sikte på å overføre politifolk fra administrasjon til aktiv publikumstjeneste, skulle bidra til et tryggere samfunn.

Arbeidet med fornyelse av offentlig sektor skjedde i alle departementer og i samarbeid departementene i mellom. Ikke mindre enn ni mer omfattende og 4-500 mindre reformer ble igangsatt.

Størst oppmerksomhet fikk den avtalen med partene i arbeidslivet om et inkluderende arbeidsliv som regjeringen fremforhandlet. Denne avtalen skulle bidra til å få ned sykefraværet, få uføretrygdede med arbeidsevne tilbake til arbeid, bidra til at eldre arbeidstakere blir stående lenger i arbeid – kort sagt legge forholdene bedre til rette for deltakelse i arbeidslivet.

Etter regjeringsskiftet høsten 2001 har Stortingssgruppa fulgt opp det arbeid regjeringen Stoltenberg igangsatte. Ikke minst har spørsmålet om den nye regjeringens vilje til å gjennomføre avtalen om det inkluderende arbeidsliv stått i sentrum. Arbeiderpartiet har bl.a. stilt seg sterkt kritisk til regjeringens manglende satsning på arbeidsmarkedsmyndighetene. Likeledes har reduserte overføringer til SND og kommunesektoren vanskeliggjort gjennomføringen av nødvendige omstillingstiltak. Arbeiderpartiet har også tatt sterk avstand fra regjeringens mange privatiseringsfremstøt som for eksempel økt satsing på privatskoler.

En avgjørende forutsetning for en vellykket omstilling er nær kontakt med de ansatte og deres organisasjoner. Den nye regjeringens behandling av de ansatte har ved flere anledninger gitt grunnlag for bekymring.

SAMFERDSEL

Nasjonal Transportplan ble lagt fram i september 2000 og innstillingen ble avgitt i februar 2001.

Regjeringen Stoltenberg hadde i denne planen lagt opp til en betydelig opptrapping av samferdselsbevilgningene i forhold til foregående transportplan. Stortingssgruppa gjennomførte et stort og krevende arbeid ved behandlingen av Nasjonal transportplan. Stortingets behandling førte ikke til endringer i de prioriteringene som var gjort av regjeringen Stoltenberg, verken i forhold til fordeling mellom sektorer eller prioriteringer mellom enkelt prosjekter. De andre partiene hadde en rekke særmerknader og forslag om økte bevilgninger, men ikke noe av dette fikk flertall ved Stortingets endelige behandling.

I tiden etter valget har Arbeiderpartiets samferdselsfraksjon bevisst arbeidet med å styrke kontakten med fagbevegelse, andre aktuelle organisasjoner, næringsliv og brukere av samferdselsinfrastruktur. Kontakten er styrket gjennom samråd som er arrangert i samarbeid med Arbeiderpartiet i aktuelle kommuner, fylker eller områder og i møter både lokalt og på Stortinget. Fraksjonen har prioritert å møte alle som har ønsket det både i og utenfor partiet. Dette har tatt mye tid, men fraksjonen mener dette er en meget viktig oppgave og vil forsette med denne arbeidsformen.

Stortingets sammensetning etter valget ga en helt ny situasjon for de nasjonale samferdselsetatene. Allerede ved budsjettforliket mellom regjeringen og Fremskrittspartiet høsten 2001 ble det vedtatt at NSB BA, Posten Norge BA, Luftfartsverket, Statens vegvesens produksjonsavdeling skulle gjøres om til aksjeselskap. Dette har Arbeiderpartiet vært imot. Fiskeriministeren har varslet at det også er aktuelt å gjøre Kystfartsverket om til aksjeselskap. Dette vil fiskeriministeren komme tilbake til senere. Arbeiderpartiet har ment at eksisterende organisering best ivaretar samfunnets behov. Regjeringen gjennomfører dette med støtte fra Fremskrittspartiet. Posten og NSB er omgjort til aksjeselskap fra 1. juli 2002. Regjeringens plan er å gjennomføre omdanningen av de andre selskapene slik at alle selskapene er aksjeselskaper fra 1. januar 2003. I arbeidet med disse sakene har Arbeiderpartiet tatt til etterretning at Stortingets flertall ønsker andre løsninger enn våre. Arbeiderpartiet har derfor forsøkt å finne flertall der dette er mulig slik at samfunnshensyn blir best mulig ivaretatt etter omdanning til aksjeselskap. Arbeiderpartiet har hatt ett tett samarbeid med fagbevegelsen for å best mulig sikre ansattes rettigheter. I forbindelse med Stortingets behandling av å gjøre Posten Norge BA om til aksjeselskap reiste Arbeiderpartiet spørsmålet om Posten

oppfyller sine konsesjonskrav. Bakgrunnen for dette er henvendelser både fra kommuner, bedrifter og privatpersoner som mener at Posten ikke oppfyller de konsesjonsvilkårene som er satt for tjenestetilbudet. Sammen med SV og Sp fremmet Arbeiderpartiet et forslag om at regjeringa i forbindelse med budsjettet for 2003 skulle komme tilbake til Stortinget med en orientering om Posten oppfyller konsesjonskravene.

Regjeringen legger opp til omfattende bruk av anbud i samferdselssektoren. Vi opplever at bruken av anbud ofte fører til usikkerhet for ansatte. Derfor har vi tatt initiativ til å stramme inn dagens praksis ved anbud og anbudsskifte slik at dette regnes som virksomhetsoverdragelse. Så langt har vi ikke oppnådd flertall for dette. Samme forhold oppstår også i forbindelse med oppkjøp av virksomheter. Ved oppkjøp innenfor samferdselssektoren har vi sett at det blir det gjort forsøk på å komme unna arbeidsmiljølovens bestemmelser om virksomhetsoverdragelse gjennom spesielle tiltak. Disse tiltakene som har som mål å svekke arbeidstakernes faglige rettigheter, men til dels også å velte kostnadene over på samfunnet. Ved behandlingen av ny samferdselslov foreslo vi en slik innstramming, men vi fikk bare støtte fra SV og Sp. Gruppen ønsker å få et regelverk som er klarere på begge disse områdene, og vil forsette dette arbeidet.

Arbeiderpartiet er bekymret for situasjonen i norsk luftfart, og har arbeidet mye med luftfartspolitikken. Arbeiderpartiet ser på flytrafikk som en helt nødvendig del av norsk samferdsel. Både næringsliv og privatpersoner er helt avhengige av et godt utbygd flyplassnett med et rutetilbud som gir god kommunikasjon, både innen for det samme fylke, mellom fylker og landsdeler og til utlandet.

Norsk luftfartspolitikk er bygget på det prinsipp at lønnsomme flyplasser betaler for de ulønnsomme. Dette prinsipp vil Arbeiderpartiet bygge videre på. Antall reisene er sterkt redusert og dermed inntektene. Nye krav til blant annet sikkerhet, terminalbygg og utvidelse av rullebaner, vil kreve store investeringer. Arbeiderpartiet er bekymret for flytilbudet både fra enkelte stamruteflyplasser og tilbudet i hele det regionale flyplassnettet. Vi har i flere omganger bedt regjeringen komme tilbake til Stortinget med en grundig gjennomgang av situasjonen. Arbeiderpartiet er ikke fornøyd med det arbeidet regjeringen har gjort. Hvis ikke økonomien til Luftfartsverket forbedres vil det være fare for dramatisk reduksjon i flytilbudet, spesielt i distriktene. Når regjeringen har omdannet Luftfartsverket til aksjeselskap, er fraksjonen bekymret for at Luftfartsverkets frihet skal gå utover det regionale flyplassnettets tjenestetilbud.

Regjeringen la våren 2002 fram forslag om å legge ned flyplassene i Vardø, Narvik og på Fagernes. Arbeiderpartiet mente at regjeringens forslag var for lite gjennomarbeidet. Etter initiativ fra Arbeiderpartiet ble det samlet flertall for å stoppe regjeringens forslag. Stortinget vedtok at dette spørsmålet skal behandles i forbindelse med rulleringen av Nasjonal transportplan i 2004. Ved rulleringen skal regjeringen gi grundig informasjon og vurdering av situasjonen på hele luftfartsområdet i Norge og en vurdering av den enkelte flyplass ut fra totale samfunnsmessige hensyn. Dette gjelder spesielt en vurdering av luftfartens rolle i distriktene. Dersom regjeringen vil foreta strukturelle endringer i flyplassstrukturen, skal det foreligge avbøtende tiltak som er akseptert i berørte kommuner og områder som blir rammet av nedleggelse. Løsninger skal utarbeides i tett dialog med involverte parter.

For å bedre konkurransen og få nye aktører inn på flygninger i Norge, ble det foreslått å fjerne bonuspoeng ved innenlands flygning. Arbeiderpartiet framholdt at det skal være et mål å ha lavest mulig priser på flyreiser, men det må ikke være slik at løfter om lave priser i øyeblikket ødelegger muligheten for å ha et levedyktig nordisk selskap i internasjonal konkurranse.

Arbeiderpartiet har ønsket en styrket satsning på kollektivtrafikk. Både i budsjettet for 2001, 2002 og i Revidert nasjonalbudsjett for 2002 ble det foretatt prioriteringer for å øke bevilgninger til kollektivtrafikken. I forbindelse med behandlingen av kollektivmeldinga våren 2002, gikk Arbeiderpartiet inn for å øke rammen til kollektivtrafikk med 1,5 – 2 mrd. kroner utover det som er nivået i Nasjonal Transportplan. Arbeiderpartiet mener at satsningen på kollektivtransport må skje i og rundt de største byene. For å opprettholde jernbanens tilbud på linje med i dag eller for å bedre tilbudet, vil det være behov for store bevilgninger. Alternativet er at strekninger blir lagt ned. Fraksjonen har hatt nærkontakt med NSB, Jernbaneverket og tillitsvalgte for å diskutere hvilke tiltak som må iverksettes for å bedre jernbanetilbudet i Norge.

Arbeiderpartiet har foreslått en rekke tiltak for å bedre trafikk sikkerheten. Dette er gjort gjennom å øke bevilgninger til rassikring og utbedringer av ulykkesutsatte strekninger. Arbeiderpartiet har økt bevilgningene til Trygg Trafikks holdningsskapende arbeid. Arbeiderpartiet gikk inn for å innføre prikkbelastning på sertifikatene. Ved Stortingets behandling av denne saken foreslo Arbeiderpartiet å øke bevilgningene til politiet slik at det skulle bli flere kontroller og mer politi på veien. Dette fikk ikke flertall.

Arbeiderpartiets telepolitikk bygger på at det skal være et likeverdig tilbud i hele landet. Dette medfører at vi står overfor store utfordringer, både innen mobiltelefoni og ikke minst for å gi hele landet tilgang til et telenett med bredbåndsoverføring. Mobilmeldingen som regjeringen la fram våren 2002, blir ikke behandlet før høsten 2002.

UTENRIKSPOLITIKKEN

Arbeiderpartiet har i gjennom hele perioden spilt en sentral og aktiv rolle i utviklingen av norsk utenrikspolitikk. Særlig har vi vært aktive i forhold til internasjonal solidaritet, norsk engasjement i Midtøsten, i forhold til Europaspørsmål og i kampen mot internasjonal terrorisme.

Arbeiderpartiet fullførte i regjering arbeidet med å sikre Norge plass i FNs sikkerhetsråd for perioden 2001-2002. Dette har gitt Norge en sentral rolle i arbeidet for internasjonal fred og sikkerhet. Arbeiderpartiet sikret også støtte i Stortinget for de prioriteringer Norge la til grunn for arbeidet i Sikkerhetsrådet: Demokrati og menneskerettigheter, og de underliggende årsaker til konflikt og krig - som fattigdom, ulikheter og undertrykkelse - med særlig vekt på Afrikas utfordringer. Gjennom ledelsen av FNs Sanksjonskomite for Irak arbeider Norge for løsninger som bedre ivaretar sivilbefolkningen. Norge har i Sikkerhetsrådet gått inn for å gjøre sanksjonene mot Irak mer målrettede og effektive, dvs. at de ikke kan misbrukes mot egne innbyggere. I mai 2002 gjennomførte Sikkerhetsrådet en omfattende reform av sanksjonene mot Irak helt i tråd med det som Arbeiderpartiet og Norge har arbeidet for.

Gjennom fremleggelsen av Europameldingen høsten 2000, inviterte Regjeringen Stoltenberg til en bred debatt om utviklingstrekkene i Europa generelt og i EU spesielt, og de utfordringene dette stiller Norge overfor. Bakgrunnen for meldingen var de store endringene som har skjedd i Europa de siste ti år, som også vesentlig har endret Norges utenrikspolitiske og sikkerhetspolitiske rammevilkår. Vi fikk i Stortinget bred støtte for en aktiv europapolitikk, basert på EØS-avtalen, og at Norge skal ha et tettest mulig forhold til EU på viktige samarbeidsområder, som bl.a. på justis-, politi- og rettsområdet, det næringspolitiske området, og å følge opp de initiativ som er tatt for at Norge kan bli en aktiv partner med EU i det utenriks- og sikkerhetspolitiske arbeidet. Den brede støtten i Stortinget til EU-utvidelsen, viser også at vi har fått et viktig tidsskille i norsk EU-debatt. Et bredt flertall mener i dag at en utvidelse av EU er viktig for å sikre økonomisk og sosial stabilitet over en større del av Europa, og at dette også er i Norges interesse.

Arbeiderpartiet var av de første som tok til orde for nødvendigheten av at Norge ble tilknyttet Den Europeiske politienhet Europol, og har hele tiden vært en aktiv pådriver i Stortinget for at det skal forhandles om en avtale. I desember 2001 gikk Stortinget inn for å ratifisere samarbeidsavtalen mellom Norge og Europol, som Arbeiderpartiet i regjering fremforhandlet.

Arbeiderpartiet har i perioden spilt en særlig rolle i utviklingen av en strategi for Norges bidrag til fred og utvikling på Balkan. Norge har gitt, og gir betydelig økonomisk og politisk støtte til både Bosnia og Hercegovina, Kroatia, Jugoslavia, inkludert Kosovo, og Makedonia. Norge støttet aktivt den demokratiske opposisjonen i Serbia (DOS) før valget høsten 2000, og de demokratiske kreftene som overtok etter valget. Arbeiderpartiet var initiativtakeren til dette samarbeidet.

Under Regjeringen Stoltenberg hadde Norge et aktivt engasjement for fred i Midtøsten - både direkte overfor Israel og de palestinske selvstyremyndigheter, gjennom Norges formannskap i giverlandsgruppen (AHLC) og gjennom den såkalte Mitchell-komiteen der utenriksminister Jagland deltok. Etter regjeringsskiftet høsten 2001 har Arbeiderpartiet i Stortinget vært en pådriver for at Norge skal ta initiativ i FNs sikkerhetsråd for å sikre oppfølging av vedtatte resolusjoner. Arbeiderpartiet har også arbeidet aktivt

for å få Regjeringen til å støtte den såkalte Peace Coalition, en allianse av politikere fra israelsk og palestinsk side som forhandler om fred i Midtøsten.

Arbeiderpartiet fremmet i Stortinget i april 2002 forslag om å opprette folkefond for palestinske flyktninger. Bakgrunnen for forslaget var den fastlåste situasjonen i Midtøsten og behovet for kraftfulle internasjonale initiativ for at partene skal komme ut av det nåværende uføret. Forslaget innebar et fond som kan stilles til rådighet for FN når en fredsavtale er inngått, og må gi både en kompensasjon for lidelser og tap flyktningene er påført, samt hjelpe dem til å bygge et nytt liv i henhold til inngått fredsavtale. Den norske stat må gå inn med et betydelig beløp i et slik fond, i tillegg til at det norske folk inviteres til å bidra. Vi ønsket med forslaget at Norge skulle gå foran og få med andre land, og dermed bane veien for en internasjonal løsning på flyktingespørsmålet. Dette fikk vi dessverre ikke flertall for i Stortinget. Forslaget fikk imidlertid stor oppmerksomhet internasjonalt og i media. Forslaget ble fra partiet sin side fremmet i SI og ble vedtatt på rådsmøtet i mai 2002.

I forbindelse med rettssaken mot det palestinske Knesset-medlemmet Azmi Bishara, skrev stortingsgruppa et brev til det israelske Arbeiderpartiet i november 2001 hvor vi oppfordret dem til aktivt å arbeide for at Bishara fikk tilbake sin parlamentariske immunitet.

Terrorangrepene mot New York og Washington 11. september 2001 representerer et tidsskille i historien. Arbeiderpartiet har lagt opp til en bred offensiv for å hindre framveksten av internasjonal terrorisme, gjennom å arbeide for internasjonal solidaritet, bekjempelse av fattigdom og fredelig løsning av konflikter. Arbeiderpartiet la i regjering opp til at Norge ga støtte til USA etter terrorangrepene og det var bred enighet i Stortinget omkring dette. FNs sikkerhetsråd vedtok enstemmig å fordømme handlingene og ga USA rett til å forsvare seg militært etter artikkel 51 i FN-pakten. NATO gjorde etter anmodning fra USA vedtak om å aktivere artikkel 5 i NATO-pakten. Etter at Regjeringen Bondevik II overtok har Arbeiderpartiet støttet opp om Regjeringens tiltak i kampen mot internasjonal terrorisme. Det har vært bred enighet mellom Arbeiderpartiet og Regjeringen både når det gjelder deltakelse i Operasjon Enduring Freedom, økt bistand til å avhjelpe den humanitære situasjonen i Afghanistan og landene rundt, og øvrige tiltak som er satt i verk som et ledd i den internasjonale kampen mot terrorisme, herunder å bekjempe finansieringen bak terrorismen.

I statsbudsjettet for 2001 fikk Arbeiderpartiet gjennom i Stortinget en økning av bistandsbudsjettet med vel 1,5 mrd. kroner, eller 14,1 pst., blant annet for å bidra til at alle verdens barn får vaksiner og til bekjempelse av HIV/AIDS. Dette ga en ODA-andel på 0,89 pst. av BNI. I sitt forslag til statsbudsjett for 2002 opprettholdt regjeringen Bondevik II Arbeiderpartiets økte innsats på bistandsområdet. Arbeiderpartiet foreslo i budsjettet for 2002 13,5 mrd. kroner. Dette innebar en økning på 1,2 mrd. kroner fra 2001. Dette ga en ODA-andel på 0,90 pst. av BNI, som er i tråd med Arbeiderpartiets programformuleringer om en gradvis økning av bistanden til 1 pst. av BNI. I tilleggsproposisjonen fra Regjeringen Bondevik ble det operert med en høyere bistandsandel enn Stoltenberg-regjeringens. Dette skyldtes en revisjon av BNI-anslaget og ikke en reell økning av rammen. I Regjering gjennomførte Arbeiderpartiet en omfattende omleggingen av bistanden slik at den ble mer effektiv og målrettet. Sammen med et betydelig løft for økt handel, utvidelse av gjeldsplanen og en mer fokusert tematisk innsats, skal dette bidra til at norsk bistand hjelper enda flere mennesker ut av fattigdom.

Arbeiderpartiet har i Stortinget vært pådriver for etablering av lokaldemokrati på Svalbard. Dette har skjedd i nært samarbeid mellom stortingsgruppa og Arbeiderpartiet på Svalbard.

FORSVAR OG SIKKERHET

Arbeidet i Forsvarskomiteen har de to siste årene i hovedsak vært fokusert på store saker. For det første omleggingen av Forsvaret som har preget arbeidet i hele perioden, og for det andre kampen mot terror etter 11. september 2001.

Omleggingen av Forsvaret

Helt siden den kalde krigens slutt har Forsvaret vært inni en nødvendig omstilling. Forsvaret har vært preget av det som er blitt omtalt som den ”doble ubalansen”. Den første henspeiler på forholdet mellom de oppgaver Forsvaret er påtenkt og de resurser det blir tildelt. Den andre ubalansen er forholdet mellom drift og investeringer.

Stoltenberg-regjeringen la i februar 2001 frem en langtidsproposisjon for omleggingen av Forsvaret i perioden 2002-2002. Dette er den mest omfattende reformen av Forsvaret siden den andre verdenskrig. Omleggingens bærebjelker er erkjennelsen av et nytt og mer sammensatt trusselbilde og kravet til en bedre bruk av ressursene. Dette innebærer en omlegging fra det gamle invasjonforsvaret til et reaksjonsforsvar. Alle de andre medlemslandene av NATO er inne i en tilsvarende omlegging.

Det nye trusselbildet kjennetegnes av glidende overganger mellom det nasjonale og det internasjonale, og mellom fred, krise, væpnet konflikt og krig. Vi må styrke viljen og evnen til internasjonalt samarbeid og alliert samhandling for å kunne møte dagens utfordringer. For å kunne klare å gjennomføre denne nødvendige omleggingen la Stoltenberg-regjeringen frem et forslag på driftsinnsparinger på to mrd. kroner og en bemanningsreduksjon på 5000 årsverk. For å nå dette målet ble det foreslått nedlagt en rekke forsvarsanlegg og garnisoner over hele landet.

Arbeiderpartiet fikk i juni 2001 flertall for hovedgrepene i reformen. Det var imidlertid ikke på det tidspunkt grunnlag for et forsvarspolitisk forlik blant et flertall på Stortinget. Dette resulterte i at flertallet opprettholdt en større struktur enn det var økonomisk grunnlag for. Med denne bakgrunnen la Bondevik II frem ytterligere slanking av strukturen i april 2002. Dette på tross av at de i Sem-erklæringen hadde fastholdt at de skulle finansiere strukturen som de bidro til å få vedtatt kun måneder tidligere. Deres forslag til rammebudsjett for perioden var på 118 mrd., noe som er et løftebrudd på 5,6 mrd. kroner for perioden i forhold til Sem-erklæringen.

Da ”Gjennomføringsproposisjonen” ble oversendt Stortinget gikk Arbeiderpartiet i forhandlinger med regjeringspartiene. Forhandlingene resulterte i et forsvarspolitisk forlik, hvor man kom til enighet om struktur, volum og økonomiske rammer for hele fireårsperioden. I forhandlingene oppnådde Arbeiderpartiet flertall for blant annet:

- Det skal bygges ny og utvidet dokk ved Haakonsvern. Dette innebærer at Norge får den mest moderne dokken i Nord-Europa i tillegg til at arbeidsplasser sikres.
- Støtten til Det Frivillige Skyttervesen opprettholdes.
- En bedre organiseringen av Heimevernet som hindrer passiv rullering av de eldste årsklassene.
- Føringer for gjenkjøp generelt, og i forhold til flykjøp spesielt.
- En integrert ledelse av Forsvarsdepartementet og Forsvarsstaben.

I all hovedsak fikk Arbeiderpartiet gjennomslag for vår struktur, og sikret gjennom dette et moderne Forsvar hvor ubalansen rettes opp.

Forliket er historisk, og sikrer en stabil og bred enighet om sikkerhetspolitikken i inneværende Stortingsperiode – i tillegg til forutsigbarhet for Forsvaret i en tøff omstillingsprosess.

I hele perioden har Arbeiderpartiets forsvarsfraksjon hatt tett kontakt med partiorganisasjonen (det ble eksempelvis arrangert samråd fem ulike steder i landet, i tillegg til tett kontakt med fylkes- og lokallag gjennom hele prosessen). I tillegg har fraksjonen et godt fungerende fagligpolitisk utvalg med de berørte forbundene i LO. Utvalget møtes 8-10 ganger i året, og er til stor nytte for begge parter.

Kampen mot terror

Bredden og vilje til konsensus i viktige spørsmål er av strykene i norsk sikkerhetspolitikk. Etter terroranslagene i New York og Washington DC 11. september 2001 har Stortinget behandlet flere saker og tiltak for å øke beredskapen i Norge, i tillegg til deltakelse i operasjonen Eduring Freedom for å bekjempe terrorisme. Alle sakene som har omhandlet bekjempelse av terrorisme har hatt et bredt flertall i Stortinget bak seg, og regjeringen og Arbeiderpartiet har vært enige i alle tiltak og mål. Dette har trygget en fortsatt

konsensus i norsk sikkerhetspolitikk. Dette er en styrke nasjonalt så vel som internasjonalt, som har konsolidert den brede enigheten i viktige sikkerhetspolitiske spørsmål.

I utgangspunktet skulle den såkalte Sårbarhetsmeldingen om beredskaps- og antiterroriltak blitt behandlet i Stortinget våren 2002. Denne saken er imidlertid blitt utsatt da Stortinget ikke mente at meldingen var tilfredsstillende, og ønsket en utdyping av tiltak og virkemidler for å sikre et mindre sårbart samfunn. På denne bakgrunnen har fellesutvalget mellom Forsvarskomiteen og Justiskomiteen sendt en del problemstillinger til Justisdepartementet for nærmere utredning. Fristen er i september, og saken skal være ferdigbehandlet i Stortinget i oktober 2002.

KONTROLL- OG KONSTITUSJONSKOMITEEN

Kontroll- og konstitusjonskomiteen har de siste årene fått en stadig mer sentral rolle. Fra å være et kontrollorgan med ansvar for gjennomgang av regjeringens protokoller, meldinger om embetsutnevnelser, statsregnskap og selskapskontroll, behandler Kontroll- og konstitusjonskomiteen i dag også andre saker av stor politisk betydning. Med plikt og rett til å ta opp saker på tvers av alle sektorgrenser og med ansvar for oppfølging av Riksrevisjonens forvaltningsrevisjonsrapporter, har Kontroll- og konstitusjonskomiteen innflytelse på Stortingets samlede virksomhet. En viktig nyskapning i kontrollarbeidet er rapporten om regjeringens iverksettelse av Stortingets anmodnings- og utredningsvedtak. Debatten om regjeringens oppfølging av vedtak for 2001 bærer bud om en langt sterke kontroll av regjeringens virksomhet fra Stortingets side i årene framover.

Arbeiderpartiet har i perioden gitt arbeidet med kontroll og konstitusjonsspørsmål høy prioritet. Partiet har hatt saksordføreransvar for en rekke viktige saker bla. for valgloven hvor det er vedtatt betydelige endringer i regelverket for fylkestings- og kommunevalg. Vi hadde også saksordføreransvaret i den såkalte ”Sponheim-saken” som gjaldt spørsmål om konsesjon ved salg av fritidsbolig på Ågerøya ved Lillesand.

Første del av perioden ble i stor grad preget av sakene om ny hovedflyplass og Gardermobanen. Med Smithkommisjonens rapport ble det satt sluttstrek for mangeårig kritikk og debatt om den nye hovedflyplassen. Både Arbeiderpartiet og tidligere samferdselsminister Kjell Opseth ble renvasket for tidligere, årelange grove beskyldninger. En av hovedkonklusjonene: Flertallet på Stortinget har hele tiden fått det som det ville i flyplass-saken.

Av andre saker Arbeiderpartiet har engasjert seg i, kan nevnes Riksrevisjonens undersøkelser av skatteoppkrevernes stedlige arbeidsgiverkontroll, av uførepensjon og yrkesrettet attføring, av klagesaksbehandlingen ved fylkesmannsembetene, av bygging i 100-metersbeltet langs sjøen og av multi-bi tilskudd til utdanningstiltak i regi av UNESCO og Verdensbanken. Videre har behandlingen av en rapport om regjeringens gjennomføring av Handlingsplan for atomsaker og en undersøkelse av saksbehandlingstider for klagesaker vedrørende merverdiavgift og investeringsavgift, bidratt til å sette viktige spørsmål på dagsorden.

Den såkalte ”adopsjonssaken” som gjaldt barne- og familieministerens omgjøring av adopsjonsvedtak, og ”Stormoen-saken” som gjaldt arbeids- og administrasjonsministerens håndtering av uregelmessigheter og svak økonomistyring i Statsbygg, har vært blant de mer arbeidskrevende i perioden.

REGJERINGENS VIRKSOMHET

REGJERINGENS SAMMENSETNING

Regjeringen Stoltenberg tiltrådte 17. 03. 00, og besto av:

Jens Stoltenberg	statsminister
Thorbjørn Jagland	utenriksminister
Bjørn Tore Godal	forsvarsminister
Grete Knudsen	nærings- og handelsminister

Jørgen Kosmo	arbeids- og administrasjonsminister
Karl Eirik Schjøtt-Pedersen	finansminister
Sylvia Brustad	kommunalminister
Tore Tønne	helseminister
Ellen Horn	kulturminister
Guri Ingebrigtsen	sosialminister
Terje Moe Gustavsen	samferdselsminister
Otto Gregussen	fiskeriminister
Anne Kristin Sydnes	bistandsminister
Siri Bjerke	miljøvernminister
Bjarne Håkon Hanssen	landbruksminister
Hanne Harlem	justisminister
Karita Bekkemellem Orheim	barne- og familieminister
Olav Akselsen	olje- og energiminister
Trond Giske	kirke-, utdannings-, og forskningsminister

REGJERINGENS ARBEID

Regjeringen baserte sin politikk på Arbeiderpartiets program "Samråderett", vedtatt på landsmøtet i 1996, Regjeringen Jaglands langtidsprogram 1998 – 2001, programmet "Rettferdig fordeling", vedtatt på landsmøtet i 1998 og "Arbeiderpartiets program", vedtatt på landsmøtet i november 2000. Regjeringen la våren 2001 fram et nytt langtidsprogram. Den økonomiske politikken ble for året 2000 ført på grunnlag av budsjettforliket mellom Arbeiderpartiet og sentrumsregjeringen. For 2001 var grunnlaget regjeringen Stoltenbergs eget budsjett og forliket med sentrumspartiene høsten 2000.

Regjeringens overordnede visjon og drivkraft var troen på Norge som et land med enestående muligheter; i det norske folk, i kulturen, i naturressursene, i våre politiske tradisjoner og fredelige samfunn. Men et slikt mulighetenes samfunn er ikke gitt oss. Det er utviklet gjennom et århundre med visjonære reformer, hardt arbeid og politisk mot. Drivkraften for de som bygget det norske velferdssamfunnet var at de så mulighetene for arbeid til alle og solidaritet i vårt eget land og i verden. Disse verdiene var ledende i Regjeringens arbeid. Målet var å videreutvikle et av verdens beste velferdssamfunn, og sikre grunnlaget for verdiskapning og rettferdig fordeling i en ny tid.

Viktige saker regjeringen Stoltenberg gjennomførte:

- Alle i Norge fikk sin egen fastlege, alt ved første valg fikk 95 prosent den legen de ville ha.
- Sykehusreformen ble gjennomført, ventelistene gikk ned, flere fikk behandling, bedre sykehustilbud til alle.
- Eldreplanen ble utvidet med 5000 plasser. Reformen mobiliserte 10.000 flere ansatte og 20.500 nye boenheter i eldreomsorgen.
- Kommuneøkonomien ble styrket, det ga mer velferd for den enkelte på skolen, i eldreomsorgen og i helsevesenet.
- Flere og billigere barnehageplasser, statsstøtten til barnehager ble trappet betydelig opp.
- Mer politi i gatene, et mer synlig politi betyr en tryggere hverdag.
- Den sosiale boligbyggingen ble gjenreist. Husbanken ble styrket, antall etableringslån økt, boligbyggingen begynte å skyte fart.
- Billigere mat, momsen på mat ble halvert.
- Bedre skole: lærerne fikk et kraftig lønnsloft, mer tid til undervisning.
- Skolene fikk nytt IT-utstyr, en ordning med gratis lærebøker ble vedtatt innført
- Tiltak for å gjenreise heltidsstudenten. 1000 kroner mer i måneden i stipend.
- Ledigheten gikk ned, høsten 2001 var den sesongjusterte ledigheten nede på 2,5 prosent.
- Ny rekord i bevilgninger til bistand. Norge tok initiativ til vaksinerings av alle verdens barn.
- Norge tok sete i FNs sikkerhetsråd

STERKERE VELFERD, STERKERE ØKONOMI

Regjeringen Stoltenberg prioriterte to hovedoppgaver: å holde orden i norsk økonomi og å videreutvikle og fornye offentlig sektor.

Regjeringen Stoltenberg bygget sitt arbeid på viktigheten av både å skape og dele. Det ble ført en politikk som la til rette for en sterk økonomi med gode bedrifter og trygge arbeidsplasser, som også skaper inntekter til fellesskapet. Like viktig var det å dele inntektene og velferds gode rettferdig. I vår modell er å skape og dele like viktig, og gjensidige forutsetninger.

Det norske samfunnet er sterkt og rikt fordi vi i fellesskap har fått til mer enn vi ville klart hver for oss. Å trygge de felles velferdsordningene, og bygge dem videre ut, var bærebjelken i regjeringens politikk. Men velferd er ikke bare et spørsmål om penger. En styrking av velferdstjenestene betyr også å fornye dem. Derfor ble det lagt så stor vekt på arbeidet med å fornye offentlig sektor. Og derfor gjennomførte regjeringen flere store reformer for å gjøre de offentlige tjenestene bedre for alle.

I løpet av halvannet år forberedte og gjennomførte regjeringen Stoltenberg følgende omfattende reformer i offentlig sektor:

- Sykehus- og fastlegereformene – som vil gi bedre helsetilbud til hele befolkningen.
- Forvaltningsreformen og døgnåpen forvaltning – som styrker demokratiet og gir en mer effektiv, oversiktlig og tilgjengelig offentlig sektor.
- Politi- og domstolsreformene – som styrker rettsvesenet og gir oss flere politifolk i gatene.
- Forsvarsreformen – som gir oss et sterkere og mer moderne forsvar.
- Kvalitetsreformen i høyere utdanning – som vil gi studentene bedre muligheter og institusjonene økt handlefrihet.

BEDRE HELSEVESEN

Noe av det første regjeringen Stoltenberg gjorde, var å styrke sykehusenes økonomi. Innsatsen ble økt ytterligere i 2001, og regjeringens forslag til budsjett for 2002 la opp til ytterligere økning i pasientbehandlingen. Dessverre ble dette reversert av den nye Bondevik-regjeringen.

Ved å overføre eierskapet til sykehusene til staten, ble grunnlaget lagt for sterk helsepolitisk styring og oppfølging, samtidig som sykehusene kan få større frihet til å løse sine oppgaver. Klarere ansvars- og eierforhold for sykehusene gir både bedre økonomi og bedre behandlingstilbud.

BEDRE SKOLE

Regjeringen Stoltenbergs ambisjon var å gjøre den norske skolen til den beste skolen i verden. Mye ble gjort for å innfri målsettingen. Høyere lærerlønn, mer penger enn noen gang til kommunene og ny teknologi inn i skolen var noe av det som ble gjort.

- Vi samarbeidet med lærerne om tidenes lønnsloft, men samtidig ble det frigjort mer tid til undervisning.
- Vi la til rette for lese- og regnetester slik at de som trenger litt mer hjelp kan få det så tidlig som mulig.
- Vi brukte 200 millioner kroner på gratis lærebøker i videregående skole og gikk inn for fjerning av alle egenandeler, som gjør at barn faller utenfor.
- Vi innførte en låneordning med rentesubsidiering for å ta et krafttak for fornyelse av norske skolebygg.

BILLIGERE BARNEHAGER

Regjeringen trappet opp innsatsen for å nå det overordnede målet i barnehagepolitikken: full dekning og lavere priser. Våren 2001 ble det bevilget en milliard kroner til sektoren, slik at grunnlaget ble lagt for en reduksjon av prisene allerede samme høst med 150 til 200 kroner pr. måned. I budsjettet for 2002 som

regjeringen fremmet før den gikk av, var det satt av penger til bygging av 10.000 nye plasser og en ny reduksjon i foreldrebetalingen med 350-400 kroner for de som betaler mest.

Det langsiktige målet har vært en halvering av foreldrebetalingen innen 2006, og denne målsettingen la også grunnlaget for det såkalte barnehageforliket i Stortinget våren 2002.

RETTFERDIG FORDELING OG SOSIAL TRYGGHET

En overordnet oppgave for regjeringen Stoltenberg var å skape mer rettferdig fordeling og gi enkeltmenneskene bedre muligheter.

Regjeringen gjennomførte viktige tiltak for å sørge for en mer rettferdig fordeling, både i Norge og i forhold til resten av verden. Vi økte den norske bistanden til verdens fattigste betydelig. Vi sørget for mer rettferdig fordeling ved å gi skattelette for lønnstakere med vanlige inntekter og skatteskjerpelser for aksjeeiere.

Regjeringen la fram en egen handlingsplan for sosial og økonomisk trygghet, med tiltak for å løfte det mindretallet som fortsatt henger etter i den alminnelige velstandsutviklingen. Planen inneholdt en rekke tiltak for et mer inkluderende arbeidsliv, en mer solidarisk boligpolitikk og konkrete tiltak for vanskeligstilte barn. Særlig viktig for den siste gruppen var stadfestingen av prinsippet om gratis grunnskole fri for egenandeler, hvor ingen stenges ute fordi foreldrene ikke har råd til å betale.

TA HELE LANDET OG FOLKET I BRUK

Regjeringen prioriterte arbeidet med å holde orden i økonomien av to grunner: både for å holde renta nede for alle familier med lån, men også for å trygge bedriftene og arbeidsplassene. Arbeid til alle var hovedmålsettingen, og ledigheten gikk ned. Et godt utviklet næringsliv som skaper verdier, er fortsatt grunnlaget for å opprettholde bosettingen i alle deler av landet. Regjeringen la stor vekt på å ta mennesker og ressurser over hele Norge i bruk.

Ny teknologi gjør det mulig å lokalisere nye arbeidsplasser utenfor de sentrale strøk, og for flytting av gamle arbeidsplasser. Regjeringen Stoltenberg vedtok at nye statlige arbeidsplasser og oppgaver skal lokaliseres utenfor Oslo. Videre fremmet regjeringen forslag om flytting av Kystdirektoratet til Ålesund og Domstolsforvaltningen til Trondheim.

Gjennom eNorge-planen ble det satt fortgang i arbeidet med å skape et informasjonssamfunn for alle. Ett av målene var å gi nye muligheter for flere grupper som tidligere falt utenfor arbeidslivet.

Regjeringen arbeidet for flere kvinner inn i styrene og ledelsen av norske bedrifter. Næringsministeren opprettet et eget kvinneforum som rådgivende organ. SND ble bedt om å la fokus på kvinner gjennomsyre hele sin virksomhet, og vi finansierte en kartlegging av kvinneandelen i styre og toppledelse i Norges 250 største bedrifter.

Regjeringen tok viktige skritt for i større grad å ta i bruk innvandrernes kompetanse og arbeidskraft. Ved utlysning av ledige stillinger i staten ble innvandrere spesielt oppfordret til å søke i etater der de er underrepresentert. Alle departementer ble pålagt å innkalle minst en søker med minoritetsbakgrunn til intervju for hver stilling som utlyses, under forutsetning av at søkeren er kvalifisert for stillingen.

Gjennom Kompetansereformen ble det gitt nye muligheter for alle som ikke har grunn- og/eller videregående skole, og nye muligheter til å kombinere arbeid og utdanning for alle lønnstakere.

Kulturministeren og næringsministeren la fram en plan for satsing på næring og kultur i fellesskap, og innsatsen for norsk design ble økt.

Det ble satt i gang et arbeid for å rydde opp i rollene rundt statens eierskap for å sikre en best mulig forvaltning av fellesskapets verdier.

SIKKERHETSRÅDET

Regjeringen drev en aktiv valgkamp for å sikre Norge plass i FN's sikkerhetsråd for perioden 2001-2002. Vi lyktes i å bli innvalgt i Sikkerhetsrådet, noe som har gitt oss en viktig rolle i arbeidet for internasjonal fred og sikkerhet.

DNA's LOTTERIVIRKSOMHET

Roselotteriet er organisert som en egen avdeling underlagt Det norske Arbeiderparti.

Virksomheten holder til ved Folkets Hus i Hunndalen, og administrerer DnA's landsomfattende lotteri. Roselotteriet selger loddene via telefonhenvendelser til partiets medlemmer, og dette skjer i hovedsak på kveldstid.

Roselotteriet's virksomhet består av:

- Administrasjon
- Salgsavdeling Hunndalen
- Salgsavdeling Lillehammer

01.07.2000-31.12.2000

Pr. 01.07.2000 er det tre ansatte i hele stillinger i administrasjonen. Disse består av daglig leder, kontorleder, og salgs- og informasjonssekretær. Ved salgsavdelingene er følgende ansatt:
Salgsleder i hel stilling med ansvar for begge salgs avdelingene.
6 telefonselgere ved salgsavdeling på Lillehammer.
9 telefonselgere ved salgsavdeling i Hunndalen.

En av gruppelederne samt to telefonselgere er ansatt i hele stillinger, de øvrige arbeider på deltid.

I 2000 hadde virksomheten en omsetning på kroner 7.871.820 og Lotteriet hadde et overskudd på kroner 1.554.358,-

Pr. 01.07.2001 er det tre ansatte i hele stillinger i administrasjonen. Disse består av daglig leder, kontorleder, og salgs- og informasjonssekretær. Ved salgsavdelingene er følgende ansatt:
4 telefonselgere ved salgsavdeling på Lillehammer.
7 telefonselgere ved salgsavdeling i Hunndalen.
En av gruppelederne samt to telefonselgere er ansatt i hele stillinger, de øvrige arbeider på deltid.
Pensjonsavtale for heltids ansatte selgere innført.
Årets omsetning viser 7.623.360 kroner. Med et overskudd på kroner 1.280.454,-

Pr. 01.10.2002 er det to ansatte i hele stillinger i administrasjonen. En på 30 % stilling. Disse består av daglig leder, kontorleder og salgs- og informasjonssekretær som jobber deltid. Ved salgsavdeling er det følgende ansatt:
3 selgere ved salgsavdeling på Lillehammer.
8 selgere ved salgsavdeling på Hunndalen.

Til sammen 5 personer arbeider heltid i salgsavdelingene. Vi har noe færre ansatte jfr. tidligere år, men vi har valgt å øke time antallet pr. uke for hver enkelt selger, og antall salgstimer pr. år for lotteriet er tilsvarende tidligere år med høyere bemanning. Salgsstaben er rutinert og meget dyktige.

Roselotteriet har skrevet avtale om Inkluderende Arbeidsliv.

ARBEIDERNE UNGDOMSFYLKING (AUF)

To nye år er gått inn i AUFs historie. Bak oss ligger en periode med dårlig valgresultat, men med god aktivitet og høyt medlemstall. Landsmøtet i 2000 vedtok fire hovedmål for AUF på områdene miljø, internasjonal solidaritet og toleranse, deltakelse og rettigheter samt organisasjon. Disse målene har dannet grunnlaget for AUFs politiske arbeid i perioden.

MILJØ

Miljøproblemene er mer utfordrende enn noen gang. AUF har arbeidet aktivt for å øke engasjementet både blant ungdom og resten av befolkningen. Sentrale miljøsaker for AUF har vært kampen mot utbygging av gassfeltet Snøhvit i Barentshavet, og arbeid mot gasskraftverk uten ny renseteknologi og innenlands bruk av gass. Vi har jobbet for økt innsats for fornybar energi og energisparing, ungdomskort på kollektivtransport, og spørsmål knyttet til økonomisk vekst og forbruk. Miljøutvalget har utarbeidet faktahefter om klima og energi, og vi har kommet med innspill til partiets programforslag og ulike stortingsmeldinger.

Vi har arrangert flere kurs sentralt og lokalt som har fokusert på miljøspørsmål, og det er blitt utarbeidet konkrete forslag til tiltak som har blitt gjennomført av alle våre organisasjonsledd.

INTERNASJONAL SOLIDARITET OG TOLERANSE

Internasjonalt solidaritet og toleranse har stått meget sentralt i organisasjonens arbeid i perioden, både gjennom konkrete internasjonale prosjekter og generelt politisk arbeid. En kritisk holdning til konsekvensene av den økonomiske globaliseringen og de globale institusjonene har preget samfunnsdebatten de siste to årene. AUF har deltatt aktivt i denne debatten.

Solidaritet og toleranse skal ligge i bunn for AUFs arbeid. Derfor er den interne skoleringen knyttet til dette temaet en viktig del av det internasjonale arbeidet i tillegg til de praktiske prosjektene. Det har vært sentral skolering på felter som globalisering, fordeling og bistands- og utviklingsspørsmål. Et av de mest aktuelle temaene i internasjonale spørsmål har vært konflikten i Midtøsten og palestinerne sin situasjon. AUF har vært svært aktive i denne debatten, og har fått både nasjonal og internasjonal medieoppmærksomhet.

AUF har i flere år samarbeidet med våre søsterorganisasjoner i Palestina og Israel. Gjennom samarbeid med Fatah Youth i Palestina har vi kjøpt lokaler for å etablere et kurssenter og tatt del i utviklingen av demokratiet i Palestina. Oppstart og igangsetting av arbeid i kurssentret har vært nødt til å utsettes på ubestemt tid grunnet den vanskelige politiske situasjonen i området. Vi har likevel hatt meget tett kontakt med Fatah Youth og har gjennomført flere delegasjonsbesøk, og hadde besøk fra en delegasjon fra Fatah Youth i Norge under sommerleiren i 2002.

På grunn av det israelske forsvarets overgrep mot den palestinske sivilbefolkningen og ødeleggelsen av palestinske eiendommer og infrastruktur, valgte AUF i juli 2002 å gå til anmeldelse av Israels statsminister Ariel Sharon. Anmeldelsen stilte spørsmålsteget ved om de militære operasjonene var i strid med Folkeretten, om de skilte mellom sivile og militære mål, og om operasjonene reelt bidrar til å redusere antallet voldelige aksjoner.

Arbeidet med å støtte våre søsterorganisasjoner i Afrika har blitt styrket. Vårt samarbeid med Botswana National Front (BNF) Youth League i Botswana, som er avsluttet i perioden, har lært AUFere over hele landet om utfordringene på det afrikanske kontinent. Det er gjennomført fire delegasjonsreiser med til sammen seks medlemmer fra AUF og gjenbesøk med 8 medlemmer fra BNF YL. Delegasjoner fra AUF som har besøkt Botswana har avholdt kurs i demokrati og organisasjonsarbeid, og satt fokus på HIV/AIDS forbyggende arbeid. Det er videre blitt laget en dokumentarfilm om vårt arbeid i Botswana.

Vi har også arrangert to kvinnekurs i Marokko og Botswana for å skolere kvinnelige tillitsvalgte i våre Afrikanske søsterorganisasjoner i International Union of Socialist Youth (IUSY). Kursene satte fokus på kvinners rolle i politikken, makt, rettigheter, organisasjonsbygging og demokrati, samt tale- og debattteknikk. AUF har lege sett at kvinnerepresentasjonen i Afrikanske fora i IUSY har vært et problem, og har med disse kursene forsøkt å sette fokus på dette. Vi anser kursene som meget vellykket.

AUF har også et organisasjons og demokratiutviklingsprosjekt for våre søsterorganisasjoner i Estland, Latvia og Litauen. Gjennom prosjektet har vi besøkt hverandres organisasjoner. Det er i perioden arrangert kurs i Lijgatne i Latvia i 2001, og et lignende seminar i Trakai i Litauen i 2002.

Gjennom arbeidet i Foreningen Socialdemokratiske Ungdom (FNSU) har AUF et godt samarbeid med de nordiske søsterorganisasjonene. AUF har i perioden hatt presidentskapet i organisasjonen, og arrangerte i juni 2002 FNSU kongress på Sørmarka.

AUF har vært svært aktiv i kampen mot rasisme og fremmedfrykt. Våren 2002 gjennomførte vi en landsomfattende kampanje mot rasisme. Temaet var *REAGER mot rasisme* og det ble gjennomført foredragsturne på videregående skoler og *Du må ikke sove* aksjoner i flere fylkeslag. Kampanjen var en del av 1. mai markeringen som hadde samme tema og hovedparole.

DELTAKELSE OG RETTIGHETER

For AUF er det et klart definert mål å øke ungdoms engasjement, deltakelse og kunnskap om egne rettigheter. Vi produserte som første politiske ungdomsorganisasjon et interaktiv CD om ungdom og rettigheter og plikter i skole og arbeidsliv. CDen *En Big Bag å Bære* inneholdt info om rettigheter, video om politikk og engasjement med AUF lederen, og en musikkvideo av og med Arbeiderboys.

Vi har i perioden arrangert to konferanser for elever og lærlinger under videregående opplæring med tema som deltakelse, mangfold og toleranse. Konferansene har vært avholdt i Trondheim, og har samlet flere hundre deltakere.

ORGANISASJON

Medlemsutviklingen i AUF har vært god i perioden. I 2000 hadde organisasjonen 8044 betalende medlemmer, og i 2001 lå medlemstallet på 8363 betalende medlemmer.

I perioden som ligger bak oss har vi arbeidet strategisk og planmessig når det gjelder organisasjon. Det har vært foretatt organisasjonsanalyser og utarbeidet strateginotater med satsingsområder og klare organisasjonsmålsetninger. Dette gjør at vi får utnyttet våre ressurser på en effektiv måte. Spesielle satsningsområder har vært skolering, IT-satsing og kampanjearbeid.

AUF har som en del av fornyelsen av organisasjonen utformet et nytt profilprogram. Enhetlig og god kommunikasjon viser organisasjonen med større seriøsitet og visuell styrke. AUF har i perioden styrket arbeidet med IT og Internet. Vår informasjonsflyt foregår i dag nesten utelukkende elektronisk, og informasjonsflyten i organisasjonen er basert på en ordning med Infomail fra det sentrale kontoret, interne websider for fylkene og en satsing på de eksterne websider - www.auf.no. AUFs internettsider har hatt en stek økning i antall besøkende og mange lokallag og fylkeslag har nå godt fungerende hjemmesider.

KURS OG KONFERANSER

AUF satser mye på skolering av våre medlemmer ansatte og tillitsvalgte, og har derfor gjennomført flere kurs og konferanser.

AUF er avhengige av aktive lokallag. Lokallagene er viktige for den politiske skoleringen, og er viktige for å gi nye medlemmer et tilbud om å være aktive. Det er først og fremst fylkeslagene som har ansvaret for å følge opp aktiviteten i prosjekter og studiemateriell som lokallagene kan bruke. Lokallagsaktiviteten er styrket gjennom to sentrale lokallagslederkurs i forkant av Utøya-leiren med politisk og organisatorisk skolering.

På sentralt nivå er det arrangert lederskole med organisatorisk og politisk skoling, i tillegg har fylkeslederne deltatt på fylkesledersamlinger.

AUFs miljø-, skole- og internasjonale ledere har fått tilbud om skoling på sine områder. Som et resultat av samlingene er det dannet nettverk på de ulike sektorene, som fungerer som en idébase og en inspirasjon for videre arbeid.

I oktober 2001 arrangerte AUF en oktoberkonferanse som la vekt på miljø og utvikling. Konferansen ble avholdt i konferansesenteret Håndtverkeren og samlet ca. 280 AUFere fra hele landet.

PRAKSIS

Praksis er AUFs medlemsavis og har i perioden kommet ut med sju nummer. Avisen skal nå ut til både aktive og passive medlemmer. Derfor er det viktig å lage en avis med bred appell. Den inneholder derfor alt fra politisk aktuelle saker og debatter, til internasjonalt stoff og portrettintervjuer. Gjennom spalten "Fra bygd og by", rapporterer Praksis om ting som har skjedd rundt omkring i lokal- og fylkeslagene. Avisen er også lagt ut på AUFs egen internettside.

VALGKAMP

AUFere over hele landet gjorde en kjempeinnsats under hele valgkampen i 2001. Våre ungdomskandidater til Stortinget var flinke til å profilere AUF og partiet.

Våre hovedsaker i valgkampen var ja til gratis skolebøker, nei til ekstreme religiøse skoler, bedre studiefinansiering – mer stipend til studenter, nasjonalt ungdomskort på kollektivtransporten, kamp mot rasisme, og flere billige boliger til ungdom.

AUFs målsetting ved valget var at Arbeiderpartiet skulle bli det største partiet i vår målgruppe som ble definert som aldersgruppen 18 til 26 år. Vi hadde som mål å få inn 10 AUFere på Stortinget. På grunn av det dårlige valgresultatet for Arbeiderpartiet kom kun Synnøve Konglevoll inn på Stortinget.

I skolevalget oppnådde AUF på landsbasis 11,7 prosent. SV fikk størst oppslutning blant elevene i videregående opplæring. Høyre og Fremskrittspartiet ble også større enn oss i skolevalgene.

AUF arrangerte både sentralt og lokalt skoleringer av våre skoledebattanter, listekandidater og valgkampmedarbeidere. Sentralt hadde samling for skoledebattantene hvor de fikk politisk skoling og fikk debatt-trening.

AUF arrangerte sommerkampanje, foredragsrunder på landets universiteter og høyskoler og en førstegangsselger kampanje. AUFere i hele landet deltok i skoledebatter. AUFs valgkamp ble koordinert fra AUF sentralt som fungerte som valgkampsentral.

UTØYA

Utøyaleiren er høydepunktet for de fleste AUFere. AUF arrangerte sommerleir sammen med LOs ungdomsutvalg både i 2000 og i 2001. I tillegg til debatter og politiske verksteder, var det på begge leieren konserter og verksteder med kulturelt innhold. I ble det i tillegg arrangert sommerskole for internasjonale deltakere fra de baltiske landene, Midtøsten, Botswana og Sør-Afrika.

Utøya brukes også til de fleste kurs og konferanser som arrangeres i løpet av året. Sommer som vinter er det landsstyremøter, sekretærkonferanser og sentrale kurs på AUFs egen øy i Tyrifjorden. De ansatte på øya jobber kontinuerlig med å øke standarden på stedet og gjøre øya til et bedre kurssted.

HISTORIE PROSJEKTET

Sommeren 1903 ble Norges Socialdemokratiske Ungdomsforbund stiftet i Drammen. AUF ønsker å markere dette jubileet med å utgi en samlet framstilling av AUFs historie gjennom de siste hundre år. I perioden har historieprofessor Terje Halvorsen og en bokkomité arbeidet kontinuerlig med å ferdigstille en ett binds bok om AUFs historie. Boka skal være ferdig til vårt jubileum i 2003.

SENTRALSTYRET I PERIODEN

Eva Kristin Hansen, Sør-Trøndelag, leder

Gry Larsen, Oppland, nestleder

Halvard Ingebrigtsen, Sør-Trøndelag, generalsekretær

Andreas Olsen, Oslo

Hedda Five, Telemark

Trine Eskeland, Troms

Nina Bachke, Oslo

Bernt Egil Torp, Hedmark

Gunn Lyngvær, Nordland

Siv Dagny Aasvik, Nordland

Eskil Johnsen, Akershus

Oddbjørn Nejse, Hordaland

Lubna Jaffery, Hordaland

Ketil Lindseth, Nord-Trøndelag

FAST ANSATTE PÅ AUF SENTRALT I PERIODEN

Geir Are Nyeng, politisk rådgiver

Gro Tvedt Anderssen, politisk rådgiver

Kjetil Håkon Leira, politisk rådgiver

Tord Kristian Skanke, politisk rådgiver

Eirik Øwre Thorshaug, politisk rådgiver

Kristina Aas Fure, internasjonal rådgiver

Marianne Marthinsen, internasjonal rådgiver

Martin Bolstad, organisasjonsmedarbeider

Morten Hansen, redaktør av Praksis

Geir Waage, politisk rådgiver (20% stilling)